

**የአቶ መርኪና መጃ ግለ ታሪክ
እና**

**የወላይታ ቃለ ሕይወት
ቤተ ክርስቲያን ታሪክ**

በመርኪና መጃ

የአቶ መርኪና መጃ ግለ ታሪክ እና
የወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ታሪክ

© 2000 ዓ.ም ፖል ባልስኪ

የአሳታሚው መብት በሕግ የተጠበቀ ነው።

የመጀመሪያ እትም 2000 ዓ.ም (2008)

በኤስ ካይ ኤም ማተሚያ ቤት ታተመ።

አሳታሚ፡- የኤስ ካይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ክፍል

Publisher: SIM Ethiopia Literature Department

ስልክ } 011-349-3252 የፖ.ሣ.ቁ. } 127
Tel. } 011-551-2973 P.O. Box }

አዲስ አበባ፣ ኢትዮጵያ

Addis Ababa, Ethiopia

ኢ-ሜይል } simmedia@ethionet.et
E-Mail }

በውስጥ ገጾች ያሉትን ፎቶዎች ለሰጡት ለአዳምስ እና ለሐርዲንግ
ምስጋና ይሁን።

የሽፋን ሥዕል ፎቶ በሚስተር ከርት መከለር

የመጽሐፉ ሽፋን ዲዛይን ሮቤል ተስፋዬ

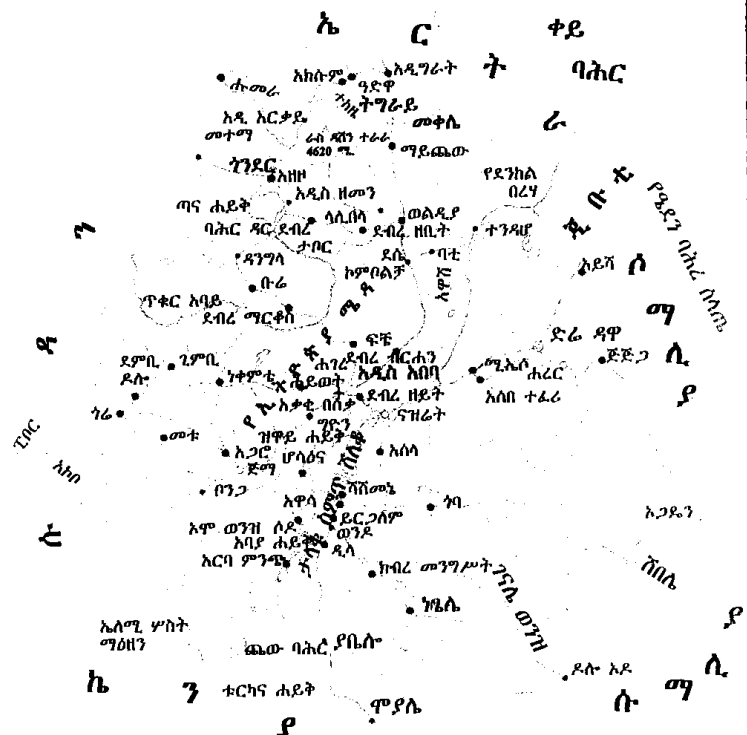

ማውጫ

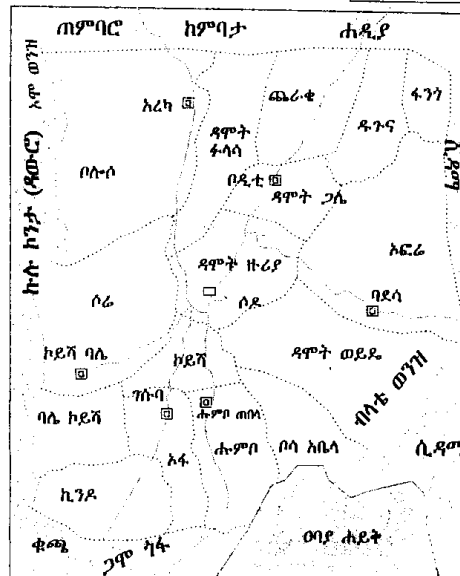
መቅደም	8
የአቶ መርኪና መጃ የግል ታሪክ.....	11
ምዕራፍ 1:- የቤተሰብ ሥረ መሠረት.....	11
ወንጌል ከመምጣቱ በፊት የነበረን ባሕላዊ	
ሃይማኖት	13
ምዕራፍ 2:- ከመልካሙ ዜና በፊት የነበረው ጊዜ	14
በእምነታችን ማደግ	17
ወንጌል በመላው ወላይታ ተሰራጨ	18
ወንጌልን መስበክ.....	19
ምዕራፍ 3:- የጣሊያን ኢትዮጵያን መውረር	21
የአቶ ብሩ መታሰር	22
ምዕራፍ 4:- ተጨማሪ ዕውቀት.....	29
ጅማ.....	29
ሚያዝያ 27 አንደኛ ደረጃ ት/ቤት.....	31
የመምህራን ማሠልጠኛ ኮሌጅ እና የእርሻ ኮሌጅ.....	32
የወጣቶች ማዕከል እና ትልቁ ችግር	33
የክርስቲያን ማሠልጠኛ ተቋም በአዲስ አበባ.....	35
ምዕራፍ 5:- የወንጌል ስርጭት በሲዳማ.....	36
ወደ ይርጋለም መሄድ.....	37
ኖርዌጂያኖች ሲዳማ ደረሱ.....	37
ወንጌልን ማዳረስ.....	39
አዳዲስ አማኞች.....	40
የሲዳማ የቀብር ባሕል	42
የእግዚአብሔር ታላቅ ሥራ በሲዳማ.....	43
ምዕራፍ 6:- የሉተራን ዓለም ፌዴሬሽን ጉባኤ በታዝንያ	44
የሲዳማ ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን ማዳረስ	46
ምዕራፍ 7:- ወደ ወላይታ መጠራት.....	47

የሠርግ ዕቅድ.....	48
ሠርግ	49
ወደ ይርጋለም መመለስ	52
አዲስ ፈተና	58
ዓመታዊ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ጉባኤ	59
ምዕራፍ 8:- በተወዳጁ ወላይታ የሰጠሁት አገልግሎት.....	63
ለወላይታ አብያተ ክርስቲያናት ማዕከላዊ ጽ/ቤት	64
ሴቶች ቸል ይባላሉ ወይ?	68
ሌሎች በጎች.....	69
የዳልቦ ወጋኔ ቃለ-ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን.....	72
የማኅበረሰብ ራስ-አገዝ ድርጅት.....	75
መርኪና በጣም ታመሙ.....	76
ምዕራፍ 9:- የገጠር ቤተ ክርስቲያን ኮርሶችና ጉባኤዎች	77
የኅብረት ማጣት አሳዛኝ ውጤት.....	83
ምዕራፍ 10:- ከአቶ አባጎሌ ጋር የሰብከት አገልግሎት	84
በአሜሪካና በካናዳ መስበክ	84
አቴንስ፣ ግሪክ.....	85
አምስተርዳም፣ ሆላንድ.....	86
አሜሪካ.....	86
ካሊፎርኒያ እና መንግሥተ ሰማያት	88
ጉዞ ወደ ካናዳ.....	89
ናይጄሪያ	92
ሰለ ጉዞአች የእኔ ግዝቤ (አስተያየት).....	93
ምዕራፍ 11:- ተስፋ አስቆራጭ እና ጎጂ ለውጦች	94
የበለጠ የችግር ወቅት	98
በችግር ላይ ችግር ሲደራረብ.....	100
በርካታ ለውጦች	102
የጊዜው መንፈስ	104

የሥራ ቅጥር ለውጥ.....	107
ምዕራፍ 12:- ጥቅሶችን ወደ ወላይትኛ መተርጎም	118
የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም	118
የቋንቋ ቀረጻ በወላይታ	120
ምዕራፍ 13:- የማኅበራዊ ተሳትፎ እና ዕድገት ዕቅድ	121
ያለ ሥራ እምነታችሁ የሞተ ነው	122
የተቸገሩትን መርዳትና የልማት እንቅስቃሴ	124
ምዕራፍ 14:- የሶዶ ከተማ ቤተ ክርስቲያን.....	126
ሞትን በልዩ ሁኔታ መገናኘት.....	129
የወንጌል አማኞች አንድነት ማኅበር መመሥረት	130
ምዕራፍ 15:- የወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን	
መዋቅርና ተግባር	138
ዓመታዊ አጠቃላይ የቤተ ክርስቲያናት ጉባኤ.....	138
ከጉባኤው የተገኙ ጥቅሞች.....	141
የጉባኤው ደካማ ነጥቦች	142
የቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ወርሐዊ	
መደበኛ የሥራ አፈጻጸም ስበሰባ	143
የዲያቆናት ተግባር	145
ምዕራፍ 16:- የቤተ ክርስቲያን ሥርዓቶች እና አፈጻጸማቸው ..	147
የጌታ እራት ሥርዓት.....	147
የቤተ ክርስቲያን የሥነ ሥርዓት እርምጃ አወሳሰድ	148
የጥምቀት ሥርዓት አፈጻጸም.....	148
ክርስቲያናዊ ጋብቻ	154
መልካም የሆነ እና መልካም ያልሆነ ጋብቻ	160
ለሞቱት ማልቀስ እና ቀብር	162
ምዕራፍ 17:- የበዓል ቀናት በወላይታ ቤተ ክርስቲያን	163
ገና (የልደት በዓል)	163
ፋሲካ.....	165
በቤተ ክርስቲያን በዓላት ላይ የግሌ አሳብ	166
ምዕራፍ 18:- ማጠቃለያ	166
ተቀጥላዎች	172

የኢትዮጵያ ካርታ

ግምታዊ መለኪያ
1:1,200,000
ቀን:- ሐምሌ 23
1997 (እ.ኤ.አ.)

መግለጫ
የወላይታ ካርታ
የሰላሳ

የወላይታ ካርታ

የወላይታ ወንጌላውያንን ትውልድ
በታ 30-ከ ወረዳዎችን ያሳያል

የሥራው ፊት ለፊት

Straight Line Mapping
Debra Roberts
PO Box 1284
Mackenzie, B.C.
Canada, V0J 2C0

መቅድም

ይህ መጽሐፍ ለብዙ ጊዜ ታስቦበታል። አቶ መርኪና መጃ ከየካቲት እስከ ሚያዝያ 1981 ዓ.ም ባለው ጊዜ ውስጥ የሕይወት ታሪካቸውን አንድ የአማርኛ ረቂቅ፣ በኤደገበርግ ዩኒቨርሲቲ ኒው ኮሌጅ ቤተ መጻሕፍት ውስጥ አዘጋጅተው ነበር። ከዚህ ብዙ ዓመታት ቀደም ብሎ፣ የወላይታ ወንጌላውያን ከ1945 - 1983 ዓ.ም ባደረጉት ባህል-ዘለል ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ላይ የደክተሬት ጥናቱን ጀምሮ ነበር። እነዚህ የወላይታ ወንጌላዊ ቤተሰቦች፣ በደቡባዊ ኢትዮጵያ ወዳሉት ያልዳኑ ሰዎች ወንጌልን ለማድረስ፣ እንደ ብዙ ሠራዊት በእግዚአብሔር መንፈስ እነሣሽነት እስከ መጨረሻው ተራራ ጫፍ ወዳሰቸው መንደር ዘምተው ነበር። የደክተሬት (ፒ.ኤች.ዲ.) ጥናቱን (ምርምራዊ) በማከናወን ላይ እንዳለሁ፣ የዚህች በ800 የአጥቢያ ጉባኤዎች (አብያተ ክርስቲያን) የተቋቋመችና እነዚህ ወንጌላውያንን የሚተዳደሩባት፣ ንቁ የወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን፣ በእርሷ የነበረኝ እውቀት ወይም ግንዛቤ ገና ያልተሟላ እንደ ሆነ ተረዳሁ። ለዚህ ነበር አቶ መርኪናን ከእኛ ጋር ኤደገበርግ እንዲገኙና በወላይታ ታሪክና አሠራር፣ እንደዚሁም በቤተ ክርስቲያኗ ሕይወትና እንቅስቃሴ ላይ እንደ አማካሪ እንዲሆኑልኝ የጠየቅኳቸው።

ታሪካቸውን በምታነቡበት ጊዜ አቶ መርኪና ከወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ጥቂት ምሁራን ውስጥ አንዱ መሆናቸውንና ጣሊያን ኢትዮጵያን ከያዘበት ከ1927 ዓ.ም ጀምሮ፣ ሳያቋርጡ ማለት ይቻላል። በቤተ ክርስቲያኒቱ ውስጥ ቀጣይ አገልግሎት የነበራቸው ታላቅ ሰው መሆናቸውን ለመረዳት ትችላላችሁ። እርሳቸው ከባለቤታቸው ከወ/ሮ ገነት ጋር በመሆን ባህል- ዘለል ወንጌላዊ በመሆን አጎራባች ወደ ሆኑት የሲዳማ ሕዝቦች ሄደዋል። ከዚሁም በተጓዳኝ፣ በወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በአስተዳደር ሠርተዋል። እርሳቸው ከወንጌል አማኞች አንድነት ማሳበር መሥራቾች መካከል አንዱ እንዲሁም መሪ ነበሩ። በሶዶ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለብዙ ዓመታት አስተምረዋል። ዶክተር ብሩስ እና ቤቲ አዳምስን ይረዱ ከነበሩት የወላይታ መጽሐፍ ቅዱስ ቁልፍ ተርጓሚዎች መካከል አንዱ ነበር። አቶ መርኪና መጽሐፍ ቅዱስን በወላይታ ሰዎች ቋንቋ

እንዲተረጎም የጣሩ ናቸው። በ1958 ዓ.ም ከአባ ጎሌ ጋር ሆነው እናት ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያንን ወክለው አሜሪካን፣ ካናዳን እና ናይጄሪያን በጉባኤዎች ወቅት በየአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን የሰንበት ትምህርት ቤት መኖሩ በጣም አስፈላጊ መሆኑንና ይህም የዕድሜ ገደብ የሌለው፣ ለሁሉም ጠቃሚ እንደ ሆነ ግንዛቤን ወስደዋል። በወላይታ የሰንበት ትምህርት ቤቶች እንዲቋቋሙ በብርቱ ታግለዋል። ከ1966-1983 ዓ.ም በነበረው የደርግ ዘመን ስድቡንም፣ ኃዘኑንም እንዲሁም ለአጭር ጊዜም ቢሆን አስራትን ቀምሰዋል።

የአቶ መርኪና የ1981 ዓ.ም የኤዲገበርግ የሦስት ወር ቆይታ ያለ ግላዊ መሥዋዕትነት አልነበረም። የደረሱት በክረምት ወር ስለ ነበር፣ ቅዝቃዜው አስቸግሯቸዋል። ቀን ቀን በኒው ኮሌጅ ቤተ መጻሕፍት ውስጥ ሲጽፉ ይውላሉ፤ ብዙ ጊዜ የክረምት ካፖርታቸውን ይደርባሉ፤ ሲጽፉም ከሱፍ የተሠራውን ጓንታቸውን አጥልቀው ነበር! ውድ ባለቤታቸውን ወ/ሮ ገነትና ቤተሰቦቻቸውን ሁሉ ናፍቀው ነበር። ትክክለኛውን የኢትዮጵያ እንጀራ ለመብላት በጣም ጓጉተው ነበርና ለሚስቱ ላይላ ባልስኪ «ዓይን» ያለው እንጀራ እንዴት እንደሚገገር አሳይተዋቸው፣ ተቀራራቢ እንጀራን ጋግረውላቸዋል።

እኔና ላይላ በ1983 ዓ.ም ወደ ኢትዮጵያ ስንመለስ፣ ለዲግሪ ማሟያ ጽሑፌ ቀላል ማመሰከከሪያ ይሆንኝ ዘንድ ያ ሁሉ በእጅ የተጻፈውን ሰነድ ከአማርኛ ወደ እንግሊዝኛ እንዲተረጎሙልኝ፣ በኤስ ኣይ ኤም ሚዲያ አገልግሎት ላሉት ለአቶ ኃይሌ ጆናይ ሰጠኳቸው። ከዚያም አሁን መኖሪያቸውን በስሪ ሂልስ አልበርታ ያደረጉ፣ የኤስ ኣይ ኤም ሚዲያውያን ጡረተኞች ሙሬይ እና ቢ ኮልማን የተባሉት ባልና ሚስት ምስጋና ይገባቸውና ይህንን ወደ እንግሊዝኛ የተተረጎመውን ጽሑፍ ወስደው፣ ተገቢ ወደ ሆኑት ምዕራፎችና ንዑስ ርእሶች በመከፋፈል ትልቅና ዋና የሆነ የማስተካከል ሥራን አከናውነውበታል። ይህንን በሚያደርጉበት ጊዜ፣ ሃሚልተን አንታሪዮ ውስጥ በሚገኘው ምክማስተር ዩኒቨርሲቲ አስተማሪ የሆነው፣ የልጃቸው የዶክተር ዳን እገዛ አልተነፈጋቸውም።

የኮልማን ቤተሰብ ብዙ ዓመታት በኢትዮጵያ ያሳለፉና አቶ

መርኪናን እንደዚሁም የወላይታ ቤተ ክርስቲያንን በደንብ ስለሚያውቁ፤ ስሜት መሳሞ፤ ልዩና በቀላሉ ሊነበብ የሚችል በእንግሊዝኛ ግለ ታሪክን ለማበርከት ወይም ለማዘጋጀት በቂ ችሎታና ልምድ ያላቸው ሰዎች ነበሩ። ከዚሁ፤ ከሚስተር ኮልማን እንግሊዝኛ ጽሑፍ ሰነድ በመውሰድ ነበር እነ አቶ ዶያሞ ዶንቃ እና አቶ ዳዊት ካሣ በጥንቃቄ ወደ አማርኛ መልሰው የተረገሙት። አቶ መርኪና፤ በወላይታ የሥራ ባልደረባቸው በአቶ ሠይታ ወታኃጎ እና በአቶ ኢዮብ ዴንኮ በመደገፍ ጥንቃቄ የተሞላበት እርማትና ማስተካከያ ካደረጉበት በኋላ፤ የኤስ ኣይ ኤም ሥነ ጽሑፍ ኃላፊ በሆኑት በአቶ ዘነበ ገብረሐና አርታዒነት እና በኮ ምፒውተር ጽሑፍ እና በገጽ አቀማመጥ ሥራ በተሳተፉት በወ/ሮ ዓለምፀሐይ እውነቱ ሙያዊ ድጋፍ ይህ የአቶ መርኪና መጃ ግለ ታሪክ እና የወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ታሪክ የተሰኘው መጽሐፍ በመጨረሻ ተዘጋጅቶ፤ አንተው አንባቢው አንብቦ ደስ እንድትሰኝበት ቀርቦልላል።

አሁን አቶ መርኪና በሰማንያ ሦስት ዓመታቸው በጎዳር ወር 2000 ዓ.ም ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተው ወደ አምላካቸው ክብር ሄደዋል። እርሳቸው በደቡብ ኢትዮጵያ በጣም የታወቁ ስለ ነበሩ፤ በሥርዓተ ቀብራቸው ላይ ከ8,000 በላይ ወዳጅ ዘመዶቻቸውና ቤተ ሰቦቻቸው ተገኝተው ነበር። በመጨረሻ፤ ታሪካቸው ለጎትመት በቅቷል። በቀጣይ ገጾች ስላሳለፉት ደስታ፤ ተግዳሮቶችና መከራ፤ እንዲሁም የተፈተኑ የቤተ ክርስቲያን መሪ እንደ ነበሩ ይጽፋሉ። የእርሳቸው ገጠመኝ ሐዋርያው ጳውሎስ፡- «ስለዚህ ስለ ክርስቶስ በደካም፤ በመንግሥታት፤ በችግርም፤ በስደትም፤ በጭንቀትም ደስ ይለኛል፤ ስደቱም ያን ጊዜ ኃይለኛ ነኝ» (2ኛ ቆሮንቶስ 12:10) በማለት ከጻፈው የሚለይ አይደለም። አቶ መርኪና ከሐዋርያው ጳውሎስ ጋር ሆነው፤ «የቀረውንም ሳልቁጥር፤ ዕለት ዕለት የሚከብድብኝ የአብያተ ክርስቲያናት ሁሉ አሳብ ነው» (2ኛ ቆሮንቶስ 11:28) ብሎ የጻፈውን ያስተጋግታል።

ኢ. ፖውል ባልስኪ

(ተንቀሳቃሽ ጡረተኛ ሆነው ከባለቤታቸው ላይላ ባልስኪ ጋር በግራንድ ፕሪይሪ፤ አልበርታ፤ ካናዳ ይኖራሉ)
ግንቦት 2008 (እ.ኤ.አ.)

ምዕራፍ አንድ

የአቶ መርኪና መጃ ግለ ታሪክ

የቤተሰብ ሥረ መሠረት

አቶ መርኪና መጃ የአቶ ዳና መጃ የበኩር ልጅ ሲሆኑ፤ ተወልደው ያደጉትም በደቡባዊ ምዕራብ ኢትዮጵያ በወላይታ ዞን ነው። ይህ የኢትዮጵያ ክፍል ከአምስት ሺህ እስከ ስድስት ሺህ ጫማ ከባሕር ወለል በላይ የሚገኝ ሲሆን፤ እጅግ በጣም አስደሳች የአየር ጠባይ ያለው ነው። ከምድር ወገብ ስድስት ዲግሪ በስተ ስሜን የሚገኝ ቢሆንም፤ ከባሕር ወለል በላይ ካለው ከፍታ የተነሣ አየሩ በጣም ተስማሚ፤ መሬቱም በጣም ለም በመሆኑ፤ የተለያዩ አዝርዕቶችን ለማብቀልና ከብቶችን ለማርባት ምቹ ነው።

የአቶ መርኪና አባት አቶ መጃ ማዴሮ በ1888 ዓ.ም ከአቶ ማዴሮ ሃናቆ እና ከወ/ሮ አሽሪ ዳናሌ ተወለዱ። ከአሥራ ስድስት ወንድሞቻቸው መካከል በሕይወት የተረፉ ብቸኛ ልጅ ነበሩ። አባታቸው ጎበዝና ብርቱ ሠራተኛ፤ ጥሩ ተክለ ሰውነት የነበራቸው ረዥም ሰው ነበሩ።

ነገሮችን ፈጥነው የመረዳት ችሎታ የነበራቸው አስተዋይ ሰው ስለ ነበሩ፤ ሰዎች ከቅርብና ከሩቅ እየመጡ የምክር አገልግሎትን ከእርሳቸው ያገኙ ነበር። መልካም ባሕርያቸውም በጎብረተሰቡ መካከል አክብሮትን እንዲያገኙ አድርጓቸዋል።

አቶ መርኪና እንደሚያስታውሱት፤ አባታቸው ከሌሎች ሰዎች ጋር ሆነው ለአደን ይሄዱ በነበረበት ወቅት ድንገት ሽፍቶች በጫካ ውስጥ ሆነው ወደ እነርሱ ተኩስ ጀመሩ። አቶ ዳና መጃና የተከተሉዋቸው ሰዎች ከኋላ ሆነው ድንገተኛ ጥቃት ከፈቱባቸው። አቶ ዳና መጃም በጦራቸው አንዱን ሽፍታ ገድለው ወደ ኋላ በማፈገፈግ ጠመንጃውንና ገንዘቡን ቀምተው ወሰዱ።

ሽፍቶቹን ከከበቡ በኋላ በአስቸኳይ ወደ አካባቢው አስተዳዳሪ

ቤት ገሰገሱና ስለ ፈጸሙት ጀብዱ እየሙሁ ይዘፍኑና ይፎክሩ ነበር። በወቅቱ የአካባቢው አስተዳዳሪ የነበሩት ደጃዝማች መኮንን ለአቶ ዳና መጃ ጠመንጃና ካባ፤ እንዲሁም የተለያዩ ልብሶች ሽለሟቸው። ከዚያም የአካባቢው ዳኛ አድርገው ሾሙዋቸው። ከዚያን ጊዜ ጀምሮ የመርኪና አባት ዳኛው ዳና መጃ እየተባሉ ይጠሩ ጀመር።

ዳኛው መጃ ወ/ሮ እንኬ ጦና ከተባሉ ሴት ጋር ተጋብተው አቶ መርኪናን እና አቶ ይገዙን ወለዱ። ወ/ሮ እንኬ ይገዙን እንደ ወለዱ ስለ ሞቱ፤ ወ/ሮ ብራሜን አግብተው ዘጠኝ ልጆችን ወልደዋል። አቶ መርኪና እንደሚያስታውሱት፤ እናታቸው እግዚአብሔርን የሚፈሩ፤ በአካባቢው ጎበዝተሰብና በቤተ ክርስቲያን ባሉት ምእመናን ዘንድ ትልቅ ፍቅር የነበራቸው ሴት ነበሩ። ትልቅ የእናትነት ልብ የነበራቸውና የወለዱቸውን ብቻ ሳይሆን፤ የሰፈሩን ልጆች ሁሉ የሚሰበሰቡ ታላቅ እንግዳ ተቀባይም ነበሩ። በ1942 ዓ.ም እኚህ ሚስታቸው ሲሞቱ፤ የአቶ መርኪና አባት ሳንቴ ባቢሶ የሚባሉ ሴት አግብተው ሁለት ተጨማሪ ልጆች ወልደዋል። እንደ ታላቅነታቸው፤ አቶ መርኪና እንደ በኩር ልጅነቱ ታናናሾቹን ተንከባክቤ ማሳደግና የሚጠብቁትን የቤት ሥራ ሁሉ ደግሞ በተጨማሪ ማከናወን ለእኔ ቀላል ሥራ አልነበረም በማለት ይናገራሉ። ነገር ግን ቤተሰባችን በደስታና በጨዋታ የተሞላ፤ እምነትና የሥራ ትጋት የሚታይበት ከመሆኑም በላይ፤ በእምነታችን የተማርነውንና እናታችን የነገረችንን ከፍተኛ ዋጋ በመስጠት እንቀበለው ነበር።

የመርኪና አሥር ወንድሞችና እጎቶች ሙሉ፤ ትእዛዙ፤ ዓለሙ፤ ማርታ፤ ሳሙኤል፤ ረብ፤ አስቴር፤ ሔዋን እና ሕዝቅኤል ሲሆኑ፤ የአሥረኛው ስም አልተጠቀሰም።

ከሁለተኛዋ ሚስታቸው አባታቸው ውድህህንና ተስፋዬን ወልደዋል።

እኔ ከእናቴ ለተወለዱት ልጆች ሁሉ ታላቅ እንደ መሆኔ፤ ለወንድሞቼና ለእጎቶቼ መልካም ምሳሌነቴን እያሳየሁአቸው

እወዳቸዋለሁ። አድገው ትዳር መሥርተው በሚኖሩበት ጊዜም እየሄድኩ በመጎብኘት መንፈሳዊ ሕይወታቸው በምን ሁኔታ ላይ እንደሚገኝ አጣራለሁ። በእኛ ባሕል ታላቁ ልጅ ለታናናሾች ጥሩ ምሳሌ የመሆን ኃላፊነት አለበት።

ወንጌል ከመምጣቱ በፊት የነበረን ባሕላዊ ሃይማኖት

አንድ ቀን አባቴ ክርስቲያን ከመሆኑ በፊት ብዙ ክፉ ሥራዎችን ይሠራ እንደ ነበር ነገረኝ፤ እኔም ክፉ ሥራ ሠርቼ እንደ ነበር ተነገዝብኩ። ወንጌል ወደ ማገበረሰባችን ከመድረሱ በፊት በጨለማ ሕይወት ውስጥ እንኖር ስለ ነበረ፤ የተሻለው ነገር ምን እንደ ሆነ አናውቅም ነበረ። ከዚህም የተነሣ፤ ሕይወታችን ንስቋና በፍርሃት የተሞላ ነበር።

ከበሽታ እና ከሞት ለማምለጥ፤ አዝመራችን የበለጠ ምርት እንዲሰጠንና ሌላም ብዙ የሕይወት ውጣ ውረዶችን ለማለፍ መልካም መናፍስትንና ክፉ መናፍስትን መለማመን ነበረብን።

ታላቅ እንደ መሆኔ መጠን፤ መሥዋዕት ለማቅረብ ከአባቴ ጋር የምሄደው እኔ ነበርኩ። በእኛ አካባቢ የታወቁ ሰዎች ወደ ፈለጉት አቅጣጫ አንድን ሰው አስከትለውና በቅሎ ላይ ተቀምጠው ይሄዱ ነበር። የአባቴን ካባ ተሸክሜ ከበቅሎአቸው ጋላ የምከተለው እኔ ነበርኩ።

በእናቴ ቤተሰቦች በኩል አንድ ስሕተት ቢፈጸም ለመሥዋዕት የሚሆን በግ ይቀርባል። በአባቴ ቤተሰቦች በኩል ደግሞ ክፉ ሥራ ቢሠራ ወይፈን ይታረዳል። ከታረደው እንስሳ የተለያዩ ብልቶች ተወስደው ይጠበሱና ጠንቋዩ ይቀመጥ ባለበት ስፍራ ይቀመጣል።

መሥዋዕቱ ለሰይጣን የሚቀርብ ከሆነ፤ ፍየል ይታረድና ሥጋው ጠንቋዩ ባዘዘበት ቦታ ይደረጋል።

በቅሎ እሸት እንደ ደረሰ፤ ለዓመቱ ምስጋና የማቅረብ ሥርዓት ይካሄዳል። በቅሎውን ከነገለባው ጠብሶ ወይም ቀቅሎ በመንገድ ዳር

ወይም ቤተሰብ ተሰብስቦ በሚያመልክበት ዛፍ ሥር ያኖሩታል። በተጨማሪም፤ አባቴ ጣቶችን በማር ውስጥ በማጥለቅና ወደ ሰማይ በመርጨት የጣዖት አምላክን ይለምን ነበረ። የተረጨው ማር ወደ መሬት ተመልሶ ሲወድቅ፤ ርጩ ሄጄ ለመብላት እክጅላለሁ። ሆኖም፤ አባቴ ያየኝ ይሆናል ብዬ እፈራ ስለ ነበር እተወዋለሁ።

ምዕራፍ ሁለት

ከመልካሙ ዜና በፊት የነበረው ጊዜ

በ1927 ዓ.ም አንድ ቀን አባቴና እኔ ወደ ቤታችን ስንሄድ አረፋማውን ጅረት እየተከተልን ወደ ወንጩ አመራንና የአቶ አጌዶን ቤት ስናልፍ፤ አቶ ዋንዳሮ ዳባሮ በአቶ አጌዶ ቤት ውስጥ ወንጌልን እየሰበኩ ኖሮ፤ እኔና አባቴ ከውጪ ስናልፍ አይተው አባቴንና እኔን ገብተን የእግዚአብሔርን ቃል እንድንሰማ ጋበዙን። እኛም ተስማማን፤ ነገር ግን አባቴ እኔን በቅሎውን እንዳስር ሲያዝዝኝ፤ ልንሙን ፈትቼ እግሩን በገመድ በዛፍ ግንድ ላይ አሰርኩትና ወደ ተጋበዝንበት ቤት ገብተን ለመስማት ተቀመጥን። አቶ ዋንዳሮ ስብከታቸው ቀጠሉና በመካከሉም መዝሙር ጣልቃ እያስገቡ ያዘምሩ ነበር። ከመዝሙሮቹ አንዱም እንዲህ የሚል ነበር፡-

በጎቼ የኢየሱስ ክርስቶስን ድምጽ ሲሰሙ

ሊከተሉት ተፋጠኑ፤

አስቀድመው ድምጹን ያልሰሙ ሊደርሱባቸው ተቻኩለ

እግዚአብሔርም ጠራቸውና ራሱን ገልጦላቸው ምሥጋናቸውን በደስታ ተቀበለ።

ሰባኪው ለረዥም ጊዜ ቢናገሩም፤ እኔ የማስታውሰው ዋና ነጥብ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ወደዚህች ዓለም አንድ ቀን ይመጣል የሚል ነበር። የሚያምኑትንም ከእርሱ ጋር ወደ ሰማይ ይወስዳቸዋል።

በእርሱ የማያምኑትን ደግሞ በእሳት ባሕር ውስጥ ይጥላቸዋል።

«እናንተም ሰይጣንን ማምለክ አቁማችሁ፤ በጌታ እመኑ። አለበለዚያ ግን ከሰይጣን ጋር ወደ እሳት ትጣላላችሁ። ዛሬውኑ ማመን አለባችሁና ፍጡን፤» እያሉ ያስጠነቅቁ ነበር።

በማጠቃለያውም፤ ስንቶቻችን በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን እንፈልግ እንደ ሆነ ጠየቁን። ብዙ ሰዎች እጆቻቸውን አወጡ፤ አባቴና እኔም እጆቻችንን አነሣን። አቶ ዋንዳሮም ስብከታቸውን ቀጠሉ። አሁን ሁላችሁም በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ በእርግጥ እናምናለን የምትሉ ከሆነ፤ ሰይጣንንና መላእክቱን ማምለክ አቁሙ። እባካችሁ እኔ የምለውን ቃል ከእኔ በኋላ ድገሙ። «አሁን ሰይጣንን ከጃለሁ። በኢየሱስ ክርስቶስም አምናለሁ። እርሱ ለኃጢአቱ እንደ ሞተልኝ አውቃለሁ፤ ከኃጢአቱም እንዲያነጻኝ እፈልጋለሁ፤ ዳግመኛ ሰይጣንን አላመልክም፤ ነገር ግን ኢየሱስን እከተለዋለሁ፤ እታዘዘዋለሁም» እያልን ጸሎቱን ይገምን።

ከዚያም ከኢየሱስ ጋር ለመኖር እንዲረዳን አንዳንድ ቀላል መመሪያዎችን ሰጡን። ወደ ቤታችሁ ሂዱና በቤታችሁ ውስጥ የሚገኙትን ለጣዖት አምልኮ የምትጠቀሙባቸውን ቁሳቁሶች አውጥታችሁ ጣሉ። ሁሉንም አቃጥሉት፤ ከዚያም ምግባችሁን በምትመገቡበት ጊዜ፤ ሥራችሁን በምትጀምሩበት ጊዜ፤ እንዲሁም ማንኛውንም ነገር ለመሥራት በምታቅዱበት ጊዜ፤ እግዚአብሔር እንዲመራችሁና እንዲባርካችሁ በጸሎት ጠይቁት። በጸሎታችሁም መደምደሚያ ላይ፤ ይህንን ሁሉ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም እንጠይቅሃለን ካላችሁ በኋላ፤ አሜን ብላችሁ ደምድሙ። በተጨማሪም በጉልበታችሁ ተንበርክካችሁ ማጎንበስ ጥሩ ነው። ስትጸልዩም ዓይኖቻችሁን ትጨፍናላችሁ ካሉን በኋላ፤ ቡና አቀረቡልንና ከመጠጣታችን በፊት ለእኛ እንዳስተማሩን ሲጸልዩ ሰማናቸው።

ወደ ቤታችን እንደ ገባን፤ የሆነውን ሁሉ ለመላው ቤተሰብ እስረዳንና እነርሱም በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲያምኑ አጥብቀን ገፋፋናቸው። ታላቅ ደስታም ተሰማን። በቤታችንም ውስጥ ሁሉ

ነገር አዲስ መሰለ። እናቱ ቡና አፍልታ፤ «እንጸልይ» አለችን።

አባቴም ደግሞ ተንበርክኮ ጸለየና ሁለታችንም ድምጻችንን ከፍ አድርገን፤ «አሜን» አልን። ቤተሰቡ በሙሉ ተደነቁና ምን እንደምናደርግና ወደ ማን እንደምንናገር ጠየቁን። እኛም የተቻለንን ያህል ልናስረዳቸው ሞክርን።

እኛ የምንናገረውና የምንጸልየው ጌታ ኢየሱስ ወደሚባለውና የእግዚአብሔር ልጅ ወደ ሆነው፤ እንዲሁም ከሰማይ ወደ መጣው ነው። እርሱ ስጋጢአታችን ሲል ሞቷል ከሞትም ተነሥቷል፤ ወደ ሰማይም ሄዷል፤ ነገር ግን ተመልሶ ይመጣል። የሚያምኑትንም ከእርሱ ጋር ወደ ሰማይ ይወስዳቸዋል። የማያምኑትን ደግሞ በእሳት ባሕር ውስጥ ያቃጥላቸዋል። እናንተም ደግሞ በእርሱ እመኑና ዳኑ ብለን ተናገርን።

ወዲያውም አባቴ ተነሣና ሰይጣንን ያመልክ በነበረ ጊዜ ይጠቀምባቸው የነበሩትን ጥቃትን ዕቃዎችና የተሰቀለውን ልብስ ጨምሮ ወሰደ። እነዚያ ዕቃዎች ሁሉም ወንበዴውን ገድሎ የወሰዳቸው ናቸው። ሁሉንም ሰብስቦ ገድሎ ባለ ገደል ውስጥ ከተቃቸው። ዕቃዎቹ ስለ አርጌው ሕይወቱ የሚያወሱ ነበሩና ሁሉንም አስወገዳቸው።

እናቴና በቤት ያሉት ልጆች በሙሉ ልባቸው በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ለማመን ከአንድ ወር በላይ አልወሰደባቸውም።

እናቴንና የቀሩትን ልጆች በሙሉ በተለይ ያሳመናቸው ነገር ቢኖር በአባቴ ላይ ያዩት ትልቅ ለውጥ ነበር። አባቴ አስቀድሞ የነበረው ባሕርይ፤ አንድ ነገር ሲበላሽ በእናቴ ላይ ይጮህና ይቆጣ ነበር። ልጆቹ በሙሉ ይፈሩት ነበር። አሁን ግን ፍጹም ተለወጠና በጣም ደግ ሰው ሆነ። በእኔም የሚታየው ለውጥ ግልጽ ነበር። ለእናቴ ልጆች በሙሉ ጥሩ አልነበርኩም። ከቤት ውስጥም አንዳንድ ነገሮችን እሰርቅ ነበር፤ አሁን ግን በእውነት ተለወጥኩ። 1ኛ ጴጥሮስ 2፡10 «እናንተ ቀድሞ ወገን አልነበራችሁም፤ አሁን ግን የእግዚአብሔር ወገን ናችሁ፤ እናንተ ምሕረት ያገኛችሁ አልነበራችሁም፤ አሁን ግን ምሕረትን አግኝታችኋል» ይላል።

በእምነታችን ማደግ

ክርስቲያኖች ይዘምሩ የነበሩትን መዝሙሮች መዘመር ወደድን። አንድ ጊዜ ወደ አቶ ጉንታ ቤት ሄድንና አዲስ መዝሙር ተማርን። ወደ ቤታችን ስንመለስ በመንገዳችን ሁሉ እየዘመርን ስንሄድ፤ የመዝሙሩን ዋና ቃል እንደረሳን አስተዋልን።

መዝሙሩን በሚገባ ለማወቅ ከነበረን ፍላጎት የተነሣ ተመልሰን ወደ አቶ ጉንታ ቤት ረዥም ጉዞ አደረግን ። ወደ ቤቴ በደረስን ጊዜ ግን አቶ ጉንታ በከባድ ዕንቅልፍ ላይ ነበር። የመዝሙሩ ቃላት ተረስቶናልና እባክሽን ቀስቅሽልንና አንድ ጊዜ ዘምርልን ቃሉን እንያዝ፤ እርሱም ተመልሶ ይተኛል ብለን ባለቤቴን ለመንናት።

እርሷም ከዕንቅልፉ ቀስቀሽልንና ተነሥቶ መዝሙሩን አዜመልን። ከዚያም አባቴ፤ ወንድሜና እኔ ወደ ቤታችን ተቻክልን፤ በመንገዳችንም እየዘመርን ሄድን፤ ወደ ቤታችን በደረስንም ጊዜ መዝሙሩን በሚገባ መዘመር ችለን ነበር።

«ጌታችን ከሰማይ ወረደ ከድንግል ማርያም ተወለደ፤

በመስቀል ላይ ሞተ ሞትንም አሸነፈ፤

ኃጢአታችንን ተሸከመልን፤

ተነሣና ወደ ሰማይ ዐርጓል ተመልሶ ይመጣል

ቅዱሳንን ለመውሰድም አይዘገይም።»

አዲስ ባገኘው እምነታችን ለማደግ ከእግዚአብሔር ቃል የበለጠ መማር እጅግ አስፈላጊያችን ነበር። ጎረቤታችን አቶ ጉንታም በታማኝነት አስተምረውናል።

እኛም ውስብስብ የሆነውን የአማርኛ ፊደል መማር ጀመርን፤ ምክንያቱም መጽሐፍ ቅዱስ የተጻፈው በእነዚህ ፊደላት ስለ ነበረ ነው። አባቴ ወደ እራሾ ቤት ሄጄ ፊደልን እንድማር ነገሮችን አመቻቸልኝ። አቶ እራሾ አስቀድሞ ማንበብ የቻለ ስለ ነበር፤ ለጌታ ካለው ፍቅር የተነሣ በፍቃደኝነት የምሥጋና መዝሙሮች ይዘምር፤ ወንጌልን ይሰብካል፤ እንዲሁም ያለ ክፍያ የአማርኛ ፊደልን

ያስተምራል።

ለብዙ ቀናት ወደዚያ ሰሄድ የምደርሰው ሌሎች ልጆች ተምረው ወደየቤታቸው ተበታትነው ነበር፤ ምክንያቱም ወደ ፊደል መማሪያ ቦታ ከመድረሱ በፊት የምሠራቸው ብዙ አሰልጅ ሥራዎች ስለነበሩብኝ ነው። ብዙ ሳንቆይ ማንበብ ቻልንና የእግዚአብሔርን ቃል የበለጠ እየተረዳን ሄድን። አባቴም በስተ እርጅናው ማንበብ እንደ ሌሎቹ ተማረ። እግዚአብሔር ምን እንዳደረገልን፤ እርሱን ከሚከተሉትም ጌታ ምን እንደሚፈልግ ማወቅን በጣም እንራብ ነበር።

ከጥቂት ጊዜያት በኋላ አባቴና እናቴ ተጠመቁ። እኔም አብሬአቸው ለመጠመቅ ብፈልግም፤ እነርሱ ግን አንተ ገና ልጅ ነህ ብለው አገዱኝ። በደንብ ማንበብ ስትችል ያኔ ትጠመቃለህ አሉኝ። እኔም በጣም ተረብሼ እያለቀስኩ አጠመቅ ዘንድ ለመንኳቸው። ለማግባባት ግን አለመቻሌን በተረዳሁ ጊዜ፤ «ጌታ ሆይ፤ ቶሎ ለማንበብ እንድችል እርዳኝ። ለመጠመቅ እንድችል ብትረዳኝ፤ በቀሪው የሕይወት ዘመኔ አገለግልሃለሁ፤» ብዬ ጸለይኩ።

ወንጌል በመላው ወላይታ ተሰራጨ

ከአቶ እራሾ ጋር መማሪያን ቀጠልኩኝ። ከእርሱም ጋር ከቦታ ወደ ቦታ መዘዋወር ጀመርኩኝ። በመጀመሪያ አብሬው እየሄድኩኝ እርሱ በሚሰብክበት ጊዜ እኔ በቅሎውን እጠብቅለት ነበር። ከጥቂት ጊዜ በኋላ ግን በቅሎውን ሌሎች ክርስቲያኖች እየጠበቁ፤ እኔ ፊደል በማስቆጠር እረዳ ነበር። በኋላም ቁንጦሌ በአቶ ፍንጦ ቤት ቆይቼ እዚያ በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን እሰብክና አስተምር ነበር። በጨራቂ አካባቢ ከአቶ እራሾ ጋር ስዘዋወር ብዙ ጊዜ በተለያዩ ስፍራዎች ወንጌልን ሰብኤአለሁ።

ማንበብና መጻፍ እንደ ቻልኩ፤ ከመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ብዙ ክፍሎችን ለማንበብ በቃሁ። ከዚያም እንድጠመቅ ተፈቀደልኝ። ይህ የሆነው በ1932 ዓ.ም ሲሆን፤ ጋቼና በሚባለው ቦታ ሎላም ቦቂ እና ፋላሶ የሚባሉ፤ ከሁምቦ ቤተ ክርስቲያን መጥተው አጥምቀውኛል። ከተጠመቅሁ በኋላ ወደ ዋንቼ ፈጥኜ በመሄድ ደስታዬን ለወላጆቼ አካፈልኳቸው፤ እነርሱም ተደሰቱ። መታወቅ ያለበት በዘመኑ

የተቀናጀ ዕውቀት (ትምህርት) ባልነበረበት በዚያ በኢትዮጵያ ክፍል ቤተ ክርስቲያን ራሷ ማንበብና መጻፍ ታስተምር ነበር። በዚህም ብዙ ወጣቶች ማንበብና መጻፍ ከመቻላቸውም በላይ፤ የአማርኛን ቋንቋ ለማወቅ ችለዋል።

በእነዚያ ቀናት ቤተ ክርስቲያን ማደግ ጀመረች፤ ብዙ ወጣቶችና ጎልማሶችም ማንበብ ችለዋል።

ወንጌልን መስበክ

በአንድ እሑድ ከዋንቼ ቤተ ክርስቲያን 70 ሰዎች ተመርጠው ጥንድ ጥንድ እየሆኑ በ4 አቅጣጫዎች ተላኩ። ለሚያገኙት ሁሉ በመንገድ ላይም ይሁን በቤት ውስጥ ወንጌልን መስበክ ነበረባቸው። ሲመሰሉም ለእኛ ቤተ ክርስቲያን ዘገባቸውን ማቅረብ ነበረባቸው። አቶ ቶማ ቡሬ እና እኔ ወደ ሁምቦ ሄድን። የሐማላን ወንዝ እንደ ተሻገርን፤ ሰዎች ተሰብስበው አገኘን። አግባብተናቸው፤ «እነእግዚአብሔር ቃል ልናስተምራችሁ ነው የመጣነው፤ ለመስማት ትፈልጋላችሁ?» አልናቸው።

ሰዎቹም በጉጉት ለመስማት ጓጉተው ነበርና እንድናስተምራቸው ጋበዙን። አቶ ቶማ ጸልዮ ከዘመረላቸው በኋላ፤ እኔ ተነሣሁና ክርስቶስ ሰዎችን ከኃጢአታቸው ለማዳን እንዴት እንደ መጣ ከእግዚአብሔር ቃል አስተማርኳቸው። ትምህርቱን እንደ ጨረስኩ፤ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝ አድርጎ ለመቀበል የሚሻ ከመካከላቸው እንዳለ ጠየቅሁኝ። ጥቂት ሰዎች እጆቻቸውን አነሡ፤ እኔም ሰይጣንን ክደው ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝቸው አድርገው ለመቀበል የሚሹ ከመካከላቸው እንዳሉ ዳግመኛ ጠየቅሁኝ።

ጥቂት ሰዎች እጆቻቸውን አነሡና ሰይጣንን ክደው ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኝቸው አድርገው እንዲቀበሉ በጸሎት መራናቸው። በቤታቸውም ውስጥ ለሰይጣን አምልኮ ያስቀመጡአቸውን ዕቃዎች እንዲያስወግዱ አስተማርናቸውና ከቤታቸው አውጥተው እንደሚጥሉም ቃል ገቡ። በየሳምንቱ እሑድ እየሄድን እንደምናስተምራቸው ነግረናቸው ጉዞአችንን ወደ ሌላ ቦታ አደረግን። የዚያን እሑድ ጉዟችን ከተለያዩ ብዙ ቡድኖች

ጋር እንድንገናኝ አድርጎናል። ማንኛው ኩቴ በሚባለው ቦታ ብዛት ያላቸው ሰዎች በአንድ ቦታ በቡድን ተሰብስበው አገኘንና ከእግዚአብሔር ቃል ልናስተምራቸው እንደምንፈልግ ገልጸን ፈቃደኝነታቸውን ጠየቅናቸው። እነርሱም ፈቃደኝነታቸውን ገለጹልን።

መዝሙር ከዘመርን በኋላ፣ ስለ ደገንነት ማስተማር ጀመርን። እግዚአብሔር ልጁን ስለ ኃጢአታቸው አሳልፎ እንደ ሰጠ፣ ነገር ግን ሁላችንም ኃጢአተኞች ነንና አዳኝ ያስፈልገናል ብለን የተቻለንን ያህል በግልጽ ካስተማርናቸው በኋላ፣ በየሳምንቱ እየመጣን እንደምንከታተላቸው ቃል ገባንላቸው። ከዚያም ከሌላ አካባቢ የተከናወነውን ሥራ ለመስማት ወደ ቤት አመራን። በዋንቼ ቤተ ክርስቲያን የቀሩት አማኞች ቀኑን ሙሉ እየጸለዩልን ነበር። ከሰዓት በኋላ ክርስቲያኖቹ ወንጌልን ለመስበክ ለሄዱት 70 ሰዎች ምግብና ቡና በማዘጋጀት ሥራ በዝቅባቸው ዋሉ።

በምሽት ተልከው የሄዱት ሰዎች የሚያስሟቸውን ዘገባ ለማዳመጥ ሁሉም ተሰበሰቡ። ብዙ ሰዎች ቃሉን ለምተው በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። ሰይጣንም ክደው ንስሐ ገቡ። እንዴት ያለ የደስታ ጊዜ ነበር? በመጨረሻም፣ ቡናችንን ጠጥተን ሁላችንም ወደየቤታችን ሄድን። በሚቀጥሉት ቀናት፣ አቶ ቶማስ እኔ በሁምቦ፣ በኩቴና በሌሎችም አያሌ ቦታዎች ቤተ ክርስቲያንን መሠረትን። በማቴ. 28:18-29 «ሥልጣን በሰማይና በምድር ተሰጠኝ እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ያዘዝሁኝሁንም ሁሉ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው። እነሆ፣ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ እኔ ከእናንተ ጋር ነኝ» ያለውን ቃል ለመታዘዝ አጋጣሚ አግኝተን ነበር።

ምዕራፍ ሦስት

የጣሊያን ኢትዮጵያን መውረር

በ1800 ዓ.ም መጨረሻ ጣሊያን ኤርትራን ትንሽ የቅኝ ግዛት አድርጎ ያዛት። ጣሊያን እንደ ሌሎቹ ምዕራባውያን አገሮች በኢትዮጵያ ላይ በምቀኝነት ዓይኑን ቢተክልም፣ ትልቅ የቅኝ ግዛት ለማድረግ ግን አልተሳካለትም። የኢትዮጵያ መልክዓ ምድር ከጣሊያን አገር ጋር ብዙ ተመሳሳይነት አላት። በኢትዮጵያና በኤርትራ መካከል የነበረው የድንበር ግጭት ለበብ የኢትዮጵያን ወረራ አስከተለ። በኋላም ይሄ ሁሉ ዕቅድ የጣሊያን ጄኔራልና የሙሶሊኒ እንደ ነበር ሊጋለጥ ችሏል። ወረራው በ1928 ዓ.ም ሲጀመር፣ በጥር ወር 1929 ዓ.ም ወራሪው የጣሊያን ጦር ወደ ሶዶ ከመድረሱ በፊት በሶዶ የነበሩት የኤስ ኣይ ኤም ሚስዮናውያን ሚያዝያ 9 ቀን 1929 ዓ.ም ሶዶን ለቅቀው ወጥተዋል።

በ1930 ዓ.ም ጣሊያኖች አማኞችን ማሳደድ ጀመሩ። በጣሊያን ወረራ ጊዜ በአካባቢያችን ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወንጌልን በመስበካቸው ስለ እምነታቸው ታስረዋል፣ ተገርፈዋልም። ወንጌላውያኖቹም «ሰይጣን ይጥፋ» ብለው ያሉትን ጣሊያኖች፣ «ጣሊያን ይጥፋ» ብለው ስለ ተረጎሙት፣ ቁጣቸው በቤተ ክርስቲያን ላይ የከፋ ሆነ።

ቤተ ክርስቲያን በስደት ውስጥ እያደገች መሄዷን የተረዱ ጣሊያኖች ሃምሳ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችን አሰሩ። በፖሊስ ተይዘው ወደ እሥር ቤት የተወሰዱት ክርስቲያኖች እያንዳንዳቸው አንድ መቶ ጅራፍ የተገረፉ ሲሆን፣ በሕይወት ቆይቶ ታሪኩን ያወራው ሰው አራት መቶ ጅራፍ ተገርፏል። ለወራት የታሰሩ ሰዎች በጀርባቸው መተኛት አይችሉም ነበር። የተገረፈው ሰውነታቸው ቆስሎ እንደ ጥሬ ሥጋ ሆኖ ይታይ ነበር። ሌሎቹ በእሥር ቤት እየማቀቁ በነበሩበት ወቅት አቶ ሳዋልዶ ሳጋሮ እና አቶ አላንቦ ሌቃ ሞተዋል። በእሥር ቤቱ ምንም ምግብ አይቀርብላቸውም ነበር። ምግብ የሚቀርብላቸው ከቤተሰቦቻቸውና ከወዳጆቻቸው ሲሆን፣ አንዳንዶቹም ከሩቅ ምግባቸውን ተሽክመው

ለታሰሩት ጓደኞቻቸው ያመጡላቸው ነበር።

በጣሊያን ወረራ ጊዜ የኤስ አይ ኤም ሚስቶናውያን ከወላይታ እንዲወጡ በተገደዱ ጊዜ፣ አርባ የሚያህሉ አማኞች ተጠምቀው ነበር። ከአርባዎቹ መካከል ምናልባት አሥር ወይም ከአሥር የሚበልጡት በሚስተር አህማንና በሚስተር ሉዊስ የተጠመቁ ናቸው። የተቀሩት ግን የተጠመቁት እንደ አቶ ብሩ እና አቶ ሉላም በመሳሰሉት መሪዎች ነበር። በ1938 ዓ.ም ሚስቶናውያኑ ተመልሰው እንዲገቡ በተፈቀደላቸው ጊዜ፣ የተወሰነ ቁጥር የነበራቸው ቤተ ክርስቲያኖች ከ150 በላይ አድገው በግምት አሥር ሺህ የሚሆኑ አባላቶች ነበሩ። ወደ ጎሳ ስለዚህ የበለጠ እንመለከታለን።

በሚስቶኑ ሕንፃ ምን እንደ ቀረ ለማወቅ ጉብኝት አደረግን። በእውነቱ የሚያስከፋ እይታ ነበር። ጣሊያኖች የሆስፒታሉን ሕንፃዎች ተጠቅመውበት፣ ሌሎች ሦስት ገንብተዋል፤ ሌላም ሁለት ግድግዳና ጣሪያ ጨምረዋል። ከሚስቶኑ ሕንፃ መካከል የቀዶ ጥገናው ክፍል ብቻ የሚታደስ ነበር። ለሚያጸዱትና ለሚጠግኑት ሚስቶናውያን የገዘን ጉሽ ምጥ ነበር። (Guy W. Playfair. *Trials and Triumphs in Ethiopia* p. 24)

የአቶ ብሩ መታሰር

ክርስቲያኖች በጣሊያኖች ይሰደዱ በነበሩ ጊዜ በአቶ ብሩ ቤት አጠገብ ተሠርቶ የነበረው ጸሎት ቤት በአገሩ ከሚገኙት በርካታ ጸሎት ቤቶች ጋር ተደምስሷል። የጣሊያኖች ዓላማ ወንጌላዊት ቤተ ክርስቲያንን አስወግደው፣ የካቶሊክን እምነት እንዲከተሉ ማስገደድ ነበር። አቶ ብሩንም ለማሰር ሞክረዋል። እርሳቸውም የተማሩና ብቁ አስተማሪ ነበሩ። በወላይታ እንደ እርሳቸው ዓይነት ቃሉን የተረዳ ሰው አልነበረም። ስለዚህ እርሳቸውን አስረው ቢያስቀሩ፣ ቤተ ክርስቲያን ትጠፋለች ብለው ገመቱ። እርሳቸውም ተደበቁና በምትካቸው ሚስታቸውን አሰሩ። ቤተ ክርስቲያንም አቶ ብሩን ከቦታ ወደ ቦታ በማዞዋር ትደብቃቸው ነበር።

አቶ ብሩ ቀን ቀን እየተደበቁ ይውሉና፣ ሌሊት ሌሊት ወንጌልን

ለሦስት ወር ያህል አስተማሩ። በመጨረሻም፣ «ሚስቱ በእኔ ምትክ ታስራ እኔ እስከ መቼ ተደብቄ እኖራለሁ?» አሉ። ስለዚህም በሶዶ የጣሊያን ጦር አዛዥ ወደ ነበሩት ሻለቃ ባዚ ዘንድ ሄዱ። የጦር አዛዥም አቶ ብሩን ወደ ቢድአቸው አስገብተው። «የምትሰብከው ምንድን ነው?» ብለው ጠየቁቸው። አቶ ብሩም የሻለቃውን ዓይን በቀጥታ አትኩረው እየተመለከቱ፣ «የምስብከው የእግዚአብሔርን ቃል ነው» ብለው መለሱ። ሻለቃውም ተናድደው፣ «እንዴት አትኩረህ ታየኛለህ?» አሏቸው። አቶ ብሩም ጀርባቸውን ሰጥተው፣ «እንደዚህ ሆኜ እንዳናግርዎት ይፈልጋሉ?» አሏቸው።

ከዚያም ሻለቃው ከተቀመጡበት ብድግ ብለው በጥፊ መቷቸው። እየረጋገጡ እስኪዘሉ ድረስ ደበደቧቸው። «እንዲህ እንደ አሽከር በእኔ ላይ ትናገራለህ?» ካሉ በኋላ፣ ጥቂት ሲቆዩ በድንገት የፊደሮ ጥሪ ተደረገላቸውና «የአማጽያን ኃይል እያጠቃን ነውና በፍጥነት ወደ ሶሬ ዶጌ ወታደሮች ላኩልኝ፤» ተባሉ። ሻለቃውም ተጣድፈው እየወጡ፣ «ሌሊት መጥቼ እገድልሃለሁ» ብለዋቸው ወጡ። ከወታደሮቻቸው ጋር ወደ ተባለው አካባቢ ሲደርሱ፣ ድንገተኛ ጥቃት ከአማጽያን ተከፈተባቸውና ግንባራቸው ላይ ተመትተው አቶ ብሩን ተመልሰው የማየት ዕድል ሳያገኙ ሞቱ። አቶ ብሩም ሚስታቸው በነበሩበት እሥር ቤት ታሠሩ።

ጣሊያኖቹም በእንግሊዝ እርዳታ ከተሸነፉና አፄ ኃይለሥላሴ ወደ አገራቸው እንደ ተመለሱ፣ አቶ ብሩ ከሚስታቸውና በጣሊያኖች ከታሠሩ ሌሎች በርካታ ክርስቲያኖች ጋር ሲፈቱ፣ አቶ አላንቦ ግን በእሥር ቤት እንዳለ ታሞ ሞተ። የቀሩት የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በጥፊና በእርግጫ ከመደብደባቸው በስተቀር፣ በጌታ ጥበቃና እንክብካቤ ሁሉም በሰላም ተፈቱ።

ከስደቱ በኋላ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ወደ ዋንቼ ላኩኝ። ልጄ በመሆኔ ጣሊያኖች ወደ እሥር ቤት አስገብተው ቢደበድቡት ይሞታል ብለው ተወያዩ። ቢሆንም፣ በብርቱ ተጨነቅሁና ለራሴ፣ «እኔ ተቀምጬ የጌታን ሥራ ላቆም ነው?» አልኩና ወደ ዋንቼ ሄጄ የቤተ ክርስቲያን ሰዎችን ትልቅ አዳራሽ ብትሠሩ፣ ሕፃናትን ስብስቤ አስተምራለሁ» ብዬ አሳብ አቀረብኩላቸው። እነርሱም ደስ

አላቸውና ሰፋ ያለ አዳራሽ ሠሩ። እኔም ቀጨም ከሚባል ዛፍ ፍሬ ለቅሜ ወሰድኩና በውኃ ውስጥ ዘፍዝፌ ሳማስለው ቀለሙ ወጣ። የቀርከሃ ስንጥቅ ወሰጄ እንደ እስክራብቶ አድርጌ በማሸል ከሠራሁት በኋላ፤ እያጠቀስኩ በጥጥ ጨርቅ ላይ መጻፍ ጀመርኩኝና ማስተማሪን ቀጠልኩ።

የትምህርት ዝና በፍጥነት ወደ ተራራማው አካባቢ ሁሉ ተሠራጭቶ በአጭር ጊዜ ውስጥ ማንበብና መጻፍ የተጠሙ 250 ልጆችን አገኘሁ። የሚከፈለኝ ነገር ባይኖርም፤ እኔ ግን በልቤ ለጌታ ካለኝ ጥልቅ ፍቅር የተነሣ በደስታ አስተምራቸው ነበር። ስብሰባችንን የምናካሂደው በተቻለን መጠን በሥውር ቢሆንም፤ የጣሊያን ኃይሎች ግን የወንጌልን ሥራ ለማፍረስ የሚቻላቸውን ሁሉ ያደርጉ ነበርና በአቶ ጉንታ ቤት መግቢያ ላይ የነበረውን ትንሽ የጸሎት ቤት ደመሰሉት። እኛም መስበሰቢያችንን ወደ ሻንካ አባ ቤት ለማዛወር በፈለግን ጊዜ፤ አቶ ሻንካ «ጣሊያኖች በቤቴ ውስጥ መስበሰባችሁን ካወቁ ቤቴን ያፈርሱብኛል፤ ስለዚህ ሌላ ቦታ ፈልጉ» አለን።

ሽማግሌዎች ደግሞ ሌላ ቦታ የማግኘት ችግር ነበረባቸው። ከዚያም አባቴ ተነሣና፤ «እግዚአብሔር የሰማይና የምድር ጌታ እስከ ሆነ ድረስ፤ ለእርሱ ምንም ቦታ የለውም ማለት እንችላለን ወይ? የእኔን ቤት ውሰዱና ግን ለመኖሪያዬ ትንሽ ጎጆ ሥሩልኝ» አለ። ክርስቲያኖቼም እጅግ ደስ አላቸው። ሁሉም አባቴን አመስግነው እንደ ንብ ተረባርበው ቤቴን ከግቢያችን ውጪ በእንድ ጀምበር ሠርተው አጠናቀቁ።

ከላምንት በኋላም፤ ስብሰባቸውን በቀድሞው ቤታችን ውስጥ አደረጉ። የቤታችን ዙሪያ 50 ጫማ የሚሆን ቢሆንም፤ ተሰብሳቢዎቹን ሁሉ ለመያዝ ብቁ አልነበረም። ስለዚህም አባቴ ከመጀመሪያው ቤት ጋር አያይዞ አራት ማዕዘን ቤት ጨምሮ በሠራ ጊዜ፤ ሁሉም ተዝናንቶ መስበሰብ ቻለ። ዋና አስተማሪያችን አቶ ጉዳቶ ጩቦ ነበርና በግቢያችን ውስጥ ለእርሱ መኖሪያ የሚሆን ቤት ተሠራለት። እርሱ በዱጉና ያስተምር ነበር።

አቶ ጉዳቶ እዚያ ሆኖ ታላቅ ረዳት የሆነችውን ወ/ሮ ማሚቴን አገባ። በእርሱ አገልግሎት ብዙዎች ወደ ቤተ ክርስቲያን ተጨምረዋል። ቤተ ክርስቲያን ለአባቴ የሠራችው ቤት አነስተኛ ስለ ነበር፤ ለእኛና ለከብቶቻችን በቂ አልሆነም።

ስለዚህ አባቴ በግቢያችን ውስጥ ደስ የሚል ትልቅ ቤት ለአንግዳ ማረፊያ እንዲሆን ሠራ። አንዳንዶቹ ልጆች መኝታቸውን በአዲሱ ቤት ውስጥ አደረጉ። አንዳንዶቻችን ደግሞ በከብቶች ቤት ውስጥ ስንተኛ፤ ሌሎቹ በጸሎት ቤት ይተኙ ነበር። እነዚህም ፋሬዎ፤ ሐልስ፤ ሃሌላ፤ ፎሽ፤ አክና፤ ቦዳ፤ አሞቹ፤ አበቡ አስሊ፤ አለሚ፤ አስሊ፤ ዱል፤ አስሊ፤ ቱምባሪ እና ስማቸው የተረሱ ብዙዎች ነበሩ።

በዋንቼ ፊደል ሳስተምር፤ የማስተምራቸው የተወሰኑ አማኞች እስከ ሌሊት ይቆዩ ነበር። ሴቶችና ልጃገረዶች በውስጠኛው (በንዳ) የሚተኙ ሲሆን፤ ወንዶች ልጆች በጸሎት ቤቱ ወለል ላይ ይተኙ ነበር። ለዚያ ሁሉ ሰው አልጋ ስለሌለ፤ ቂጤማ ቆርጠው መሬት ላይ አንጉፈው በላዩ ላይ ቁርቦት ዘርግተውበት ወፍራም ከጥጥ የተሠራ ቡልኮ ለብሰው ይተኙ ነበር። ሁላችንም በአንድነት እንመግባለን፤ ሴቶች ምግብ ያበስላሉ፤ ውኃ ይቀዳሉ፤ ሣር ያጭዳሉ። ወንዶች ደግሞ አትክልት ያመርታሉ፤ እንጨት ይፈልጣሉ፤ አንዳንዴ ደግሞ ሣር ያጭዳሉ። በወላይታ የእኛ አካባቢ ለም እንደ መሆኑ መጠን፤ ምግባችን በቆሎ፤ ስኳር ድንች፤ ድንች፤ አደንጓሬ፤ የእንሰት ቂጣ፤ ገብስ፤ ቅጠላ ቅጠል፤ አተር፤ ባቂላ፤ ሽንብራ፤ ዱባ፤ ማሽላ፤ ሥጋ፤ ቅቤ፤ ዕንቁላል፤ ወተት፤ አይብ፤ እና የተለያዩ ፍራፍሬዎች ሁሉ ይመረታሉ።

ቀናቶቹን የምናሳልፈው መጻፍና ማንበብ እየተለማመድን፤ ቃሉን በማጥናት፤ መዝሙሮችን በመዘመር፤ እንዲሁም ለታሠሩት መሪዎቻችን ምግብ በማቀበልና ባጋጠመን ጊዜ በመመስከር ነበር። የምናቀርብላቸውም ምርጥና ጣፋጭ ምግቦችን ነበር። ይኸውም ቂጣና ዳቦ፤ አይብ፤ ቡልክ (ከእንሰት ተሠርቶ የሚዘጋጅ የምግብ ዓይነት)፤ ቅቤና ወተት ናቸው።

ከአሥረኞቹ መልእክቶቻቸውን ለቤተሰቦቻቸው፣ ከቤተሰቦቻቸውም ወደ እነርሱ እናመልልሳቸዋለን። ቤተሰቦቻቸውም ለታሰሩት ሰዎች የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ በማቅረብ ይንከባከቧቸው ነበር። በዚያን ጊዜ የምናከናውናቸውን ሥራዎች ሁሉ በምናጠናው ቃል መሠረት ለማድረግ እንሞክር ነበር። 1ኛ ቆሮ. 10:31 ላይ፤ «ማናቸውንም ነገር ብታደርጉ ሁሉን ለእግዚአብሔር ክብር አድርጉት» ይላልና። ተማሪዎቹም ለምናገረው እውነት ሁሉ ምስክሮቹ ነበሩ። ታዲያ ቤተ ክርስቲያን አዲስ ኪዳንን ብቸኛ መመሪያዋ አድርጋ ሁሉንም በግልጽ በማስተማርና ባለማመንታት ለሃብታሙም ለድሃውም በቅንነት ፍርድን ትፈርድ ነበር።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ቢራ ስለ መጠጣት፣ ጥራ ሥጋ ስለ መብላት እና ትንባሆ ስለ ማጨስ ግልጽ የሆኑ የማገጃ ጥቅሶች ባለመኖራቸው ሰዎች ይቸገሩ ነበር። የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ግን ያለማመንታት እነዚህን ሁሉ በመቃወም ውሳኔዋን አስተላልፋለች። የአማኞች ቁጥር ፈጣን ዕድገት እያሳየ ይሄድ ስለ ነበር፤ በአባቱ መሬት ላይ ተሠርቶ የነበረው የጸሎት ቤት ለመጥበብ ብዙ ጊዜ አልወሰደበትም። በቤታችን አጠገብ ባለው ሰው ንብረት ላይ ያለው ቦታ ጸሎት ቤት ለመሥራት አመቺ መሆኑን መሪዎቹ ተመልክተው፣ ዙሪያው አንድ መቶ ሜትር የሚያክለውን ክብ የጸሎት ቤት ገነቡ። ቤቱ የተዋቀረው ምርጥ በሆነ እንጨት ሲሆን፣ እንጨቱም ከሩቅ ቦታ በሰዎች ሽክም የሚመጣ ሆኖ፣ በአካባቢው ታዋቂ የሆኑ ቤት ሠሪዎች ተባብረው በመሥራት በሁሉም አቅጣጫ ውብ ሆኖ የሚታይ ትልቅ ቤት ለመሥራት በቅተዋል።

የቤቱን ጣራ የተሸከመውን ምሰሶ ሁለት ሰዎች እጆቻቸውን አክብበው ለመያያዝ ቢሞክሩ የመጨረሻ ጣቶቻቸው ሊገናኙ የማይችሉበት እጅግ ወፍራም ነበር። የውጪው ጣራ በጠንካራ ቂጤማ ዕውቅ በሆኑ ሰዎች ተስተካክሎ የተከደነ ነበር። ቤቱን ለማጠናቀቅ ሦስት ዓመት ፈጅቷል። የአዲሱ ጸሎት ቤት ምረቃ ደረሰ። ለምረቃው ሥነ ሥርዓት ክርስቲያኖች ከመላው ወላይታ መጡ። ያ ቀን እንዴት ዓይነት የደስታ ጊዜ ነበር!

ክርስቲያኖች ለዋንቼ ቤተ ክርስቲያን ስላደረጉትና ያንንም እንዲያከናውኑ ያበቃቸውን እግዚአብሔርን አመሰግኑ። ከዚያም ሁሉም በሐማሳ ወንዝ ዳር ተሰብስበው በመቶዎች የሚቆጠሩ ቃሉን እያጠኑ የቆዩ አዳዲስ አማኞች ወደ ወንዙ ወርደው ተጠመቁ። ብዙ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በአስደናቂው ጸሎት ቤት ሥራ ተደንቀው፣ እነርሱም በየአካባቢያቸው ተመሳሳይ ጸሎት ቤት ለመሥራት ንድፉን እየወሰዱ በተለያዩ የአገሪቱ ክፍሎች ጸሎት ቤቶችን መገንባት ችለዋል።

ጸሎት ቤቱ እሁድና ከሳምንቱ ውስጥ በአሉት አንዳንድ ቀናት አገልግሎት ይሰጥ ነበር። ይሁን እንጂ፤ በአንድ ምሽት ጠላት መጥቶ ጸሎት ቤቱን በእሳት አቃጠለው። ቃጠሎ በተነሣበት ጊዜ በቤቱ ውስጥ አቶ አሞቼና እኔ ተኝተን ነበርን። አቶ አሞቼ በፍጥነት ነቃና እሳቱ ጣራውን የከደነውን ሣር እየበላ እውስጥ ወደ ተኝንበት ሲደርስ ተመለከተ። ወዲያው ዘልሎ ተነሣና የሚቃጠለው የሚተኛበት ኬሻ ብቻ ሳይሆን ቤቱ እንዳለ በእሳት መያያዙን ተገነዘበ። ወዲያው ቀስቀሰኝና ተነሥተን የበሩን ቁልፍ ማግኘት አቃተን። ከመተኛታችን በፊት በሩን ቆልፈን ነበር፤ አሁን ግን ቁልፉ ጠፋ። ምን ማድረግ ይቻል ነበር? ዕቃዎቹን እያነሣሣ መፈለግ ጀመርን። በመጨረሻም፣ ቁልፉ በሣር ላይ ቁርበት አንጥፈን በተኝንበት ቦታ ላይ ተገኘ። ከዚያ ከፍተን ለመውጣት ቻልን። አባቴን ሄደን ቀስቀስነውና ወፍራም የብርድ ልብስ ሮጦ በማምጣት እሳቱን ለማዳፈን ሞከረ። እኔም፣ «አባቴ ሆይ፣ አቁም እሳቱ ገና መነሣቱ አይደለም፤ የቤቱን ምሥራቃዊ ክፍል ጨርሶ የምዕራባዊውን ክፍል ጀምሯል» አልኩት። ጩሽታችንን ሰምተው ወንዶችም ሴቶችም ከየአቅጣጫው እየሮጡ መጡ። ሕዝቡ እየበዛ በተቃጠለው ቤት ዙሪያ ቆመው ያለቅሱ ነበር። እነርሱም፣ «ሰው ለሰው ምቀኛ ነው። በእግዚአብሔር ስም ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተሠራውን ጸሎት ቤት የሚያቃጥል ሰው የእግዚአብሔር ጠላት ነው። እግዚአብሔርም አንድ ቀን በገሃነም ያቃጥላል» ይሉ ነበር። ያ ወንጀለኛ ግን በፍጹም ሳይገኝ ቀረ። በጊዜው የማያምኑ ጎረቤቶች ሁሉ ሳይቀሩ፣ «ዓለም መቼም ጥሩ ነገር አትወድም። ስለዚህ መልካም ነገር የማይወድ ሰይጣን ይህን

የእግዚአብሔር ሰዎች ቤት እንዲቃጠል አደረጉ» ብለው አስተያየታቸውን ሰጥተው ነበር።

ተወዳጁ ጸሎት ቤታቸው ቢቃጠልባቸውም እንኳን፤ ክርስቲያኖቹ ግን ተስፋ አልቆረጡም ነበር። ምን ጊዜም የወንጌል ተቃዋሚ እንዳለ ያውቃሉ። ወዲያውም ገንዘብ አዋጥተው በቀላሉ በእሳት ሊያያዝ የማይችለውን ባለ ቆርቆሮ ጣሪያ ጸሎት ቤት ለመሥራት ወሰኑ። ያንን ሰፊና ትልቅ ጸሎት ቤት ሰዎች ሲሠሩ ሚስተር ራትዝሊፍ (Mr. Ratzliff) የሚባሉ የኤስ ኣይ ኤም ሚስጥናዊ ከፍተኛ እገዛ አድርገውልናል።

ይህች ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን እንድታስራጭ እግዚአብሔር በብዙ መንገድ ረድቷታል። ወንጌልን ያስራጨችው በእኛ አካባቢ ብቻ ሳይሆን፤ ከውስጧ ብቁ ወንጌላውያንን መልምላ ወደ ጋሞ ጎፋና ወደ አርሲ፤ እንዲሁም ወደ ሲዳሞ በመላክ ጭምር ነበር።

ሰዎች ረዥም ርቀት በእግራቸው እየተጓዙ ወደዚች ቤተ ክርስቲያን ይመጡ ነበር። ከዚህም የተነሣ በተለያዩ ቦታዎች አሥራ አንድ አነስተኛ ማኅበራት መቋቋም ችለዋል። የነበሩበትን ማኅበር ትቶ መሄድ ቀላል አልነበረም። ምክንያቱም በክርስቲያኖች መካከል ከፍተኛ ፍቅር ነበርና ተለይተው በመሄድ በሌላ ቦታ ቤተ ክርስቲያን መመሥረት ባይፈልጉም፤ እኛ ግን በየመጡበት አካባቢ መልካም ምስክር መሆን እንደሚገባቸው ስንመክራቸው አሳባችንን ተቀበሉ።

ቤተ ክርስቲያኖች የተተክሉባቸው ቦታዎችና የአገልጋዮቹ ስሞች ፡-

ጋሞ የአቶ አላንቦ ቤተ ክርስቲያን፤

ዲግሶ የአቶ ሎላሞ ቤተ ክርስቲያን፤

ባዴ የአቶ ቦቼቲ ቤተ ክርስቲያን፤

ቡጌ የአቶ የጋቤማና ዳዊት ቤተ ክርስቲያን፤

ቦርኮሺ ዋንቼ የአቶ ዴኣ ቤተ ክርስቲያን፤

ጉቴቶ የአቶ አኬሜ ቤተ ክርስቲያን፤

ሰሬ ዋንቼ የአቶ ጌታ ቤተ ክርስቲያን፤

ቦላ ዋንቼ የአቶ ዴኣ ዱቦ እና አቶ ጉንቻ ቤተ ክርስቲያን፤

የዋንቼ ቤተ ክርስቲያን ለወላይታ አብያተ ክርስቲያናት በሙሉ መልካም ምሳሌ ሆናለች። ብዙ መሪዎች በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ መሠረታዊውን ዕውቀት ቀስመዋል።

ከዚያች ቤተ ክርስቲያን የወጡ ብዙዎች ተምረው ዶክተሮች፤ አስተማሪዎች፤ የሕግ ባለሙያዎች በመሆን ኢትዮጵያንና ቤተ ክርስቲያንን ጠቅመዋል። የእኛ ቤተ ክርስቲያን ወንጌላዊት ነች። ቃሉን ለሰዎች በማዳረስና በመዝራት ብዙዎች ወደ ክርስቶስ እንዲመጡና ከጋጠላታቸውም ነጽተው ደኅንነትን እንዲያገኙ አድርጋለች። ቤተ ክርስቲያን ወደ ክርስቶስ ፊት ቀርባ ሽልማቷን እስክትረከብ ድረስ ታማኝ ሆና እንድትቀጥልና ከሚጠበቃት ሽልማት እንዳትቀር ጸሎቴና ምኞቴ ነው።

የዋንቼን ቤተ ክርስቲያን አገልግሎት የማልረሳው ነው!

ምዕራፍ አራት

ተጨማሪ ዕውቀት

ጅማ

ጊዜው 1939 ዓ.ም ነበር። አንድ ቀን አባቴና እኔ ሚስተር አህማንን እና ሚስት ቤርገስተንን ለመጎብኘት ወደ አቶና ኤስ ኣይ ኤም ጣቢያ ሄድን። አባቴም ከሚስተር አህማን ምክር ፈልጎ፤ «መርኪና በጌታ ሥራ ላይ አሁንም ጠንካራ ነው። እርሱ አሁን ወደ ት/ቤት መግባት ይፈልጋል። ከዚያም ለወደፊት በአገልግሎቱ የበለጠ ብቁ ሊሆን ይችላል። እኔም ልጄን ወደ ት/ቤት ለመላክ

አፈልጋለሁ። ነገር ግን በአካባቢያችን ት/ቤት የለምና ምን ትመክረኛለህ?» አለው።

ሚስተር አህማንም፣ «ዶክተር ሮበርት ቶምፕሰን የኤስ አይ ኤም ሚስቶናዊ በጅማ የመንግሥት ት/ቤት ውስጥ አስተማሪ ነው። እርሱም ሁለት ልጆችን ወደ ት/ቤት ረድቶ ለማስገባት ስለሚፈልግ፣ መርኪና እና ወንድሙን ይገዙን ይዞ እዚያ ሄዶ ቢማር መልካም ይመስለኛል» አለው። በሌላም በኩል ኦቶና ኮሚሠሩት ነርሶች አንዷ የሆነችው ሚስ ቤአ ባርናርድ በገንዘብ ለመርዳት ፈቃደኛ ነበረች። አስቀድሞ ግን ማንበብ መቻሌን ለማረጋገጥ፣ «ና ጠጋ በልና A B C እያልክ አንብብ» አለችኝ። በእርግጥ የእንግሊዝኛ ፊደል አውቅ ነበርና ወደ እርሷ ቀርቤ ያለችግር ፊደሎቼን አነበብኩለት። ከዚያም አማርኛ መማሪያ አምጥታ ሰጠችኝ። እኔም መጽሐፉን አስቀድሜ ሳላጠና በሚገባ በማንበብ የምትጠይቀኝን ሁሉ በትክክል መለስኩለት።

እርሷም በደንብ ማንበብ በመቻሌ በጣም ተደነቀችና ወደ አዲስ አበባ አብረን እንደምንሄድና ለእኔም ት/ቤት አፈላልገን እንደምንመለስ፣ ት/ቤት እስከሚከፈትም እዚሁ ተመልሰን እንደምንቆይ ነገረችኝ። ይገዙ፣ ቢሆሚ እና እኔ እንድንሄድ ተመረጥንና በሁለት ሳምንት ውስጥ እንድንመለስ ቀጠሮ ተሰጥቶን፣ እኔ ወደ አዲስ አበባ፣ ሌሎቹ ሁለቱ ደግሞ ወደ ጂማ እንዲሄዱ ዝግጅት ተደረገ።

ከሁለት ሳምንት በኋላ ስንመለስ ሚስ ባርናርድን አገኘን። እርሷም ሚስተር ሮክ የሚባሉ በአለታ ወንዶ ይሠሩ የነበሩና ወላይታን ለመጎብኘት የመጡትን አስተዋወቀችን። እርሳቸውም ወደ አለታ ወንዶ ወሰዱንና ሳምንት ከቆየን በኋላ ወደ አዲስ አበባ ወሰዱን። መንገዱ በጣም አስቸጋሪ ነበርና መጨረሻ የሌለውን ተከታታይ ችግር ተቋቁመን አዲስ አበባ ደረስን። ከጥቂት ዕረፍት በኋላ፣ ዶ/ር ቶምፕሰን «ከወላይታ የመጡት ታዲያ ወጣቶች ይዘጋጁ፣ እኛ ለመሄድ ተዘጋጅተናል» አለ። ይገዙና ቢሆኔ ተዘጋጁ፣ እኔም ልሰናበታቸው ተነሣሁ።

ዶ/ር ቶምፕሰን ይገዙን አይተው፣ «ይገዙ በጣም ትንሽ ልጅ ስለሆነ ይፈራልና አብረው እንዲሆኑ መርኪናን ይገዙ ልሂድ» አለ። ሚስ ባርናርድ ግን በጣም ቢረበሹም፣ የዶ/ር ቶምፕሰንን አሳብ በመደገፍ፣ እኔም ወደ ጅማ እንድሄድ ሆነ። ቢሆሚ እና እኔ መኪና ውስጥ ገባንና ጉዞ ተጀመረ። አሁንም መንገዱ ጥሩ አልነበረምና ለመድረስ ብዙ ጊዜ ወሰደብን። ይገዙ ወደ ቤት ተመለሱ። ምክንያቱም ሚስቶኑ በወላይታ ት/ቤት አልነበረውም። እንዲሁም በዚያን ጊዜ በአካባቢው ት/ቤቶች አልነበሩምና ይገዙ ወደ ቤት ተመልሰ በቤት ዙሪያ ሥራ እንዲያግዝና ታናናሽ ወንድሞቻችንና እጎቻችንን እንዲንከባከብ ተደረገ።

ሚያዝያ 27 አንደኛ ደረጃ ት/ቤት

ዶ/ር ቶምፕሰን ወስደውን አራተኛ ክፍል እንድንገባ በሚያዝያ 27 የመጀመሪያ ደረጃ ት/ቤት አስመዘገቡን። ለመማር በጣም ጉጉት ስለ ነበረን፣ በጥንቃቄ እያዳመጥን እና ጠንክረንም እያጠናን በመጀመሪያው ዓመት ሁለት ክፍል መጨረስ ቻልን። ዶ/ር ቶምፕሰን በግቢያቸው ውስጥ ለእኔና ለቢሆሚ መኖሪያ የሚሆን አነስተኛ ክፍል ቤት ሠሩልን። ከትምህርታችን ሰዓት በኋላ ሚስ ቶምፕሰን በወጥ ቤት ሥራ፣ ለማገዶ የሚሆን እንጨት በመፍለጥና ሌሎችንም ለየት ያሉ ሥራዎችን በመሥራት እናግኛቸው ነበር።

ዶ/ር ቶምፕሰን ለምግባችን እንዲሁም ገንዘብና ለምግብ ማብለያ ብረት ድስትና ለሻይ ማፍያ ማንቆርቆርያ መግዣ የሚሆን ገንዘብ ሰጡን። ለጊዜው ነገሮች መልካም እየሆኑልን ሳለ፣ ቢሆሚ ከዶ/ር ቶምፕሰን ባለቤት ጋር መግባባት አቃተው። ጥፋቱ የራሱ ነበር። ሚስ ቶምፕሰን ጉዳዩን ለባለቤታቸው ለዶ/ር ቶምፕሰን በነገሩ ጊዜ፣ ዶ/ሩ በጣም አዘኑ። እኔን ጠርተው፣ «ቢሆኔ ወደ ወላይታ መመለስ አለበት። ከእሜቴ ጋር መስማማት አልቻልም» አሉኝ። እኔም በጣም አዘንኩ፣ በጣምም ተጨነቅኩ። «ካለ ወላጆቼና አሁን ደግሞ ካለ ጓደኛ እንዴት መኖር እችላለሁ?» አልኩኝ። ዶ/ር ቶምፕሰን መረበሼን ተመለከቱና፣ «ቢሆሚ አንተንስ አያስቸግርህም?» ቢሉ ጠየቁኝ። ብቸኝነት ቢለማኝም፣ «አዎን፣ ያስቸግረኛል። ታላቁ

ስለሆነ የበላይነት ያሳየኛል። ለአንድ ነገር ቶሎ መልስ ካልሰጡት፤ ይመታኛል። ቢሆንም ግን፤ እንዲሄድ አልፈልግም» አልኳቸው።

«ምን ማድረግ እችላለሁ? ወደ ፊት እናስብበታለን። ለአሁኑ ግን ወደ ቤት ቢመለስ ይሻላል» ብለው ቢሆሟ ይዘውት ሄዱ። ከወላይታ ሊመለሱ ወደ ዶ/ር ቶምፕሰን ሄድኩና፤ «እርስዎ እዚህ ባሉ ጊዜ ከቤተሰብዎ ማለትም ከባለቤትዎና ከልጆችዎ፤ ደግሞም ከሌሎች የውጪ አገር ዜጎች ጓደኞችዎ ጋር ይኖራሉ። እኔ ግን ማን አለኝ? እርስዎ እኔን ከቤተሰብ ማለትም ከአባቴና ከእናቴ እንዲሁም ከወንድሞቼ ለይተውኝ አሁን ደግሞ ከቢሆሟ ተለይቼ ብቻዬን እንድናር ይጠብቃሉ? ይህ ባሕላችንን የሚጸረር ስለሆነ ብቻዬን መኖር አልችልም። እባክዎ እኔንም ወደ ቤት ይውሰዱኝ» አልኳቸው።

ይክተሩ ስሜቴን ተረዱና፤ «እሺ በቢሆሟ ምትክ ከወላይታ ማን እንዲመጣልህ ትፈልጋለህ?» አሉኝ። እኔም ትንሽ አሰብኩና በላይነህ ሃዴርና እኔ ጥሩ ጓደኞቻችን ነበርንና፤ «በእርግጥ እርሱ እንዲመጣና ከእኔ ጋር እንዲሆን እፈልጋለሁ» ብዬ መለስኩላቸው። «በጣም ጥሩ» አሉና፤ «ለሚስተር አህማን እጽፍና በላይነህን ወደዚህ እንዲልኩ አደርጋለሁ» አሉ። ነገሮችም ሁሉ በመልካም ሁኔታ ተሳኩ።

የመምህራን ማሠልጠኛ ኮሌጅ እና የእርሻ ኮሌጅ

ከሚያዝያ 27 ት/ቤት በኋላ የሁለት ዓመት ሥልጠና ወደ ወሰድኩበት ወደ መምህራን ማሠልጠኛ ኮሌጅ ተዛወርኩ። የእግዚአብሔር ቃል በልቤ ውስጥ መቃጠሉን ቀጠለ። ልክ እንደሚነድ ከሰል ሆኖብኛል። ስለ ደኅንነት መንገድና ስለ ኃጢአት አሳፋሪነት ለሰዎች መንገር እንዳለብኝ ይሰማኝ ነበር።

ወደ አካባቢው ገበያ በመሄድ ከኩሉ የመጡ ሰዎች እንጨት ሲሸጡ አገኘሁ። በቀስታ ጓደኝነቴን ከፈጠርሁ በኋላ በየእሑዱ እየተመላለስኩ የእግዚአብሔርን ቃል አስተማርኳቸው። በመምህራን ማሠልጠኛ ኮሌጅ በነበርኩ ጊዜ ከአንድ ክርስቲያን ሕንጻዊ አስተማሪና መጽሐፍ ቅዱስን ማጥናት ከሚፈልጉት ጥቂት

ተማሪዎች ጋር በአጠገባችን ወደሚገኘው ተራራ ጥግ ሄድን። ዳቦና ሻይ፤ ክብሪትና ስኳር ገዛንና የሻይ ማፍያ ማንቀርቀሪያ ደግሞም ጥቂት ኩባያዎችን ይዘን ሄድን።

ከዛፍ ጥላ ሥር ቅጠል እነጠፍንና ከመጽሐፍ ቅዱስ የተለያዩ ክፍሎችን በየተራ ማንበብ ጀመርን። መሪያችንም፤ «ንባቡን ከሰማችሁ በኋላ በልባችሁ ያለው ኃጢአት ምን እንደ ሆነ ጻፉ» አሉን። ማስታወሻ ደብተራቸውን አውጥተው ለእያንዳንዳችን አንድ አንድ ሉክ አደሉን። እኔም ተቀጥቼ፤ «እኔ የቃሉ አስተማሪ አልነበርኩምን? የሠሩት ኃጢአት ካለ ሌሎቹ ይናገሩ!» አልኩኝ። ከዚያም ጌታ ለልቤ መናገር ጀመረ። ባለፉት ጊዜያት የሰረቅሁት ነገር አልነበረም ወይ ብዬ ያንን መጻፍ ጀመርኩ። የነበረውን አውነት ሁሉ ባሰብኩ ጊዜ ማስታወስ ጀመርኩ፤ ያስታወስኳቸውንም ጻፍኩኝ። በጌታ ፊት ኃጢአቴን በዝርዝር መጻፍ በቀጠልኩ ቁጥር ጌታም እንዳስታወሰ ይረዳኝ ነበርና ከ30 የሚበልጡ ዝርዝሮችን ለመጻፍ ቻልኩኝ። ለካስ ጠፍቻለሁ ብዬ ተጸጸትኩ።

ተቀምጬም እዚያው አለቀስኩና ይቅርታ እንዲያደርግልኝና ከኃጢአቴ እንዲያነጻኝ ተማጸንኩ። ከዚያም እርሱን ለማገልገል የተጋሁ ሆኜ እንድገኝ ልመናዬን ወደ ጌታ አቀረብኩኝ።

ጅማ ወደሚገኘው የመምህራን ማሠልጠኛ በተዛወርኩ ጊዜ፤ በ ኤስ ኣይ ኤም ተጨማሪ ክርስቲያን መምህራኖችን ትምህርት ቤቱ መደበ። እነርሱም ሚስ ኤልሳ ጉንድሰን፤ ሚስ ማሪዮን ስኮት እና ሚስ ቢቨርሊይ ማኮምበር ሲሆኑ፤ የትምህርት ቤቱ ሥራ መሪ አቶ ኪሩቤል ይባሉ ነበር።

የወጣቶች ማዕከል እና ትልቁ ችግር

ተሰባስበን ቃሉን የምንሰብክበትና የምናስተምርበትን ቦታ ለማግኘት በጣም ትልቅ ፍላጎት ነበረን። ብዙ ከተወያየን በኋላ፤ ሁለት የኤስ ኣይ ኤም ሚስዮናውያን በከተማው ውስጥ ቤት ፈልገው አገኙ። እኔም አብራሃቸው ሄጄ ነበርና ባዶ ቤት ወደ ራስ መስፍን ቤተ መንግሥት በሚወስደው ዋና መንገድ ላይ አግኝተን

ተከራየን።

ጌታ ጥረታችንን ባርክ ጥቂት ተማሪዎችና መምህራን ደግሞም ገበሬዎች ዳግም ተወልደው ጌታን መከተል ጀመሩ። ከእኔ ጋር ሲያጠኑ የነበሩት ከበደ መሻሻ፤ እንደሻው፤ ብዙነህ፤ ክፍለየሱስ ወርቁ፤ ዳኛቸው ይልማ፤ በመጨረሻም ከከምባታ ቤተ ክርስቲያን መላቱ ባፋ፤ ቀልቤሮ ደኬቦ እና ፈለቀ ናቸው። በሌላ በኩል ደግሞ በሚስ ጉንድሰን ቤት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ይካሄድ ጀመረ። የነፍሳችን ጠላት በፍጹም አይተኛምና ብዙ ሳንቆይ የት/ቤታችንን ሥራ መሪ በመቀስቀስ ተቃውሞ አስነሣብን። ዳይሬክተሩ ክፍለ የሱስንና እኔን ወደ ቢሮ ጠርተው፤ «ተማሪዎችን ሁሉ ካቶሊክ እያደረጋችሁ ነውና ወደ ወጣቶች ማዕከል መሄድ ታቆማላችሁ። አለዚያ ግን ከት/ቤት ትባረራላችሁ» አሉን። እኛም፤ «የእግዚአብሔርን ቃል እናስተምራለን፤ ማቆምም አንችልም» አልናቸው።

ከዚያም ከ30 በላይ የምንሆን ተማሪዎችን በሦስት ረድፍ ካሰለፉን በኋላ ትናንሽ ዕቃዎቻችንን አሸከመውን ከት/ቤቱ አባረሩን። ምን ማድረግ እንደምንችል ግራ ገባን። በወቅቱ ዶር ቶምፕሰን በቤት አልነበሩም። የምንማረው በአዳሪ ት/ቤት ስለነበር የምንመገበው እዚያው ነበር። አሁንም ከት/ቤቱ እንድንወጣ ተገደድን። የት እንደምንሄድ አናውቅም ነበር።

«ምን ልንሆን ነው?» በማለት እያሰላለልን ሳለን የሆኑ ተማሪዎች ከሚስ ጉንድሰን ዘንድ መጡና፤ «ሚስ ጉንድሰን ጥቂት ገንዘብ ልከውላችኋል። ሌሊቱን በሆቴል አድራችሁ በነጋታው ወደ አዲስ አበባ ትሄዳላችሁ» አሉት። በጣም ተደነቅን። አንድ ነገር አጥብቀን በምንፈልግበት ወቅት እግዚአብሔር ደረሰልን። ሌሊቱን በሆቴል አደርገንና በነጋታው በጭነት መኪና ከላይ ተቀምጠን ወደ አዲስ አበባ ተጓዝን። አንድ ሌሊት በመኪናው ላይ በተጫነው እህል ላይ ተኝተን አደርገንና በሦስተኛው ቀን ወደ ማታ አዲስ አበባ ገባን።

ቀጥሎስ ምን ይሆን? ብዙዎቹ ጓደኞቼ ከተማው ውስጥ ዘመዶች ነበሯቸው። እኔም ራስ ተሰማ ሰፈር ወደሚገኘው ኤስ

አይ ኤም ግቢ ሄድኩ። እዚያም ሄጀ ኤስ አይ ኤም በከተማው ዳርቻ የመጽሐፍ ቅዱስ ት/ቤት መክፈቱን አረጋገጥኩ። የክርስቲያን ማሠልጠኛ ተቋም በተለይም ወጣቶችን ለታዳጊ ቤተ ክርስቲያኖች እያሠለጠነ መሪዎች እንዲሆኑ የሚልክ ነው። እኔም በዚህ ተቋም ውስጥ ተመዝግቤ ትምህርቴን መቀጠል ቻልኩ። ጊዜው 1942 ዓ.ም ነበር።

የክርስቲያን ማሠልጠኛ ተቋም በአዲስ አበባ

የክርስቲያን ማሠልጠኛ ተቋም አዲስ አበባ በሸክላና በድንጋይ የተገነባ ሕንፃ ሆኖ፤ ሁለት ሰፋፊ የመማሪያ ክፍሎች፤ ማለትም አንድ አዳሪ ቤት፤ ሁለት ቢሮዎችና አንድ መጋዘን ያሉት ነበር። ለአስተማሪዎች መኖሪያ የሚሆን ሁለት ቤቶች አሉ። ሚስተር ኢድ ቶምሊንሰን ትምህርት ቤቱን የጀመሩ ሲሆኑ፤ ሚስ ኢቲል ሽልተንም አብረው ሠራተኛ ነበሩ። ትምህርቱ የሚሰጠው በእንግሊዘኛ ቋንቋ ነበር።

የምንማረውም በሁለት ደረጃ ተከፍለን ሲሆን፤ በመጀመሪያው ደረጃ የተከፈሉት የእንግሊዘኛን ቋንቋ የሚችሉ ሲሆኑ፤ የእንግሊዘኛን ቋንቋ በደንብ የማንችል ደግሞ በሁለተኛ ደረጃ ተለይተን እንማር ነበር። ትምህርት ቤቱ አዲስ በመሆኑ የተማሪዎች ብዛት ትንሽ ነበር። በጠቅላላው አሥራ አምስት ተማሪዎች እንሆናለን። የት/ቤቱን ዓላማ ተግባራዊ ለማድረግ ሥራውን ተከፋፍለን እንድንሠራ ታዘዝን።

ምግብና ልብስ ት/ቤቱ የሚሰጠን ሲሆን፤ እኛ ደግሞ ውኃ ከምንጭ በየተራ እየቀዳን እናመጣለን። በሌሊት ደግሞ ጠመንጃ ተሸክመን ግቢውን እንጠብቅ ነበር። በየሳምንቱ እኩድ ደግሞ ሁለት ሁለት እየሆንን በከተማው ውስጥ ትራክት እያደልን እንመሰክራለን። የምንሰጣቸውን ትራክቶች አንዳንዶቹ በደስታ አቀበሉ፤ አንዳንዶቹ ደግሞ በፊታችን ይወረውሩታል። ሌሎቹ ደግሞ፤ «የማርያም ጠላቶች» ይሉን ነበር።

በዚያን ጊዜ ከባቡር ጣቢያ ጀምሮ እስከ እኛ ት/ቤት ድረስ ሜዳ ሆኖ የገበሬ ቤቶች ይበዙ ነበር። በገበሬዎቹ ቤቶችም ጎራ እያልን

እግዚአብሔር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ስላስገኘልን አስደናቂ ደኅንነት እንግግራቸው ነበር። በየወሩ የመጨረሻ ዓርብ ከጧት እስከ ማታ እንጸማለን። ፕሮግራሞችን የሚካሄደው በዚሁ ዓይነት ነበር።

ከጧቱ ወደ ሁለት ሰዓት አካባቢ ስንሰበሰብ አንድ ሰው ከቃሉ ያካፍለናል። ከዚያም እያንዳንዳችን በየተራ እንቆምና አንድ ሰው የምሥጋና ነጥቦችን በዝርዝር ጽፎ ካቀረበ በኋላ ሁላችንም የጸሎት ጥያቄያችንን እናቀርባለን። ከዚያም፣ የተለያዩ ተማሪዎች የጸሎት ርእሶችን ወስደው ይጻፋሉ። ዕረፍት ካደረግን በኋላ ሂደቱ ይደገማል። የአብዛኛዎቻችን ጸሎት ሁልጊዜ ስለ ጠፋት ነበር። በተጨማሪም ለተማሪዎቻችን ወላጆች ከመጸለያችንም ሌላ የመሰከርጋቸውን ሰዎች ለሚያጋጥማቸው ችግርና በከተማው ውስጥ በመታየት ላይ ስላሉት ቤተ ክርስቲያናት እንጸልይ ነበር።

እግዚአብሔር በአዲስ አበባ ይሠራ ነበርና በየአብያተ ክርስቲያናቱ ብዙ እድገት እንደ ነበረ እናምናለን። እንዲሁም ለብዙ ጸሎታችን አስደናቂ መልሶችን ከእግዚአብሔር አግኝተናል።

ምዕራፍ አምስት

የወንጌል ስርጭት በሲዳማ

ሚስተር አህማን ከእኔ ጋር ግንኙነት አደረጉና ወደ ወላይታ እንድመለስ ጠየቁኝ። ት/ቤት ለመክፈትም ዕቅድ ስለ ነበራቸው፣ እዚያ እንዳስተምር እንደሚፈልጉ ነገሩኝ። ት/ቤቱ በጀት እንዳለውና ሁኔታዎችን እንዴት እንደሚያመቻቹልኝ ጠየቅኳቸው። ሚስተር አህማንም፣ «ለጊዜው በጀት የለንም፣ ነገር ግን አንተ እያንዳንዱን ተማሪ የተወሰኑ ሳንቲሞች እያስከፈልክ እንደ ደመወዝ ትጠቀማለህ» አሉኝ።

ተማሪዎቹ መክፈል የሚችሉት ዝቅተኛ ክፍያ ስለ ነበረ፣ ከእነርሱ የሚሰበሰበው በወር 25 ብር ብቻ ነበር። በዚህ መኖር የማይቻል ነበር። እዚያ አንድ ዓመት ከሠራሁ በኋላ፣ አባቴን

ጠርቼ ወደ ሚስተር አህማን ሄድን። እንደ ደረስንም፣ «የማገኘው ገንዘብ ለጉሮዩ በቂ አልሆነም። ስለዚህ እባክዎ ትንሽ ይጨምሩልኝ» ብዬ ጠየቅኳቸው። መልሳቸው፣ «አሁን ምንም ገንዘብ የለንምና ወደ ሌላ ቦታ እንድትሄድ አሳስብሃለሁ» የሚል ነበር። እሺ አልኩና በውስጤ እያለቀስኩ በጣም ተረበሽኩ። ልቤ በወላይታ ሆኖ የገዛ ሕዝቤን ማገልገል ብፈልገም፣ ለመኖር ግን ራሴን መቻል ነበረብኝ።

ከአባቴ ድጋፍ እንዳልፈልግ፣ ልጅ አይደለሁም። በልጅነቴ በሕይወት ዘመኔ ሁሉ እንዳገለግለው ለእግዚአብሔር ቃል ገብቻለሁ። ታዲያ ምን ላድርግ?

ወደ ይርጋለም መሄድ

ስለ ጉዳዩ ከጸለይኩበት በኋላ፣ ሥራ መፈለግ እንደሚገባኝ ተገነዘብኩ። ወደ ይርጋለም ሄጄ የአባቴ ጓደኛ የነበሩት አቶ ቦጋለ ዋለሉ ሥራ ያገኙልኝ እንደ ሆነ ለመጠየቅ ወሰንኩ። እርሳቸውም በትሕትና ከተቀበለኝ በኋላ፣ ለጊዜው ምንም ሥራ እንደሌለ ነገሩኝ። ቢሆንም፣ መምህራን ማሠልጠኛ ከሚማሩት ተማሪዎች ጋር እንድቆይ አሳብ ሰጡኝ። ትምህርቴን በመቀጠሉ ደስ አለኝ። ግን እንዴት? በምኔ መኖር አችላለሁ?

አቶ ቦጋለም፣ «መንግሥት ለተማሪዎቹ ለምግባቸው በወር 12 ብር ይከፍላል። ስለዚህ አንተም ይህንኑ የምታገኝበትን ሁኔታ አመቻችልሃለሁ» አሉኝ።

ኖርዌጂያኖች ሲዳማ ደረሱ

በዚያው ዓመት መጨረሻ የኖርዌጂያን ሱተራን ሚስቶን በይርጋለም ጣቢያ ለመክፈት መጡ። በከተማው ውስጥ የአሐድ አገልግሎትና ጸሎት የሚካሄድበትን ቤት ከፈቱ። እኔም አገልግሎታቸው ምን እንደሚመስል ሄጄ ለማየት ወሰንኩ። በመጀመሪያው አሐድ ከመዝሙር በኋላ አቶ ጳውሎስ ከቃሉ ሰበከ፣ የምስክርነት ጊዜም ሰጠ። ሰዎች ከየመቀመጫቸው እየተነሡ በጌታ እንዴት ሊያምኑ እንደ ቻሉ ይመሰክሩ ነበር። ከዚያም በጌታ ጸሎት

ፕሮግራሙን ደምድመን ወደ ደጅ ወጣን፡፡

ሚስ ኪሲ የሚባሉ ሚስዮናዊት ሴት ወደ እኔ ቀርበው ሰላምታ ከሰጡኝ በኋላ፤ «ከየት ነው የመጣኸው? የእግዚአብሔርንስ ቃል የተማርከው የት ነው? ከእኛ ጋር መሥራትስ አትፈልግም?» ሲሉ ጠየቁኝ፡፡ «የእናንተ ትምህርት ከእኛ የተለየ ስለሆነ፤ ከእናንተ ጋር ለመሥራት አልችልም» ብዬ መለስኩላቸው፡፡ «አትጨነቅ በዲላ የምንሰጠው ኮርስ አለን፡፡ እዚያ ሄደህ በክረምት የሚሰጠውን የሦስት ወር ኮርስ መከታተል ትችላለህ፡፡ ለምግብና ለአዳሪ ቤትህ የሚሆነውን ገንዘብ እንከፍልሃለን፡፡ ከዚያም ልዩነት እንዳለንና እንደሌለን ታውቃለህ፤ ከተስማማህም ከእኛ ጋር ትሠራለህ» አሉኝ፡፡

እኔም ሄጀ የሦስት ወር ኮርስ ከተከታተልኩ በኋላ ሕፃናትን በማጥመቅና ስለ ጌታ እራት ትርጉም ያለውን ልዩነት አስተዋልኩ፡፡ በእምነታቸውም ስለ ደንንነት፤ በክርስቶስ ስላለው ጥልቅ ሕይወት ያላቸውን ግንዛቤ ለመረዳት ቻልኩ፡፡

ወደ ይርጋለም እንደ ተመለስኩ፤ ሚስ ኪሲ ከእነርሱ ሚስዮን ጋር ለመሥራት እፈልግ እንደ ሆነ ደግመው ጠየቁኝ፡፡ ከሚስዮኑ አስተዳዳሪ ከሆኑት ከሚስተር ማግራይ ጋር ከተመካከሩ በኋላ በወር 85 ብር ደመወዝ እንደሚከፍሉኝና ትዳር ከመሠረትኩ በኋላም የደመወዝ ጭማሪ እንደሚያደርጉልኝ ገለጽልኝ፡፡ እኔም ሌላ አማራጭ ስላልነበረኝ ገብቼ ለመሥራት ወሰንኩኝ፡፡ ሚስ ኪሲ የት/ቤቱ ርእሰ መምህር እንደ መሆናቸው መጠን፤ ይቆጣጠሩኝ ነበር፡፡ ሚስዮኑም በሚገባ የሠለጠኑ መምህራኖች አለመኖራቸውን ከተረዳ በኋላ አንዳንዶቹን ለማሠልጠን አንድ ክፍል ለመክፈት ወሰነ፡፡ ለመምህራን ማደሪያ ቤት ከተከራዩ በኋላ የማሠልጠኛውን ት/ቤት እንዳስተዳድር ጠየቁኝ፡፡ ለሚማሩት ወጣት መምህራኖች የሚያስፈልጋቸውን ሁሉ የማሟላትና የመንከባከብ ኃላፊነት ተሰጠኝ፡፡ የሥራው ጫና ለብቻዬ የማልችለው ነበር፡፡

ስለ ጋብቻ ማሰብ ይገባኝ ይሆን? በዚህ አሳብ ላይ እያለሁ ወንድሞቼ ይገዙና ትእዛዙ አብረውኝ ለመኖር መጡ፡፡ ለማስተማር

የተመደበልኝ ፕሮግራም፤ የሚሠለጥኑትን መምህራን መቆጣጠር፤ እና አብረውኝ ለመኖር የመጡትን ወንድሞቼን መንከባከብ ሰው ሊሸከመው ከሚችለው በላይ ሆነብኝ፡፡ ምን ማድረግ እንደሚገባኝ ለማወቅ እታገል ነበር፡፡

ወንጌልን ማዳረስ

በዚህ ጊዜ የእግዚአብሔር መንፈስ የተናገረኝ ይመስለኛል፤ «በመጀመሪያ ደረጃ ት/ቤት እየሠራህ በመምህራን ማሠልጠኛውም እየረዳህ አለህ፡፡ ነገር ግን ይህን ሁሉ ብታደርግ፤ የሲዳም ሕዝብ ወንጌልን መስማት የሚችል ይመስልሃልን?» አለኝ ጌታ፡፡ ምን ሊለኝ እንደ ፈለገ መረዳት አልቻልኩም፡፡ እኔም ወደ ጌታ መልሼ፤ ቃልህን በት/ቤት ለዕጩ መምህራን እያስተማርኩ ነው፡፡ ታዲያ ቅዳሜና እኩድም እንድሠራ ትፈልጋለህ?» አልኩት፡፡ ይሁን እንጂ፤ የጌታ ድምጽ መጉትጉቱን ቀጠለ፡፡

የእእምሮ ሰላምም ላገኝ አልቻልኩም ነበር፤ በመጨረሻ የሲዳሚኛ ቋንቋ በደንብ መናገር የሚችሉትን ልጆች ከተማሪዎቼ መካከል መረጥኩኝ፡፡ እኩድ ሟት ከይርጋለም ወደ ሐዶና አቀናን፡፡ በመንገዳችንም በኅብረት ሆነው ወደ ቀብር ቦታ የሚሄዱትን ወንዶችና ሴቶች አገኘን፡፡ ሰላምታ ከሰጠኝቸው በኋላ፤ «ለትንሽ ጊዜ ለመቆም ፈቃደኛ ከሆናችሁ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምራችኋለሁ» አልኳቸው፡፡ እነርሱም በአሳቤ በመስማማት በተገናኘንበት መንገድ ዳር በሣር ላይ ተቀመጡ፡፡ ከጥቂት ጸሎት በኋላ ቃሉን ሰበክሁላቸው፡፡ ስለ ወንጌል መሠረታዊ የሆኑ ነጥቦችን አጠቃልዬ ለማስተማር ሞክርኩኝ፡፡ ስለ ሰው ውድቀት፤ እግዚአብሔር ከታላቅ ፍቅሩ የተነሣ ለሰው ልጆች አንድያ ልጁን ስለ መላኩ እና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛችን አድርገን ብንቀበል፤ ዳግመኛ ተወልደን የዘላለምን ሕይወት እንደምናገኝ አስተማርኳቸው፡፡

ቃሉን ከሰሙ በኋላ ሰዎቹ፤ «እንደዚህ ዓይነት ትምህርት ከዚህ ቀደም በፍጹም ሰምተን አናውቅም፡፡ የምትለንን ሁሉ ለመቀበል እንፈልጋለን፡፡ ሌላ ጊዜም መጥተህ አስተምረን» አሉኝ፡፡ «በኢየሱስ

ክርስቶስ ማመንን አንቃወምም፤ ነገር ግን የበለጠ ትምህርት ያስፈልገናል» አሉ። «ለማመን ከፈለጋችሁ፤ እጃችሁን ወደ ላይ አንሠሩና ሳይጣንን ክደናል፤ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛችን ተቀብለናል በሉ፤» አልኳቸው። ሁሉም ተስማሙና እያንዳንዳቸው ያልኳቸውን ቃል ደገሙ። ቤታቸውም ቅርብ ነበርና ወስደው አሳዩን። በሚቀጥለው ቀን ተመልሼ የበለጠ እንደማስተምራቸው ቃል ገባሁላቸው።

አስተርጓሚዬ እና እኔ ወደ ሃርቆዳ መንደር መመላለሳችንን ቀጠልን። ከዚያም ወደ አንድ ቦታ በደረስን ጊዜ ሰዎች በመግቢያው በር ላይ ተሰብስበው ነበር። ከመድረሳችን በፊትም ሰዎች ሲያለቅሱና ሲጮሁ ሰማን። እኔም ዕድሜያቸው ገፋ ያለውን ሽማግሌዎች ቀርቤ፤ «ለትንሽ ጊዜ ለቀስተኞቹን ፀጥ ብታሰኙልኝ፤ ከእግዚአብሔር ቃል አስተምራቸዋለሁ» አልኳቸው።

የምሳ ሰዓት ደርሶ ነበርና ሽማግሌዎቹ ሰዎቹን እንዲቀመጡ አደረጉ። ከመግቢያ ጸሎት በኋላ ኃጢአት ወደ ዓለም ስለ መግባቱ፤ ሞት እና ለቅሶም የኃጢአት ውጤት እንደ ሆነና ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ከኃጢአታችን የሚያነጻን አዳኛችን እንደ ሆነ ከእግዚአብሔር ቃል አስተማርኳቸው። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው አድርገው ለመቀበል የሚፈልጉ ካሉ ጠየቅሁአቸው። በርካታ ሰዎች እጆቻቸውን አነሡ። በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመኑና ዳግመኛ ተመልሰን በመምጣት እንድናስተምራቸው ጠየቁን። ወደ ቤት አስገቡንና ቡና እና ከቆሙ የተሠራ ቂጣ ጋበዙን። ቀጥለውም ከጥሩ የሲዳሞ ቅቤ የተሠራ መሐላ ሳህን ምግብ ከወተት ጋር አቅርበውልን ተመገብን።

አዳዲስ አማኞች

የቅዳሜን ጊዜ በጥሩ ሁኔታ ካሳለፍን በኋላ፤ በነጋታው እሑድ ተመልሰን ሰዎቹን ለመገናኘት ሄድን። ሐዴና የአንድ ሰዓት የእግር ጉዞ ነው። በቀጥታም ወደ አቶ ፊታሞ ቤት ሄድን። እዛም በደረሰን ጊዜ፤ ባለፈው ቀን ያስተማርናቸው ብቻ ሳይሆኑ፤ ተጨማሪ ሰዎችም ከጎረቤት መጥተው ተሰብስበው ነበር። እኔም ለተሰበሰቡት

ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል የማስተማር ዕድል አገኘሁና አስተምራ ብዙ ሰዎች በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አመኑ። ቡና አቅርበው ጋበዙንና ወደ ሃርቆዳ ሄድን። እዚያም ስንደርስ አስቀድመን በመንገድ የተገናኘናቸው ሰዎች ከብዙ ጎረቤቶቻቸው ጋር ተሰብስበው ነበር። የተማሩትን አዲስ እውነት ማለትም ወደ ዓለም ስለ ገባው ኃጢአት፤ የጠፉትን ፈልጎ ለማዳን ስለ መጣው አዳኝ በማድነቅ አሁንም በርካታ ሰዎች እጆቻቸውን በማውጣት ሕይወታቸው መሐላ በመሐላ በጌታ መማረኩን አረጋገጡ። (በእኛ ባሕል ሁለት እጅ ማንሣት መማረክን ያመለክታል)።

ይህ ሁሉ ልምምድ ለእኔ ድንቅ ነበር። ጌታ ሥራ ከበዛበት ቦታ ወስዶ ቃሉን እንድሰብክ በልቤ ፍላጎት ካሳደረ በኋላ፤ በሰዎችም ሕይወት ውስጥ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ገብቶ በእርሱ እንዲያምኑ ማድረግን እንዴት ቻለ?

መንገድ ላይ ወደ ለቅሶ ቤት ለሚሄዱ ሰዎች መስበክ፤ ሰዎቹም መንገድ ዳር ተቀምጠው መስማት እንዲችሉ ማድረግ በምን ኃይሌ እችላለሁ? መንገድ ዳርስ ተቀምጠው ቃሉን ያዳመጡት በማን ትእዛዝ ነበር? በእርግጥ እግዚአብሔር ይሠራ ነበር። በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ዘንድ ይቻላል። የእርሱ ስም የተባረከና የተመሰገነ ይሁን።

ያ ተከታታይ ሁኔታ ማቴ. 21፡1-3ን እንዳስታውስ ያደርገኛል። ጌታ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም ይሄድ ነበር። ከእርሱ ቀደም ብለው ሁለቱ ደቀ መዛሙርት እንዲሄዱና የታሰረ የአህያ ውርንጭላ ታገኛ ላችሁና ፈትታችሁ አምጡልኝ አላቸው። ማንም ቀርቦ አህያውን ለምን ትወስዳላችሁ? ብሎ ቢጠይቃችሁ፤ ለጌታ ያስፈልገዋል በሉ ወዲያውም ይሰድዳቸዋል አለ። እኔ የጌታ አህያ መሆኔ ያረካኛል!

ሌላው ያስደነቀኝ ነገር ቢኖር እኔ በሲዳሞ ለሚገኙ ታዳጊ አብያተ ክርስቲያናት ማኅበር መሪ መሆኔ ነው። ጊዜው በሄደ ቁጥር፤ በየትኛውም አቅጣጫ ይሁን ከይርጋለም ወደ ሰሜን፤ ወደ ምሥራቅ፤ ወደ ምዕራብ ሁሉ ስሄድ ሰዎች በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ያምናሉ። ሥራው እያደገ ሲሄድ ሽማግሌዎች ይመረጡና ከእኔ

ጋር ወንጌልን አብረው ይሠራሉ። ከእኔ ጋር ይሠሩ የነበሩት ሽማግሌዎችና ምስክሮቹ የሆኑት፡- አቶ ጋቼኖ ከአርሲ፣ አቶ ንትሶ አቤላ፣ አቶ ብሩ ከደጎሌ፣ አቶ አሊቶ ከማስንቾ፣ አቶ ጋቢሶ አቤላ፣ አቶ ከበደ ጩሊ፣ አቶ ዮሴ ከጎርጃ ናቸው።

የመንግሥት ተቀጣሪዎች የነበሩና ወደ ጌታ የመጡት አቶ አባተ ቀይራ፣ አቶ በላቸው ዋንቁራ እስካሁን ድረስ ጌታንና ሕዝቡን በማገልገል ላይ ያሉ ናቸው። በከተማም ሆነ በገጠር የሚኖሩ ሁሉ ወደ ጌታ ሲመጡ ለማየት ችለናል።

የሲዳማ የቀብር ባሕል

በሲዳማ የቀብር ባሕል መሠረት የሞተውን ሰው ወዲያው ይቀብሩና የሟቹ ቤተ ዘመዶችና ወዳጆች ተሰብስበው የሚያስቅሱበት ቀን ይመረጣል። የሞተው ሰው ወንድ ከሆነ፣ ሰዎች ከግንዱ ቆርጠው የዝግባን ዛፍ ቅርንጫፍ ይተክላሉ። የሞተችዋ ሴት ከሆነች ደግሞ፣ እንስት ከነሥሩ ነቅለው ቀጥ አድርገው ያቆማሉ። ከዚያም በሟቹ ልብስ ይሸፍኑታል። አሳምረውም በማልበስ በዙሪያው ቆመው ያለቅሳሉ። ከዚያም የቀብርን ሥነ ሥርዓት ለማከናወን ወንዶች ጉድጓድ ይቆፍራሉ። አስከሬኑንም በቃሬዛ ተሸክመው በመውሰድ ይቀብራሉ። ሟቹ በንብረተሰቡ መካከል የዕድር አባል ከሆነ፣ ዕድርተኞች በጥሩ ሁኔታ የተሠራውን ምግብ ከወተት ጋር ያመጣሉ። ከ8 ሰዓት ጀምሮ ሁሉም ተቀምጠው ምሳቸውን እዚያው ይበላሉ። ለቅሶ ለመጡት እንግዶች ምግብ እና ቡና በማቅረብ ከማስተናገዳቸውም በላይ፣ ንፍሮ ተቀቅሎም ለቀስተኛው ይስተናገዳል።

በኋላም ብዙ ሰዎች ክርስቲያኖች እየሆኑ ሲመጡ፣ ባሕሉ ተለወጠ። ትልቅ ድንኳን ተክለው በመቀመጥ የሚመጡትን አጽናኞች ይቀበላሉ። ሰዎቹም፡ «እግዚአብሔር ያጽናኛቸው» ሲሉ፣ የሟቹ ቤተሰቦችም፡ «አሜን» ብለው ይመልሳሉ።

በክርስቲያን ቀብር ወቅት ደግሞ አንድ ሰው የእግዚአብሔርን ቃል አንብቦ ይጻልያል። ለክርስቲያን ከመቃብር ወዲያ ትልቀ ተስፋ አለውና ማልቀስ የለም።

የእግዚአብሔር ታላቅ ሥራ በሲዳማ

በይርጋለም ኖርዌጂያን ሚስቶን ዳይሬክተር ሚስተር ማግሬይ በመካሄድ ላይ ስለ ነበረው ሰፊ የወንጌል አገልግሎት በመረዳት ከተቀሩት ሚስቶናውያን ጋር ተወያየ። ከሌላ ሥራዬ ነፃ ሆኜ ሙሉ ጊዜዬን ለወንጌል አገልግሎት እንድሰጥ አሳብ አቀረቡ። ቢሆንም፣ እኔ ደግሞ በሚስ ኪሲ ኃላፊነት ሥር የሚካሄደውን የመምህራን ማሠልጠኛ ኮርስ ለሚማሩት መምህራን ትኩረት ሰጥቼ ነበር።

ከብዙ ውይይት በኋላ በማግኘት ጊዜዬ ቤተ ክርስቲያን በመትከልና በወንጌል አገልግሎት እንዳሳልፍ፣ በተቀረው ጊዜዬ ደግሞ በት/ቤት እንድረዳ ስምምነት ላይ ደረስን። ለሥራዬ እንዲረዳኝ ወደ ወላይታ ሄጄ ሁለት በቅሎዎች ገዝቼ እንድመጣ ሚስተር ማግሬይ ገንዘብ ሰጡኝ። ሁለት በቅሎ ገዝቼ በመምጣት በመጨረሻም በሲዳማ እየተዘዋወርኩ ቃሉን በማስተማርና የተመሠረቱትን ቤተ ክርስቲያኖች በማበረታታት አገለገል ነበር። እነዚህም ወደ አቤላ ማጋከ፣ ሃዌላ ቱላ፣ ጩዴ፣ ጩኮ፣ ካባላ፣ ጉጉና፣ አርቤጎና፣ ባታ፣ በአለታ ዳያሎ፣ ጎይዳ፣ ማስንቾ፣ አገረ ሰላም እና ዲላ ናቸው።

ሥራው በፍጥነት አደገ። እነ አቶ ቱንሲሳ፣ አቶ ካሚሶ፣ አቶ ቱንሳ፣ አቶ ቂሴ አንቁይላ፣ አቶ ዳዴ፣ አቶ ሾንጋ፣ አቶ አታሮ፣ አቶ ሎራቶ በሥራው ላይ ተሰማርተው ነበር። በአሥራ ስድስት የተለያዩ ቦታዎች እየተዘዋወርን ምእመናንን እንጎበኝ ነበር። እግዚአብሔር በኃይል ይሠራ ነበርና ለእርሱ ክብር ይሁን። ሥራ ባደገና በሰፋ ጊዜ ወንጌላውያን ከወላይታ በፈቃዳቸው እየመጡ ማገዝ ሲጀምሩ፣ የሉተራን ሚስቶንም በሚያስፈልገው ነገር ዕርዳታ ሰጡ። በጣም ታማኝ የሆኑ ሰዎች መጥተው ውጤታማ የሆነ ሥራ ሠሩ። በአንድ ጉዞ ላይ የአካባቢው ፖሊስ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ወስዶ ካሰረን በኋላ፣ «በአገሪቱ ግዛት ውስጥ በዚህ አካባቢ እንድትዘዋወሩ ሥልጣን የሰጣችሁ ማን ነው?» አሉን። ለአንድ ቀን አሥረውን ምንም ጥፋት ባላገኙብን ጊዜ እንድንሄድ ፈቀዱልን። በዘመኑ ብዙ ምእመናን ስለ እምነታቸው ተሠቃይተዋል። እስከ አንድ ዓመት ድረስም ታስረዋል። በመካከላቸውም አሰፋ ባላንጎ የሚባሉ የሲዳማ ሰው ነበሩ።

ምዕራፍ ስድስት

የሉተራን ዓለም ፌዴሬሽን ጉባኤ በታዛዝያ

ጊዜው 1948 ዓ.ም ሆኖ ከኖርዌጂያን ሉተራን ሚስዮን ጋር አየሠራሁ በነበርኩበት ወቅት ታዛዝያ የተካሄደውን የሉተራን ዓለም ፌዴሬሽን ጉባኤ ለመካፈል አጋጣሚ አገኘሁ። የሚስዮኑ የክብር እንግዶችና ከብዙ አገሮች የተወጣጡ ተወካዮች የጉባኤው ተካፋዮች ነበሩ። የቆየንባቸው አሥራ አምስት ቀናት ለእኔ በጣም ውብ ሆነው ከማዳጋስካር፣ ከደቡብ አፍሪካና ከብዙ ሌሎች አገሮች የተወጣጡ ሰዎችን ለመገናኘት ችለዋል። በአፍሪካና በሌሎችም የባሕር ማዶ አገሮች የተከናወነውን የእግዚአብሔርን ታላቅ ሥራ መስማት ለእኔ ታላቅ በረከት ነበር።

አንድ ቀን የሚስዮኑ ኃላፊዎች፣ «በታዛዝያ ለሚካሄደው የሉተራን ቤተ ክርስቲያን ታላቅ ስብሰባ የሲዳማን ቤተ ክርስቲያን ወክላህ እንድትገኝ ተጠርተሃል፤ ጉባኤው የሚካሄደው በክሊማንጃሮ ተራራ አጠገብ ነው» አሉኝ። እኔም ተደነቅሁና፤ «ከእነዚያ ታላላቅ ሰዎች ጋር ጉባኤውን ለመካፈል እኔ ምን ዕውቀትና ችሎታ አለኝ? የእግዚአብሔር ፍቃድ ከሆነ፤ ወደሚልከኝ ቦታ ሁሉ እሄዳለሁ» ብዬ «አሺ» አልኩኝ። ተነሥቼ የሚስዮኑ መሪዎች ጉባኤው ወደሚካሄድበት አገር ለመጓዝ ወደሚዘጋጁበት ወደ አዲስ አበባ ሄድኩኝ። ዶ/ር አማኑኤል አብርሃም እና ዶ/ር አማኑኤል ገ/ሥላሴ ከሚሄዱት መካከል ነበሩ። ለጉዞው ከመነሣታችን በፊት ዶ/ር አማኑኤል አብርሃም በመኖሪያ ቤታቸው የእራት ግብዣ አደረጉልን። በሕይወቴ እንደዚያ ዓይነት ግብዣ አይቼ አላውቅም። እሳቸውም በጊዜው በኢትዮጵያ መንግሥት የተሾሙ ሚኒስቴር ነበሩ። በድሆች መካከል ክርስቶስ ራሱን ዝቅ እንዳደረገ፣ እርሳቸውም በእኛ መካከል ራሳቸውን ዝቅ ያደረጉ ነበሩ።

ከአዲስ አበባ በአይሮፕላን በረርጓና ኬንያ ደረስን። አንድ ሌሊት እዚያው በሆቴል አደርን። በሚቀጥለው ቀን ጧት በአውቶቡስ ተጓዝን። የተጓዝንባቸው መንገዶች ሣርማ ሲሆኑ፤ በተለያዩ የዱር እንስሳት የተሞሉ ነበሩ። ጎሽ፣ የዱር አሳማ፣ አንበሳ፣ አቦ ሸማኔ፤

ቀጭኔ፣ የሜዳ አህያ፣ ድኩላ፣ ዝንጀሮ፣ ዝሆንና ሌሎችም ይታዩ ነበር። እነዚያን የዱር እንስሳት ብዙዎቹን ለመጀመሪያ ጊዜ በተመለከትኩ ጊዜ ተደነቅሁኝ። በአሳቤ ወደ አገሬ ወደ ወላይታ ተመለስኩኝ፤ «እኛ አብዛኛዎቹን የዱር እንስሳት እያደንን እንገድላቸዋለን። ረሃብ ቢመጣ ምን ልንበላ ነው? እዚህ ግን ባስፈለጋቸው ጊዜ የሚጠቀሙባቸው ከበቂ በላይ የዱር እንስሳት አሏቸው» ብዬ አስብኩኝ።

የአውቶቡስ አሽከርካሪዎች ሁለት አፍሪካውያን ነበሩ። በአውቶቡስ ውስጥ አንድ እንግሊዛዊ ከሚስቱ ተቀምጦ ነበር። ከሦስት ሰዓት ጉዞ በኋላ ለራት ቆምንና ከእንግሊዛዊውና ከሚስቱ ጋር ወደ ምግብ ቤት አመራን። በልተን ስንወጣ ከአውቶቡስ አሽከርካሪዎች አንዱ፡- «እናንተ አፍሪካውያን ናችሁ። እዚህ ነጮች ብቻ እንዲገቡ በተፈቀደበት ቤት ለምን ገብታችሁ ትበላችሁ» አለን። እኛም፤ «በአገራችን እንደዚህ ዓይነት ነገር የተከለከለ አይደለም» አልን። እንደዚህ ያለ ነገር ለምተን ስለማናውቅ በጣም ደነገጥን። እኛ በዚህ አገር ፍጹም እንግዶች ነን። የኬንያ አሽከርካሪዎች የአዳም ልጆች አይደሉም? የውጪ ዜጎችስ የማን ዘር ናቸው? እንደዚህ ዓይነት የዘር መድልዎ ለእኛ እንግዳ ነገር ነበር። እንደዚህ ዓይነት ልዩነት እግዚአብሔር ያስወግድ ብለን ጸለይን።

እኛ በክርስቶስ አዲስ ፍጥረት ነን። በእውነት አንድ ለመሆን ጌታ መጥቶ ወደ አዲሱ ሰማይ እና ምድር እስኪወስደን መጠበቅ የለብንም። ይህን ቃል በአማኞች መካከል ተለማምደን ቢሆን ኖሮ፤ ጌታ ኢየሱስ ይከበር ነበር። ጉዞአችንን ቀጥለን ወደ ማታ አካባቢ በምዕራባዊው ኪሊማንጃሮ አጠገብ ወደምትገኘው የሉተራን ሚስዮን ቤተ ክርስቲያን ደረስን። በምሽቱ ብዙ የአካባቢው አብያተ ክርስቲያናት ሰዎችና ከከተማውም አምስት ሺህ የሚያህሉ ሰዎች ተሰበሰቡ። ደስ የሚል ዝማሬና የቃሉም ስብከት ነበር።

ከረዥም ጉዞ የተነሣ በጣም ስለ ደከመን፣ ቀደም ብለን ተኛን። በጧትም ቀድመን ተነሣንና ቁርስ ከበላን በኋላ ስብሰባውን ለመካፈል ተዘጋጅን። ተወካዮቹም ከተለያዩ አካባቢዎችና አገራት

በአንድነት ተሰብስበው ራሳቸውን እያስተዋወቁ እያንዳንዱ የራሱን ዘገባ አቀረበ። በየቀኑ በዕረፍት ሰዓት ሻይ እየጠጣን ቃሉንም እናጠና ነበር። ከሰዓት በኋላም ውይይት ይደረጋል። የአሥራ ሁለቱ ቀን ኮርስ በቶሎ ያለቀ መሰለን። ወዲያውም ወደ ቤታችን ለመመለስ አመራን።

በአውቶቡስ ተሳፍረን ወደ ኬንያ ተመለስን። ሌላውን ጊዜያችንን፣ የኬንያን ገበያዎች ስፍራዎች እየጎበኘን አሳለፍን። የእጅ ሙያተኞች እንስሳ አስመስለው የሠሯቸውን ጌጣጌጦችና ከአበባ ቀምመው የሠሯአቸውን ሽቶዎች ጎበኘን። ጉጹሕ አረንጓዴ የሻይ ማሳ በመሥመር ተተክሎ በማየቱ በጣም ደስ አለኝ። ልዩ ደስታ የሰጠኝ ግን ኬንያውያን የሚሠሩት የእጅ ጥበብ ነበር። እንጨትን እየጠረቡ የሠሩት የእጅ ሥራ ቀልብን የሚሰብ ነበር።

የእጅ ሙያ አዋቂዎች በአነስተኛ ጎጆ ውስጥ ተቀምጠው እንጨት እየጠረቡ የሰውን ምስል በመሥራት፣ ዝሆንን፣ አንበሳንና የሌሎችንም እንስሳት ምስል፣ እንዲሁም የተለያዩ ጌጣጌጦችን እየሠሩ በየመንገድ ዳር ይሸጣሉ። በእግዚአብሔር እንክብካቤና ጥበቃ በአውሮፕላን ወደ ኢትዮጵያ ተጉዘን፤ ከዚያም በመኪና ወደየቦታችን ለመመለስ በቅተናል። ስለ ታላቅ ምሕረቱ እግዚአብሔርን እንዴት እናመሰግነው ይሆን? እኔም በፍጥነት ወደ ሲዳማ ተመልሼ ከሚጠብቁኝ ወንድሞቼ ጋር ተገናኚሁ።

የሲዳማ ቤተ ክርስቲያን ወንጌልን ማዳረስ

የአማኞች ቁጥር እያደገ በሄደ ጊዜ፣ ቤተ ክርስቲያን የራሷን ሕዝብ ወንጌል የማስተማር ጋላፊነት እንዳለባት ተረዳች። ይህንን ፕሮግራም ታዲያ በምን ገንዘብ ማካሄድ ትችላለች? እኛም ከሽማግሌዎች ጋር ሁኔታዎችን አመቻችተን ሕዝቡ ምጽዋትና አስራት መሰብሰብ እንዲችልና በዚያው አገልግሎት እንዲጀምር አደረግን። በየወሩም ግማሹን ገንዘብ ለወንጌል ሥራ ሲያመጡ፣ ግማሹን ደግሞ ለቤተ ክርስቲያን አገልግሎት አስቀመጡ። ይህም ሌላ ለውጥ አመጣ።

በየወሩ ሁሉም ገንዘቡን በሚያመጡበት ጊዜ እኛም በየወሩ

ከሚስተር ማግሬይ ጋር ለመወያየት መሰብሰብ ጀመርን። በዚያም ዘመን፣ ጸልየን ከቃሉ አንብበን አስፈላጊውን ማስታወቂያ እናስተላልፍ ነበር። ከዚያም ቀጥሎ እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን በየወሩ ስላከናወነው ነገር ዘገባ ያቀርባል። ይሄውም ስንት ሰው እንዳመነ፣ ስንት አዲስ ቤተ ክርስቲያን እንደ ተመሠረተና ምን ችግር እንደ ተከሰተ ዘገባ ይሰጣል። የሚሰጠውም ዘገባ በጽሑፍ ይሰፍራል። ከዚያም እራት ይበላና እያንዳንዳቸው ከሩቅ የመጡ ስለሆነና ስለሚደክሙ በጊዜ ወደየመኝታቸው ይሄዳሉ።

በነጋታው ጠዋት ከቁርስ በኋላ ዳግመኛ ተሰብስበን ችግሮች ካሉ ለማስወገድና ወንጌላውያንን ወደሚያስፈልጉ አካባቢዎች ለመመደብ እንወያያለን። ሽማግሌዎቹም ያመጡትን ገንዘብ መጠን ይገልጻሉ። ሁሉም ነገር በተገቢው መንገድ በተዘጋጀው መዝገብ ላይ ይመዘገባል። እዚህ ላይ ማስታወስ የሚገባ ነገር ቢኖር፣ እነዚያ ሽማግሌዎች አስቀድመው መጻፍና ማንበብ የማይችሉ ሲሆን፣ ወንጌል በአካባቢው መሰበክ ከጀመረ በኋላ በቤተ ክርስቲያን በኩል በተሰጠው ፊደልን የማስተማር ፕሮግራም በመጠቀም ሁሉም ማንበብና መጻፍ የቻሉ ሆነዋል። ሁሉንም ነገር በደረጃና በሥነ ሥርዓት እንዲሠሩ የተቻለንን ሁሉ አድርገን በሚገባ አስተምረናቸዋል።

ምዕራፍ ሰባት

ወደ ወላይታ መጠራት

አንድ ጊዜ የእናቴን ሞት የሚያረዳኝ መልእክተኛ ወደ እኔ መጣ። እኔም ከቤተሰቤ ጋር ለቅሶ ለመቀመጥ ወዲያው ሄድኩኝ። ሞቅ ያለ የነበረው የቤታችን ሁኔታ ቀዝቅዞ አገኘሁት። አባቴም በጥልቅ ገዘን ውስጥ ነበር። እኔም ወደ መቃብሯ ሄድኩኝና በጣም አለቀስኩኝ። ስለ አባቴና ስለ ታናናሾቼ በማሰብ በጣም ተረበሽኩ። ከዚያም የዳዊት ቃል ታወሰኝ። «በውኑ እንግዲህ እመልሰው ዘንድ ይቻላቸዋል?» እኔ ወደ እርሱ እሄዳለሁ እንጂ እርሱ ወደ እኔ

አይመለስም» አለ (2ኛ ሳሙ. 12:23)፤ ጳውሎስም፤ «ለእኔ ሕይወት ክርስቶስ ሞትም ጥቅም ነውና» (ፊልጵ. 1:21-23) ብሏል። ስለዚህ ሞት ለእኛ ለምንቀረው እንጂ እርሷን የሚጎዳት እንዳልሆነ አወቅቱን። ነገር ግን የእግዚአብሔር አሳብ ክሰው አሳብ የተለየ እንደ ሆነ ተገነዝብኩኝ። ይህንን አሳብ ለአባቴና ለወንድሞቼ አካፈልኳቸው እና ሁላችንም ተጽናናን።

የሠርግ ዕቅድ

እቤት ጥቂት ቀናት ከቆየሁኝ በኋላ ወደ ይርጋለም ለመሄድ ስነሣ አባቴ፤ «ሚስት እንድታገባ ከዚህ ቀደም ነግራህ ነበር። አሁን ግን አስፈላጊውን የሠርግ ድግስ የሚያዘጋጅ ስለሌለ ምን ብናደርግ የሚሻል ይመስልሃል?» አለኝ።

እኔም መልሼ፤ «ለእኔ መልካም እንደምታስብልኝና በሚስ በርግስተን ት/ቤት ከሚማሩት ልጃገረዶች መካከል ለራሴ ሚስት እንድመርጥ እንዳሳሰብኩኝም አውቃለሁ። ነገር ግን ለእኔ መልካም ሚስት የምትሆንኝና የልጆቼ እናት የምትሆንኝን እግዚአብሔር ይምረጥልኝ» አልኩት። ምክሩንም ተቀብዬ በዚያ ት/ቤት ለሚማሩትና ለማውቃቸው ልጃገረዶች ደብዳቤ ጻፍኩኝ። ማንኛውም ልጃገረድ ለደብዳቤዬ፤ «እኚ አገባሃለሁ» ብላ የምትመልስልኝ፤ እግዚአብሔር ለእኔ የመረጠልኝ ናት ብዬ ወሰንኩ።

እንደኛዋ ልጅ የእምቢታ መልስ ሰጠችኝ። ሁለተኛዋ ደግሞ ለማግባት ገና አላቀድኩም ብላ ስትመልስልኝ፤ ሦስተኛዋ ገነት ተስፋዬ የምትባለው ደግሞ ቤተሰቦቼ ከተስማሙ አገባሃለሁ ብላ መለሰችልኝ። እዚህ ላይ እግዚአብሔር ለጸሎቴ መልስ እንደ ሰጠኝ አረጋግጥኩ። ለአባቴ በባሕላችን መሠረት ሽማግሌ እንዲልክና የጋብቻ ሁኔታዎችን እንዲያመቻች ነገርኩት። (በታሪኩ መጨረሻ ላይ የእኛን ሙሉ ባሕላዊ ጋብቻ ሥርዓት ታነብባላችሁ።)

የሠርጉን ድግሥ በተመለከተ አክስቴ እና እኅቴ የሚያስፈልገውን ሁሉ ማዘጋጀት እንደሚችሉ አውቅ ነበር። ሁኔታዎች በመልካም እንደ ተመቻቹልኝ አይቼ ወደ ሥራዬ ቦታ ወደ ይርጋለም ተመለስኩ። የጌታ ሥራም ከቀን ወደ ቀን እያደገ

ሲሄድ፤ ቤተ ክርስቲያን ተስፋፋች። ሚስጦኑ በሌላ አካባቢ ትልቅ የሽክላ ጡብ ሕንፃ ት/ቤት አሠርቶ ብዙ ልጆች ከቤተ ክርስቲያን ይጎርፉ ነበር። ለወንዶችና ለልጃገረዶች ማደሪያ የሚሆኑ ቤቶችም ተገነቡ።

ብዙም ሳይቆይ አባቴ ለጋብቻ ወደ ወላይታ እንድመጣ ላከብኝ። በተጨማሪም ሥራውን የሚያግዙን ሰዎች ባለመኖራቸው ከሠርጉ አንድ ወር ቀደም ብዬ እንድደርስ አሳሰበኝ። እኔም ወደ ሚስተር ማግራይ ሄድኩና፤ «እኔ ላገባ ነው። እባክዎ ፍቃድ ይሰጡኝ አልኳቸው። እርሳቸውም በጣም ደስ አላቸውና እንድሄድ ፍቃድ ሰጡኝ። ስለ ጋብቻዬ ለሚስ ኪሊ አስረዳሁና በት/ቤት የምትሠራውን እንዲያ ሴትዋ ሥራ እንድታግዝኝ ከእኔ ጋር ይገርክት እንድሄድ ጠየቅኳቸው። ይህቼ ሴትዋ በት/ቤት ለተማሪዎች እንጀራ የምትጋርግ ነበረች። «በእርሷ ምትክ ሌላ ሴት እንቀጥራለን» አሉና ሚስ ኪሊ ፍቃደኝነታቸውን ገለጹልኝ።

ሠርግ

ከሠርጉ ቀን አንድ ወር ቀድመን ወደ አባቴ ቤት ዋንቹ ደረስን። አባቴ ዕቅዶችን ሁሉ አዘጋጅቶልኝ ነበር። ለሠርጉ ድግስ ሁለት የሰቡ በሬዎች የተገዙ ሲሆን፤ ሦስተኛው በሬ ደግሞ ለሙሽራዋ ለገነት አባት ጥሎሽ እንዲሰጥ ተገዛ። ቀለበትና ባለ መስቀል ሐብል ለሙሽሪት ገዝቻለሁ። እንዲሁም ለአባቴ የሚሰጥ ተጨማሪ 60 ብር አዘጋጅቼአለሁ። አንድ ገንቦ ቅቤና አንድ ገንቦ ማርም ተዘጋጅቶላቸዋል። ጤፍና በርበሬም ተገዝቷል። ለገነት አባት መስጠት የሚገባንን ሁሉ ልክንላቸዋል። በሬውን ግን በሠርጉ ዋዜማ እንድንወስድላቸው ስለ ነገሩን አቆየነው። እኔም አባቴ ስላከናወነው ትልቅ ተግባር በጣም አመሰግንኩት።

አዲስ ሙሽራ እንደ መሆኔ መጠን፤ ቤት ያስፈልገኛል። ስለዚህ አሳቤን ለቤተ ክርስቲያን አባሎች ስነግራቸው፤ አንዴ ወጥተው አነስተኛ የሆነ ቆንጆ ቤት ሠራልኝ። የእኛ ቤት አሠራር በእንጨት የሚሠራና ጭቃ ተለጥፎበት ጣራው በሣር የሚከደን ስለሆነ፤ ለመሥራት ረዥም ጊዜ አይወስድም።

አባቱ በእናቱ ሞት ምክንያት በገዝን የተጎዳ ቢሆንም፤ ለእኔ ለታላቅ ልጄ ሠርግ መሳካት ማድረግ የሚገባውን ሁሉ አድርጓል። ከላይ እንዳነበባችሁት፤ ለሚያስፈልጉ ነገሮች ከፍተኛ የገንዘብ ወጪ አድርጓል። ሠርግ መቼም ብዙ ወጪ የሚጠይቅ እንደ ሆነ የታወቀ ነው። ስለዚህ እርሱ ከአቅሙ በላይ የሆነ ወጪ አውጥቷል። የሠርጉ እድምተኞች ሲመጡ ገንዘብ የሚሰጡ ቢሆንም፤ አባቱ ያወጣውን ግማሹን እንኳ ሊሸፍኑ አልቻሉም።

በእግዚአብሔር ፈቃድ የሠርጉ ቀን ደረሰ። የሚያጅቡኝ ጓደኞቼና ሁለቱ ሚዜዎቼ ለገሠ ቸርነትና ኃይለ ጊዮርጊስ አጃቦ በወቅቱ ደረሱ። በጠቅላላው ሃያ አጃቢዎች ነበሩኝ። በዕለተ ሰኞ ግንቦት 7 ቀን 1954 ዓ.ም «ዛሬ የደስታ ቀን ነው፤ ዛሬ የአልልታ ቀን ነው» በማለት እየዘመርን እነ ገነት ቤት ደረሰን። ፈረሶቻችንን ተቀበሉንና ምግብ ወደሚሰጧቸው ጋጣ ወሰዷቸው። እኛንም ወደ ልዩ ሳሎን አስገብተውን በተዘጋጀው የክብር ቦታ አስቀመጡን። ቤቱ ውስጡ አጊጦ፤ በጣም ውብ ሆኖ ነበር።

አስቀድመውም የማር ብርዝ አቀረቡልን፤ ቀጥሎም በቀይ በርበሬ የተሠራ የዶሮ ወጥ፤ አይብ፤ የተጠበሰ ሥጋ፤ ቡላ አቀረቡልንና በዚያ ድንቅ ግብዣ እጅግ ተደሰትን። በጣም ጥሩ የመኝታ ቦታ አዘጋጃልንና ሌሊቱን ተኝተን አደር። በነጋታው ሁላችንም ተነሥተን ተታጠብንና ቁርስ ተዘጋጅቶ ኖሮ ለመብላት ተቀመጥን። ገነት ልዩ የሠርግ ልብስ ከለበሱ አጃቢዎቿ ጋር ክቤት ወጣች፤ «መሽራችን ቆንጆ ናት ውሰዳት አስተማሪ እያሉ» በመዘመር መጡ።

የእኔ አጃቢዎችም፤ «ዛሬ የደስታ ቀን ነው፤ ዛሬ የአልልታ ቀን ነው» በማለት እየዘመሩ ሲቀበሏቸው፤ ገነት መጥታ በአጠገቧ ተቀመጠች። ልዩ ምግብ ቀረበልንና ጸልየን አብረን በላን።

የመጨረሻው ሥነ ሥርዓት የእኔ ሚዜዎች፤ መሽራይቱና እኔ የመሽራይቱ አባትና እናት ሆነን ወንድ አያቷና ሴት አያቷ ከቀሩት ዘመዶቻቸው ጋር ወደ ተቀመጡበት ክፍል ገባን። እኛም እየዘርን የገነትን ቤተሰቦች ጉልበት ላምን። ይህ የስንብትና የአክብሮት

አፈጻጸምን የሚያመለክት ነው።

ከዚያም በቅሎዎቻችን ቀርበው ከተጫኑልን በኋላ፤ ወደ ዋንቹ ለመመለስ ተዘጋጀን። ገነት በቅሎ ላይ ስትወጣ፤ እኔም ፈረስ ላይ ወጥቼ በአጃቢዎቻችንና በእድምተኞች ደምቀን ሁለት ሰዓት ተኩል ተጉዘን ወደ ቤታችን አመራን። በጉዞአችን ላይም ፈረሰኞቹ፤ «ዛሬ የደስታ ቀን ነው፤ ዛሬ የአልልታ ቀን ነው» በማለት ይዘምሩ ነበር።

በመንገድም ብዙ ሰዎች እየወጡ፤ «ተመልከቱ ይህ የክርስቲያን ሠርግ ነው፤ እኔም በክርስቶስ አምናለሁ» ይሉ ነበር። ከገነት ቤተሰብ የሆኑ ወጣቶች ከቤተሰቧ የተሰጣትን የስጦታ ዕቃ ተሸክመው ይከተሉን ነበር። የተላኩላትም ቀሚሶችና ከጥጥ የተሠራ ወፍራም ቡልኮ፤ ሳህኖች፤ ኩባያዎች፤ መሰብ እና መጋረጃ የመሳሰሉት ነበሩ። ወደ ዋንቹ በደረሰን ጊዜ፤ በቀጥታ ያመራነው አባቱ ቤት መግቢያ ላይ ወዳለው ጸሎት ቤት ነበር።

እኛም ለመሽራውና ለመሽራት ልዩ ሆኖ በተዘጋጀ ቦታ ተቀመጥን፤ ፕሮግራሙም በጸሎትና በመዝሙር ተጀመረ። ከኤስ ኣይ ኤም የመጡ ዶክተር ስለ ጋብቻ ሰብከው፤ ገነትና እኔ ቃል እንድንገባ አደረጉንና በዚሁ ሁኔታ ተከናወነ።

«መርኪና፤ ወ/ሪት ገነትን ሚስት አድርገህ ትወስዳታለህን? በጋብቻ ዓለም ውስጥ አብረህ ለመኖር በእግዚአብሔር ትእዛዝ ሥር ለመኖር ቃል ትገባለህን?» አሉኝ። እኔም፤ «አዎን፤» ብዬ መለስኩኝ። «ትወዳታለህን? ታጽናናታለህን? ታከብራታለህን? በበሽታም በጤንነትም ሌላውን ትተህ ራስህን ለእርሷ ሰጥተህ ጋብቻህን አክብረህ ትኖራለህ?» አሉኝ እኔም፤ «አዎን» ብዬ መለስኩኝ።

እርሷንም ተመሳሳይ ጥያቄ ጠየቋትና «አዎን» ብላ መለሰች። ሁለታችንም በቀኝ እጃችን እንድንጨባበጥ አደረጉንና በላያችን ላይ ቀኝ እጃቸውን ጭነው እርሳቸው የሚነግሩንን ቃል ደግመን እንድንናገር ጠየቁን። «ከዛሬ ጀምራ እንደ ሚስት አድርጌ እወስድሻለሁ። በመልካምም፤ በክፉም፤ በሀብትም፤ በድህነትም፤ በበሽታም፤ በጤንነትም፤ ሞት እስኪለዩን ድረስ ልወድኸና

ልንከባከብሽ በእግዚአብሔር ቅዱስ ትእዛዝ መሠረት ለመኖር ቃል እንባለሁ። ይህንን የታማኝነት ቃልን በአብነት በወልድ፣ በመንፈስ ቅዱስ ስም አከብራለሁ» አልኩት። ይህንን ቃል ሁለታችንም ተራ በተራ ከተናገርን በኋላ፣ ጸልየው ለተሰበሰበው ሕዝብ፣ «አሁን አቶ መርኪናና ወ/ሮ ገነት ባልና ሚስት መሆናቸውን በአብ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አሳውቃለሁ» ብለው መዝሙር ከተዘመረ በኋላ፣ ሁላችንም ቆመን በጌታ ጸሎት ፈጸምን።

ከጸሎት ቤት ወጥተን ወደ ሠርጉ አዳራሽ ገባንና በተዘጋጀልን የክብር ስፍራ ተቀመጥን። ውድ አባቴን ጨምሮ አጃቢዎቻችንና ሽማግሌዎች በኩሪያችን ተቀመጡ። ምግብና መጠጡ በገፍ ቀርቦ እያንዳንዱ እድምተኛ የቻለውን ያህል ተመገብ። የበሬ ቀይ ወጥ፣ ቀይ የዶሮ ወጥ፣ አልጫ ወጥ፣ ጥብስ ሥጋ፣ የተፈጨ ሥጋ ወጥ፣ አይብ፣ ፍራፍሬ፣ ሙዝ፣ ፖፖ ደብ። እጅግ ታላቅ ግብዣ ነበር።

ከእራት በኋላ የሙሽራውና የሙሽራዋ ሚዜዎች ከነአጃቢዎቻችን ወደ አዲሱ ቤት እየዘመርን ሄድን። የተጋበዙ እንግዶችና ጎረቤቶች ወላጆቻችን ሁሉ አምስት ቀን ሙሉ እየተመላለሱ በመምጣት ይበሉና ይጠጡ ነበር።

በመላው ወላይታ ያሉት ሰዎች ቢጋበዙም፣ ሁሉም አልመጡም፣ ምክንያቱም በአካባቢው፣ «ጌሾና ማር ቀላቅለው ነው የሚጠጣ ነገር ያዘጋጁት» እያሉ ያስወሩብን ነበርና፣ ነገር ግን ያ አባባል እውነት አልነበረም፣ ምክንያቱም በክርስቶስ ካመንን በኋላ አባቴ የጌሾን ተክል ከእርሻው ማሳ ቆፍሮ አስወግዷል።

በአጋጣሚ ግን የተዘጋጀው ምግብ መጠኑ የበዛ በመሆኑ ማቀዝቀዣም ስላልነበረንና ከምግቡ ብዛት አንጻር የተጠፋት ሰዎች ሁሉ ባለመምጣታቸው ምግቡ ተበላሽ። ከመጠን ያለፈ ድግስ ከማዘጋጀት ይልቅ መቆጠብ የተሻለ መሆኑን ተምራለሁ።

ወደ ይርጋለም መመለስ

ከአንድ ሳምንት የጫጉላ ጊዜ በኋላ በይርጋለም ትቼ የመጣሁት

የጌታ ሥራና የት/ቤቱ ሥራ በልቤ ከባድ ሽክም ስለሆነብኝ ለመሄድ ተሰናዳን።

በዚህ ጊዜ አገር አቋርጠን በእግር ከመንዝ ይልቅ በጭነት መኪና እንሄዳን ብለን ብንላፈርም፣ ወደ ዋናው መንገድ አላባ ለመድረስ ሁለት ቀን ፈጅብን። በዚያን ዘመን ሆቴል አልነበረምና ሌሊቱን በአንድ በማናውቃት ሌት ቤት አደርን።

በነጋታው ወደ አጃ ደረስንና ሁለተኛውን ሌሊት በጭነት መኪናው ላይ አደርን። በሚቀጥለውም ቀን መጨረሻ ሻሽመኔ ደረስንና ሌሊቱን በአቶ ጋሎሬ ጋራዶ ቤት አደርን።

አቶ ጋሎሬ ከወላይታ የመጡ ሲሆኑ፣ ከባለቤታቸውና ከልጆቻቸው ወንጌላዊ ጋር እዚያ እየኖሩ ይሠሩ ነበር። እነርሱም በደስታ ተቀበሉን። ቤታቸው እንደ ቤታችን ሆነልንና ተዝናንተን ምግብና ቡና ቀርቦልን ተመግበን፣ ሌሊቱን በጥሩ ዕረፍት አሳለፍን፣ በሚቀጥለው ቀን ወደ ይርጋለም ጉዞ ጀመርን። ወደዚያም ከመድረሳችን በፊት በመንገድ አንድ ሌሊት አሳልፈን ከቤት በወጣን በስድስተኛው ቀን ይርጋለም ደረስን።

ጉዞአችን ጉዳት የሌለው አልነበረም። መንገዱም ጭቃማ ስለ ነበረ መኪናው ጭቃ ውስጥ ከገባ ለማውጣት ሙሉ ቀን ይወስድ ነበር። በሌላ ቦታ ደግሞ መኪናው እየተንገዳገደ ቅቤ የያዘንበትን ማሰሮ አስፈንጥሮ ከመንገዱ ዛፎች ላይ ፈጠፈጠውና ቅቤውን በየቦታው በታተነብን።

«እሪ በከንቱ» በሚባለው በሌላው ጭቃማ ቦታ በአካባቢው ሰዎች በተሠራውና በማያስተማምነው ድልድይ ሊሸገሩ በመኪናው ውስጥ አንዲት ሴት ነበር። የመኪናው አሽከርካሪና እኔ በድልድዩ ላይ ጉድጓድ መኖሩን ለማየት ስንወርድ መኪናው ወደ ፊት በራሱ መንቀሳቀስ ጀመረ። ድልድዩን በሰላም ተሻግሮ ከድልድዩ ጫፍ ላይ አቅጣጫውን በመቀየር ለመቆም ቻለና ሁሉም ዳት። ይርጋለም በሰላም በመድረሳችን ደስታችን የላቀ ነበር።

በደረስን ጊዜም የኖርዌጂያን ሉተራን ሚሲዮናውያንና ኢትዮጵያውያን መምህራኖች፣ እንዲሁም በሲዳማ የሚገኙ

ክርስቲያኖች በሙሉ የሠርጋችንን ሥነ ሥርዓት እንደገና ማክበር ፈለጉ። ከፍቅራቸውም የተነሣ በፍጹም የሚይረሳንን ድግስ አዘጋጁልን። አስደናቂ የሆነ የተመጣጠነ ምግብ ተዘጋጅቶ ነበር። የውጪ ምግብ፣ የኢትዮጵያውያን ምግብ፣ የሲዳማ ባህል ምግብ ሁሉ ብዙ ሰዎች በልተው ተደሰቱ።

የሠርጉ ዝግጅት የተደረገው አቶ ሰገነት በተከራዩት ቤት ውስጥ ሲሆን፣ ቤቱ ትልቅ ባለመሆኑ ከሞላ በኋላ የመጣውን ሕዝብ የሚይዝ ድንኳን ተዘረጋ። የተገኙት ሰዎችም ጠቃሚ ስጦታዎችን ሰጥተውናል። ሣህኖችና ኩባያዎች፣ የሻይ ማንቀርቀሪያዎች፣ የብርድ ልብሶች፣ የአልጋ ልብሶች፣ ገንዘብ፣ ገና ላልተወለዱ ልጆች የሚሆን ልብሶች በተሰጠን ጊዜ ፍቅራቸውንና አክብሮታቸውን በማሳየታቸው፣ ይህንንም ሊያደርጉልን የቻሉት ከጌታ ፍቅር የተነሣ በመሆኑ ልባችን ተነካ። በማቴ. 22+37-39 ላይ፣ «ባልንጅራህን እንደ ራስህ ውደድ» የሚለውን ቃል ተግባራዊ አድርገውታል።

ብዙም ሳንቆይ ከዕጩ መምህራኖች ጋር ከአስተዳደርና እንዲሁም በየቤተ ክርስቲያኖቹ እያስተማርኩ ሥራዬን በደንብ በማከናወንበት ወቅት እንዴት እንዳለን ለማወቅ አባቴ አገር አቋርጦ መጣ።

የተጓዘው በእግርና በበቅሉ ሲዳማዎችና ወላይታዎች በጠላትነት በሚተያዩበት የአገሪቱ ክልል አቋርጦ ነበር። ሲዳማዎች ወላይታዎችን እየወጉ ከብቶቻቸውን ይሰርቁባቸው ነበር። አንዱ ጎሳ በሌላው ጎሳ ይዞታ ይቀና ስለ ነበር፣ አንዱ ክራሱ ክልል ወደ ሌላ መዛወር አይችልም። በእነዚያ አካባቢዎች መዘዋወር የሚሞክሩ ብዙ ሰዎች በዚያን ዘመን ተገድለዋል።

ሰይጣን ምን ጊዜም አጥፊ በመሆኑ፣ ያን ያረጀ የፀብ እሳት እንዲቀጣጠል ያደርጋል። አባቴም ያለ ችግር በሰላም ተጉዞ ወደ እኛ በመጣ ጊዜ የሲዳማ ሕዝብ ሁሉ በቤታቸው ሊቀበሉት ይፈልጉ ነበር። ይሁንና፣ እርሱ ግን፣ «እመሰግናለሁ፣ እኔ ልጄንና አዲሷን ሚስቱን ለማየት ወደ ይርጋለም መጄ ይልኩኝ» ነበር። «ወደ

አገሬም እመለሳለሁ» ባላቸው ጊዜ፣ እንግዲያውስ የምትሄድ ከሆነ፣ ይህንን ፍየል ውስድና ቤትህ ስትደርስ ከቤተሰብህ ጋር ትበላዋለህ ይሉት ነበር። ይህንን ብለው በጣም ጥሩ የፍየል ሙክት በሁለት ልጆች አሸክመው ረጅም መንገድ ተጉዘው ለአባቴ አመጡለት። ያ ሰው በልጆቹ የፍየል ሙክት አሸክሞ ወደ ቤታችን ሲደርስ እንዴት ያስገርም ነበር።

አባቴን በሞቀ ሰላምታና በደስታ ተቀብለነው በቅሎውን በወጥ ቤታችን ወስደን አሰርን። ሦስት ቀን እንደ ቆየ ወደ ቤት ለመመለስ እንደሚፈልግ አሳስበን። ይሁን እንጂ፣ በወቅቱ ዕጩ መምህራኖችና ሚስቶችም ቁርስ ምሳ እራት በየተራ ይጋብዙት ጀመር። ሁሉም ከእርሱ ጋር ለማውራትና ስለ ወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዕድገት መስማት ይፈልጉ ነበር።

ለአባቴ ያደረጉት የሞቀ መስተንግዶ እጅግ አስደሰተን። በተጨማሪም፣ በአገሪቱ ውስጥ በመጣው ለውጥ ደስ አለን። ልክ ክርስቶስ በተሰቀለ ጊዜ የቤተ መቅደስ መጋረጃ ከላይ እስከ ታች እንደ ተቀደደ ዓይነት ነበረ። ሲዳማንና ወላይታን የለየው የጥል ግድግዳ በክርስቶስ ኃይል ፈርሶ በሌላ በኩል የማይገኘውን ሰላምና ፍቅር ጌታ ሰጥቶናል፤ ስሙ የተመሰገነ ይሁን።

አባቴ ወደ ወላይታ ከተመለሰ በኋላ፣ ባለቤቱ ገነት እንዲህ አለች፣ «እንግዶች በሚመጡበት ጊዜ በቅሎዎቻቸውን የምናሳድርበት ቦታ እንደሌለን አስተውለሃልን? መሬት መግዛት ያስፈልግሃል። ከዚያም ቤት እንሠራለን። እንግዶቻችንን የምናሳርፍበትንም ክፍል መሥራት እንችላለን» አለች።

«በዋንቼ ያ ሁሉ ሰፊ የአባቴ መሬት እያለ፣ ለምን እዚህ መሬት እንዛለሁ?» ብዬ መለስኩላት። እርሷም መልሳ፣ «የራሳችን ብለን የምንጠራውን መሬት መግዛት አለብህ። እስከ መቼ በዚራይ ቤት እንኖራለን?» አለችኝ። እንደማውቀው፣ እኛ አንድ ተረት አለን፤ ይኸውም ምግብ ለሚቀቀልበት ማሰሮ ሦስት አግር (ጉልቻ) ካበጁለት ችግር ተጀመረ ይባላል። ምሳሌውም ሚስት ሳንኝ ሌላ ችግር መጣ ለማለት ነው።

በመጀመሪያ ጊዜ ለአላባ ምንም ትኩረት አልሰጠሁትም ነበር። ደጋግማ ባላሰበችኝ ጊዜ ግን፣ 30x35 ሜትር ስፋት ያለው መሬት በ120 ብር ከአቶ ኃይሌ ገዛሁ።

መሬቱም በከተማው ዳርቻ የሚገኝ ነበር። ለመቆፈሪያም ደማ ገዛሁ፣ ከወላይታም ደማና ማጭድ አስመጣሁ። መሬቱን ቆፍራ የቡና እና የብርቱካን ችግኝ ተክልኩበትና ዙሪያውን አጠርኩት።

ሁለተኛው የቤት ጉዳይ ነበር። በአጠገቤ ከነበሩት የሲዳማ ገበሬዎች እንጨት ገዛሁና ቤት የሚሠራበትን ቦታ ቆፍራ አንዳንድ ጎረቤቶቼና ተማሪዎቼ ሥራውን አገዙኝና ቤቱን አዋቅረን ጣሪያ አቆምን።

በተጋባኝ በሁለተኛው ዓመት የመጀመሪያ ቤት ልጃችን የምስራች ተወለደች። ሕጻኗ ትልቅ ስለ ነበረች ገነት ለመውለድ በጣም ተቸግራ ነበር። እግዚአብሔር በምስራቱ ረድቷት ቆንጆዋ ቤት ልጃችን መስከረም 2 ቀን 1946 ዓ.ም. በደርጋለም ሆስፒታል በዶክተር ቶሼር አዋላጅነት ወደዚህ ዓለም መጣች። የመጀመሪያ ልጃችን ቤት በመሆኗ በጣም ደስ አለኝ። ምክንያቱም ከእርሷ በኋላ የሚወለዱትን ልትንከባከብ ትችላለችና ነው።

እኔ ከወ/ሮ ገነት የወለድኳቸው ልጆች የምሥራች፣ ፍሬአየሁ፣ ጸጋዬ፣ ጽጌ፣ የሐንስ፣ ምንታምር፣ በረከት፣ ተመስገን፣ ፍቅርተ፣ ናታሊም፣ እና የሴፍ ናቸው። የሙሉና የሽታዬ ልጆች ማለዳ፣ መዓዛ፣ ፍስሌ፣ ዳዊት፣ ዳንኤል፣ ቴዎድሮስ፣ ሞስሊቂ፣ ፈረንጅ፣ ማሙሽ እና ማሞ ይባላሉ።

በቤተሰብ ውስጥ ሕፃን ካለ ወተት በጣም አስፈላጊ ነው። ቤቴን በፍጥነት ጨርሼ ከገባሁ በኋላ ላም መግዛት አለብኝ አልኩኝ። ቤቴንም ለማጠናቀቅ እናጣድፍ ነበር። ለቤቴ ጭቃ ከለጠፍን በኋላ አለስልሰን በርና መስኮት በማስገባት አጠናቀቅን። ወዲያው ወደ አዲሱ ቤታችን ገባን።

ብዙ ሰዎች መልካም ምኞታቸውን ገለጹልን። አንዳንዶቹ የሕጻኗን ልብስ እና መጫወቻ አበረከቱልን። የገነት ወላጆችም

አንድ ማሰሮ ሙሉ ቅቤ በመላክ ደስተኛና ጤነኛ ልጅ እንድትሆንልን ምኞታቸውን ገለጹልን። አባቴም የወተት ላም ሰጠንና በሁሉም ተደራጀን።

በገጠሩ አካባቢ ለጌታ ሥራ የበለጠ ትኩረት መስጠት እንዳለብኝ ተሰማኝ። በዚህ ዕቅዴ ተስማምተን ከቤት ርቂ ከላምንት እስከ አሥራ አምስት ቀን እየቆየሁ ስመጣ፣ ባለቤቴ ቤቴንና ቤተሰባችንን እየተንከባከበች ትቆየኛለች።

የመጀመሪያ ወንድ ልጃችን ፍሬአየሁ የተወለደው ያን ጊዜ ነበር። ባለቤቴን አንድ ሌባ እየመጣ ያስፈራራት ነበርና ትልቅ ችግር አመጣብን። እኔም ወደ ሚስተር ማግሬይ ሄድኩኝና ጉዳዩን ሳወያያቸው፣ ዋና መፍትሔው በሚስጥኑ ግቢ ውስጥ ሦስት ክፍል ቤት መሥራት ነው ብለን ወሰንን።

ቤቴንም ወዲያው ሠራገና ባለቤቴና ልጆቼ ወደ ግቢው ተዛወሩ። ለገነት በዚህ ሁኔታ ከተመቻቸላት በኋላ፣ ቀንሼ የነበረውን አገልግሎት ለመቀጠል ወሰኔ ወደ ገጠር አብያተ ክርስቲያናት መሄድ ጀመርኩ።

ነባር ቤተ ክርስቲያናትን እያጠናከርን፣ ለአዳዲስ ቤተ ክርስቲያናት ቤት ለመሥራት የሚመች ቦታ እንመርጥ ነበር። በየሄድንበት ቦታ ቃሉን እንሰብካለን። ሾሻ ወደሚባለው አካባቢ ስንደርስ፣ በርኩስ መንፈስ የሚሠቃይ ሰው ነበር። ብዙውን ጊዜ ሰይጣን እሳት ውስጥ እንዲሁም ወንዝ እየወሰደውም ይጥለው ነበር። ጎረቤቶቼም በሰንሰለት ማሰሩ ስልቸቷቸው ነበር።

በሰይጣን የተያዘው አቶ ሻላም የሚባለው ሰው ሲሆን፣ ከእኔ ጋር አቶ አንጁሎ የሚባል ወንጌላዊ ነበርና ሰውየውን አይቶት መጽሐፍ ቅዱስን በራሱ ላይ ጭነን እንጸልይለት ሰይጣኑም ይለቅቀዋል አለኝ።

ወደ እርሱ ስንጠጋ፣ ሰውየው እያለቀሰ ወደ ጓዳ ገብቶ ተደበቀ። እኛም ተከትለነው፣ «በኢየሱስ ክርስቶስ፣ ሰም ከእርሱ ውጣ» ብለን ጸልይን ደግመንም፣ «ይህ የእግዚአብሔር ሰው ነው። በክርስቶስ ደምና በቃሉ እናዘሃለን፣ ለቅቀኸው ውጣ» አልን። መጽሐፍ

ቅዱስንም በላይ ላይ ጭነን እንደገና ጸለይን። የሰይጣን መንፈስም ለቀቀውና ሰውየው ደህና ሆነ። ሦስት ዓመት ሙሉ በሰንሰለት ታስሮ የኖረ ሰው በጌታ ኃይል ፈውስን አገኘ።

አዲስ ፈተና

አንድ ቀን ከወላይታ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች የተጻፈ ደብዳቤ ይዘው ሚስተር አህማን ወደ እኔ ደረሱ። ደብዳቤውም፡ «እዚህ በቤተ ክርስቲያን ሥራ ሊረዳን የሚችል ማንም የለም። በዓመታዊው ጉባኤ የሚተረጉምልን የለም። ያሳደግንህና ያስተማርንህ እኛ ነን። መጽሐፍ ቅዱስን ለማስተማር ብቁና የሠለሰን ሰው ስለሌለን በጥብቅ እንፈልግሃለንና እባክህን ፈጥነህ ና» የሚል ነበር። የእሽታ መልስ ለመስጠት ከፍተኛ ትግል ነበረብኝ። በሲዳማ የጌታ ሥራ በጥሩ ሁኔታ እየተካሄደ መንፈስ ቅዱስም በእያንዳንዱ ሰው ልብ ቃሉን በመዝራት ላይ መሆኑ የታወቀ ነው። ታዲያ እንዴት ብዬ ልመልስላቸው? እኔም በአጭር፡ «በእያንዳንዱ ዓመታዊ ጉባኤ እየመጣሁ በትርጉም እረዳችኋለሁ። በዚህ ዓመትም ጉባኤው ሲጀመር እመጣለሁ ብዬ መለስኩላቸው። የሁለት ሳምንትም ፈቃድ ነበረኝና በዓመታዊ ጉባኤው ለመካፈል ሄድኩኝ።

በወላይታ ጉባኤ በወቅቱ ሽማግሌዎች የነበሩት ከአፎሬ አቶ ሽፈራው የማልቲቻ አባት፣ ከዱገና አቶ ገብሬ ማዲሶን በንጋ፣ ከፓንጎ ሻኖ፣ ሌንጌቴ፣ ቀሪቶ ቀሎ፣ ከጨርቄ አቶ ታንቶ፣ አቶ አዳም ጀጋሪ፣ ጃሌም፣ አቶ ፈሪጂ መሳሞ፣ ከአማጃንቾ አቶ ታንጎ ታንቶ፣ አላንቦ፣ ሳቲና ቦርሳሞ ጌራጎ፣ ቡናሮ፣ ሳላቶ፣ አቶ አታሎ፣ ከቦሎሶ አቶ ጣሶ ሄበና፣ አቶ ሞጂሬ ዮካ፣ ሚሴቦ ጉሾ፣ ቡናሮ አቤል፣ ሳሙኤል ሄባና፣ ከሶሬ አቶ ደርጋሶ ጌታ፣ አቶ ጌሳሞ ግርማማ፣ አቶ ገለቶ ቦሬ፣ አቶ ባፋ ኩሳ፣ አቶ ሳቢሶ ቡጌ፣ ከኮይሻ አቶ ጋጌቦ፣ አቶ ነሮ ዲሻ፣ ጋባቶ ጃጌሶ፣ ሄሌና አዲስ፣ ፌቾ ደሳለኝ፣ ግሮሮ ጊጋ አዳሞ። ከዚያም አቶ ዱቤ ባይከ፣ አቶ ጋሎሮ ሃራሞ፣ ጎጀቦ ማና ዋጌቦ፣ ከሁምቦ አቶ ገበየሁ ጋሌሶ፣ ዋንዳሮ ዳባሮ፣ ዴራ ሾሌ፣ ቄቦ ከበደ፣ ሙሉ ጮራሞ፣ ዴሌና ድብሳ፣ ሳሊሶ ታንቶ፣ ከዳሞታ አቶ ሉላሞ እምብሮ፣ ዳኛ መጃ ማዴሮ፣

ጋጃ ባርቡ፣ ጃልዱ ሣጋሮ፣ መኮኒንን ጎንጮ፣ ነካ ደቡሎ፣ ባሣ አንጃሎ። እንዲሁም ስማቸው ያልተጠቀሱ ሌሎች ሽማግሌዎች እንደሚኖሩ የታወቀ ነው።

ዓመታዊ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ጉባኤ

የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ዓመታዊ ጉባኤ የሚጀምረው በጥር ወር ጅማራ ገበሬዎች የእህል አጨዳቸውን በሚያጠናቅቁበት ጊዜ ነው። ወቅቱ የገና ጊዜ በመሆኑ፣ ያ ሳምንት ብዙውን ጊዜ የዕረፍት ጊዜ ነው። በኢትዮጵያውያን አቆጣጠር የገና በዓል የሚውለው በታኅሣስ 29 (በአውሮፓውያን አቆጣጠር ጥር 7 ነው።) በተጨማሪም፣ ወቅቱ ጨረቃ የሚወጣበት ስለሆነ፣ ከቅርብ አካባቢ የሚመጡ ሰዎች ከስብሰባው በኋላ ወደየቤታቸው ሄደው ማደር ይችላሉ።

ከሩቅ ቦታ የሚመጡት ግን በድንኳን ውስጥ ማደር ነበረባቸው። በዚያን ወቅት በኢትዮጵያ ዝናብ አይኖርም፤ እንዲሁም ደግሞ ገበሬዎች ምርታቸውን ሽጠው ገንዘብ የሚያገኙበት ጊዜ በመሆኑ፣ ለጌታ ሥራ የሚሆነውን ገንዘብ አዋጥተው መስጠት ይችላሉ። ለወንጌላውያንና ከክፍለ ሃገር ለሚመጡ ለሌሎች እንግዶች አመቺ ወቅት ነው።

በዚያን ዓመት በጉባኤው ላይ የተገኙት ምእመናን አሥር ሺህ ይሆናሉ። ጉባኤውም ለሳምንት ያህል ይቆያል። ማክሰኞ ምሽት ይጀመርና እሑድ ምሽት ያበቃል። ስብሰባው በየቀኑ በ3 ሰዓት ይጀምርና ከሰዓት በፊት ሙሉ ፕሮግራም ከተካሄደ በኋላ ለምሳ ዕረፍት ይደረጋል። ከሰዓት በኋላም ከ8 ሰዓት ጀምሮ 11 ሰዓት ላይ ይጠናቀቅና የምሽቱ ፕሮግራም ደግሞ ከምሽቱ 1:30 እስከ 2:30 ድረስ ይቆያል። በየዕለቱ መዘምራን መዝሙር ያቀርባሉ። ማሳሰቢያም የተለያዩ መዝሙሮችን ይዘምራል። ከዚያም መባ የመስጠትና ቃሉ የሚሰክበት ጊዜ ይሆናል። በተጨማሪም ሕይወትን ለእግዚአብሔር አገልግሎት የመስጠትና ቃል የሚገባበት ጊዜ ይሆናል።

መባ አስጣጣቸው ሁል ጊዜ የሚያስደንቀኝ ነበር። በወቅቱ

ገንዘብ ያልያዙ ሰዎች ቃል ሲገቡ ይመዘገባሉ። ገንዘብ ይዘው የመጡትም ወዲያው ይከፍላሉ። ባለፈው ዓመት ቃል ገብቶ የነበረ ሰው ገንዘቡን ሳይሰጥ በአጋጣሚ ቢሞት ሚስቱ አምጥታ ትከፍላለች። ለምሳሌ፣ የአቶ ሳቃቶ ሚስት በሞተች ጊዜ ቃል ገብታ የነበረችውን ገንዘብ ባለቤቷ ከፍሏል።

አማኞች ሥራቸው ገንዘብ ሰጥተው የወንጌላዊውን ወጪ ችለው መላክ ብቻ አይደለም። የሰበሱትን ልብስ አውልቀው ለጌታ አገልጋዮች እንዲሰጥላቸው ያበረክቱ ነበር። ሰዓታቸውንም ከእጃቸው እያወለቁ ይሰጡ ነበር። አንዳንድ ጊዜ ደግሞ ጫማቸውን እያወለቁ ይሰጡ ነበር። በሬ፣ ላምና በቅሎ የሚሰጡም ነበሩ። ልጆች ደግሞ ያረቡትን ዶሮ ይሰጡ ነበር። ከዚህ ሁሉ በላይ ደግሞ ብዙዎች ወንጌላዊ ሆነው ሄደው ለማገልገል ራሳቸውን ይሰጡ ነበር።

ይህን የሚያደርጉት ለጌታ ካላቸው ፍቅር የተነሣ እንጂ፣ ማንም አስገድጏቸው አልነበረም። የሚሰጡትም መንፈስ ቅዱስ እንደ መራቸው ለጌታ ቃል ለመታዘዝ ነበር። የሚሰጡበትም ምክንያት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ስለሚወዱና ስለ ሰጣቸው ነጻነት ነው። ፊልጵ. 2+5-11 ይመልከቱ።

በጉባኤውም ወቅት ከውጪ ለሚመጡ አንግዶች ከእንግሊዝኛ ወደ ወላይትኛ፣ ከዚያም ከወላይታ ውጪ ለሚመጡ ደግሞ በቀጥታ ወደ አማርኛ አተረጉምላቸው ነበር። ከጉባኤውም በኋላ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወደ ወላይታ እንድመለስ ጠየቁኝ፤ «በእውነት ወደዚህ እንድትመጣ እንፈልጋለን» ሲሉኝ፣ እኔም፣ «እናንተም ጸልዩ፣ እኔም እጸልያለሁ» ብዬ መለስኩላቸው።

ወደ ይርጋለም በተመለስኩ ጊዜ ከመደበኛ ሥራዬ በተጨማሪ የይርጋለም ቤተ ክርስቲያን እረኛ አድርገው መረጡኝ። ከፍተኛ የሥራ ጫና ነበረብኝና በጣም መጨነቅ ጀመርኩ ።

«የጌታ ሥራ እጅግ ብዙ ነው፤ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው» ያለውን የጌታ ቃል አሰብኩ። በአካባቢው አገልግሎት የሚሰማሩና የሚረዱንን ሰዎች ለማግኘት መጸለይ ጀመርን። የትምህርት ቤቱን

ሥራ ለማስኬድ ሌሎች ሰዎች ተመረጡና እኔም ነፃ በመሆን ጠቅላላ ትኩረቴን ወደ ቤተ ክርስቲያን አደረግሁ።

ከዚህ በኋላ ከወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ሌላ ደብዳቤ ደረሰኝ። ደብዳቤውም፣ «አንተ እንድትመጣ እንፈልጋለን። በወር 75 ብር እንከፍልሃለን። በተጨማሪ በኤስ ኣይ ኤም ግቢ ውስጥ ባለአራት ክፍል ቤት በሚሰጡ ተሠርቶልሃል። የሥራ ድርሻህም የሽማግሌዎች ቦርድ ጸሐፊና የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ ይሆናል። በተጨማሪም በመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት ታስተምራለህ። ስለዚህ ጉዳይ አጥብቀን እየጸለይን ነውና እባክህ ና። አንተ አንድ ልጃችን ነህ፤ እኛ አላድገንሃል፤ አስተምረንሃል። መልስ አሰጣችኋለሁ ብለኸን ነበርና እባክህ በፍጥነት ና» የሚል ነበር።

በኤስ ኣይ ኤም ሥር የነበሩ የተለያዩ ከመላው ኢትዮጵያ የተወጣጡ የቤተ ክርስቲያን ቡድኖች ቃለ ሕይወት የሚል ስም መረጡ። ከሌላው ለመለየት በየአካባቢያቸው ቅጥያ ስም ይጠራሉ (ለምሳሌ፣ የወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ተብለው ማለት ነው።)

ይህንን የመሄዴን ጉዳይ ለሚስተር ማግራይና ለቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች አወያየሁ። እነርሱም በጣም አዘኑ። ለባለቤቱ ለገንትም ጉዳዩን አጫወትኳት የርሷ መልስ ግን፣ «መሄድ አለብን። የጻፉት ችግር ስላለባቸው ነው። ሲጸልዩም ቆይተዋል። ስለዚህ ብንሄድ ይሻላል» የሚል ነበር።

«እንዲህም ከሆነ እግዚአብሔር በዚህ አካባቢ ላለው ሥራ በር እንዲከፍት እንጸልይ አልኳትና መጸለይ ጀመርን። እኔና ባለቤቱ ጸለይንበትና፣ «ወደ ወላይታ እንድንመለስ እግዚአብሔር እንደ ጠራን እናምናለን» ብዬ ለሽማግሌዎችና ለሚስተር ማግራይ ነገርኳቸው። እነርሱም ይህን አገልግሎት እንዴት እንደሚሸከሙት ተጨነቁ። እኔ አስቀድሜ ባለቤቱንና ልጆቼን ወደ ወላይታ አልካለሁ። ከዛም «እኔ ከእናንተ ጋር የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወዳልነበሩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች እሄዳለሁ። ከዚያም ሽማግሌዎች እንመርጥላቸዋለን። ከዚያም በኋላ እሄዳለሁ የሚል አሳብ

አቀረብኩላቸው። እነርሱም የተሻለ ዕቅድ ነው ብለው ተስማሙ። እኔም ገነትና ልጆቼን ወደ ወላይታ ሰደድኳቸው። እርሷና ልጆቻችን በኤስ ኣይ ኤም ግቢ ውስጥ መኖር ጀመሩ። ገነት ከሚስተር በርገንና ከሚስ ሸልተን ጋር በመጀመሪያው ደረጃ ት/ቤት ማስተማር ጀመረች።

እኔም ከሽማግሌዎች ጋር በሲዳማ በተዘዋወርኩ ጊዜ እግዚአብሔር በረከቱን አፈሰሰልኝ። ለብዙ ቤተ ክርስቲያኖች ሽማግሌዎችን መረጥኻቸው። አማኞችንም ከቡናቸውና ከአንሰታቸው አሥራት እንዲሰጡ ጠየቅናቸው። አንዳንድ ክርስቲያኖች ከ20 እስከ 30 የቡና ችግኞችን ሰጡ። በተጨማሪም ሌሎች 70 ኩንታል ቡና ሰጥተዋል። ቡና፣ ገንዘብና አሥራት ለመስጠት ቃል የገቡት ሰዎች ሲሰጡ ተከታትለውና መዝገበው የሚቀበሉ ሽማግሌዎችን መረጥን።

ከዚያም፣ «እኔ እሄዳለሁ» አልኳቸው። እነርሱም እንድሄድ ፈቅደው፣ «እግዚአብሔር ከአንተ ጋር ይሁን» አሉኝ። የቡና ዛፍ ለቤተ ክርስቲያን ሥራና ለወንጌላውያን ከፍተኛ ጥቅም ሰጥቷል። ለሰጡት ወገኖችም እግዚአብሔር በረከትን አጎናጽፏቸዋል። ይህ የሚታይ በረከት ነው።

የኖርዌጅያን ሉተራን ሚሲዮን እና የሲዳማ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ትልቅ የመሸኛ ግብዣ አዘጋጁልን። ሰባት ዓመት ሙሉ አብራሃቸው ለሰጠሁት አገልግሎት የምስጋና ደብዳቤ ሰጡኝ። ወደ ወላይታ የተመለስኩት በ1950 ዓ.ም ነበር። እግዚአብሔር ይመስገን። ከባለቤቱ ከገነትና ከሦስቱ ልጆቼ ከምስራች፣ ፍሬአየሁና ጸጋዬ ጋር መገናኘት በጣም ደስ የሚል ነበር። በተሠራልን ቤት በደንብ ተደላድለው ተቀምጠው ነበር።

ምዕራፍ ስምንት

በተወዳጁ ወላይታ የሰጠሁት አገልግሎት

ሚስተር አህማን ወደ ወላይታ ሽማግሌዎች ቦርድ ወሰዱኝና፣ «አቶ መርኪና መጃ ይኸውላችሁ» አሉ። «ወደ ወላይታ እንዲመለስ ጠርታችሁታልና የእናንተ ጸሐፊ ሆኖ በትርፍ ጊዜ ይሠራል። በሌላ ጊዜውም በኤስ ኣይ ኤም የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ይሠራል። በትርፍ ጊዜም በአቶና አንደኛ ደረጃ ት/ቤት ያስተምራል። ሚሲዮኑም በወር 75 ብር ይከፍለዋል» አሉ።

በዚያን ጊዜ ሽማግሌዎች በአንድ አነስተኛ የወላይታ ቤት ውስጥ ተሰበሰቡ። ቤቱም ከአቶ ጮራሞ ጋላሶ የተከራዩት ነበር። አቶ አታሎ አሻንጉ ጸሐፊያቸው ነበሩ። እኔ ከሲዳማ ስመለስ በወላይታ በዚያ አካባቢ የነበሩትን ቤተ ክርስቲያኖች የሚወክሉ ሃያ ሽማግሌዎች ነበሩ። እነዚያ ሽማግሌዎች እግዚአብሔር ለጸሎታቸው መልስ ስለ ሰጣቸውና እኔንም ከሲዳማ ስለ መለሰኝ ጌታን ያመለግኩ ነበር።

እኔ ወደ ወላይታ በደረስኩ ጊዜ በወላይታ አውራጃ ሽማግሌዎች የነበሩት፡-

ከዱጉና	አቶ ቦንጋ ቢብስ ገብሬ
ከዳሞታ	አቶ ግንጄ ገርቦ፣ ዳንያ መጃ
ከሁምቦ	አቶ ዋንዳሮ ቲቶ
ከኮይሻ	አቶ ጋባቶ አይቦ
ከአፋ	አቶ ጋትሮ ሄሌና
ከኪንዶ	አቶ ዲቦ ባይካ
ከሶሬ	አቶ ጌታ፣ ጌላሞ፣ ጋማቶ ጋለቶ
ከአድማንቻ	አቶ አታሎ፣ አለምቦ ሳቴና
ከቦሎሶ	አቶ ጣሶ፣ ሞጂሬ፣ ፍቄቃ

ከጨራቄ አቶ ታንቶ፣ ጃጋሬ
 ከአፎሬ አቶ ታንቱ፣ አንጩ፣ አራራ፣ አልማሎ
 ከፓንጐ አቶ ቃሪቶ ኬሎ፣ ሻኖ ስንጋጎ ናቸው።

እኔም ክርስቲያን ወንድሜን አቶ አታሎን፣ «የሽማግሌዎች ቦርድ ጸሐፊነትን ከአንተ ስለምወስድ ምን ይሰማሃል?» ብዬ ጠየቅሁት። «እኔ በጣም እደስታለሁ። እኔም ከሽማግሌዎች አንዱ ነኝ፤ ደግሞም በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ስለምሠራ፣ ካንተ ጋርም በጥበብ ስለምንሠራ፣ እዚህ ስለ መጣህልን በጣም ደስ ብሎናል።» ብሎ መለሰልኝ።

አቶ አታሎ ከሽማግሌዎች ቦርድ ጋር ይሠራል። በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤትም ያስተምራል። በጌታ ደም የታጠበና ጌታን እጅግ በጣም የሚወድ የእግዚአብሔርንም ቃል የሚያውቅ በመንፈስ ቅዱስ የታተመ የጌታ ባሪያ ነው።

በአቶና በሚገኘው በአቶ ጮራም ቤት ሁለተኛው የሽማግሌዎች ቦርድ ስብሰባ ሲካሄድ፣ ስብሰባችንን በጸሎት ከፍተን ሚስተር አህማን ከእግዚአብሔር ቃል አነበቡልን። ሽማግሌዎች እየተነሡ እግዚአብሔር በየአካባቢያቸው ስለ ሠራው ሥራ የምስጋና ርእሶችን አቀረቡ። ስለ ተጨመሩት አዳዲስ አማኞች፣ ተአምራዊ ፈውሶችና ሌሎችም ተጨማሪ ዘገባዎችን አቀረቡ።

ቀጥለውም የነበረባቸውን ችግር አቅርበው እንድንጸልይላቸው ጠየቁ። በእስር ቤት ውስጥ ስለሚገኙ እስረኞች፣ ስለ አጋጣሚያቸው ተቃውሞ፣ ስለ ታመሙት ምእመናን አባላቶችና በቅርቡ የተጠመቁት አዳዲስ አማኞች በእምነታቸው እንዲያድኑ ጸለዩ። ጊዜውም እየመሸ በመሄዱ ሚስተር አህማን ወደ ቤታቸው ሲሄዱ፣ ሽማግሌዎች ራታቸውን በሉ።

ለወላይታ አብያተ ክርስቲያናት ማዕከላዊ ጽ/ቤት

ለሽማግሌዎች ለመናገር አጋጣሚ አገኘሁና፤ «ለምንድን ነው እዚህ ቦታ የምንሰበሰበው? በአሁኑ ጊዜ ብዙ ጸሎት ቤቶች በቆርቆሮ

የተከደኑ ናቸው። ይህ ቤት የወላይታ አብያተ ክርስቲያንን ማዕከላዊ ጽሕፈት ቤት የሚመጥን አይደለም። ቤተ ክርስቲያን ከተሻሻለች፣ የቤተ ክርስቲያን ቢሮዎችም ደግሞ መሻሻል አለባቸው። ለምን መሬት ገዝተን ቢሮ የሚሆን ቆንጆ ቤት አንሠራም?» አልኳቸው።

የእነርሱም መልስ፣ «ምን ማድረግ እንችላለን? ለቢሮ የሚሆን ቦታ የምንገዛበትና ቤት የምንሠራበት ገንዘብ የለንም» የሚል ነበር።

«በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስንት የተጠመቁ አባላት አሉ?» ብዬ ጠየቅኳቸው። «ቁጥሩን አናውቅም» ብለው መለሱልኝ። አንድ ነገር ማድረግ አሰብኩ። ይኸውም መጀመሪያ በአካባቢው ምን ያህል አማኞች እንዳሉ ብዛታቸውን ማወቅ፤ ከዚያም ገንዘብ እንድናገኝ እያንዳንዱ አምኖ የተጠመቀ ሰው 0.20 ሳንቲም እንዲያዋጣ፣ የሚያዋጣበትም ምክንያት ጽሕፈት ቤት የምንሠራበትን ቦታ ለመግዛት ገንዘብ ለማግኘት እንደ ሆነ ማስረዳት መሆኑን ከተወያየን በኋላ ሽማግሌዎቹ አሳቤ ጥሩ እንደ ሆነ ተስማሙ።

እኔም ወደ ቢሮዬ ርጨ ካርቦንና ወረቀት በማምጣት፣ ፎርሙን ወደ ቤታቸው ወስደው በዝርዝር ሞልተው እንዲያመጡ ሰጠኳቸው። በአንድ ወር ጊዜ ውስጥ 3,300.00 (ሦስት ሺህ ሦስት መቶ ብር) መሰብሰብ ስንችል፣ የአባላቶችም ብዛት 16,5000 መሆናቸውን አረጋግጠን። ሽማግሌዎች ገንዘቡን ከሰበሰቡ በኋላ ስለደረገው ሁሉ ጌታን አመሰገኑ።

አቶ ቦንጃ እና እኔ በአቶና ውስጥ መሬት እንድናፈላልግ ተመረጥን። በተለያዩ ቦታዎች መሬት ብናገኝም፣ ምቹ ቦታ ሆኖ አልታየንም። በጸሎት የተወሰነ ጊዜ ካሳለፍን በኋላ አቶ ተስፋዬ የባለቤቱ አባትና ጓደኛቸው መሬት እንደ ገዙና በኋላም የጓደኛቸውን ድርሻ ገንዘብ ከፍለውት ለበቻቸው መሬቱን ለተለያዩ ገበሬዎች ኮንትራት እንደሚሰጡ ሰማን። እኛም ወደ እርሳቸው ሄደን፤ «ለወላይታ ቤተ ክርስቲያን ጽሕፈት ቤት የሚሆን ቤት ለመሥራት መሬት እያፈለሳለን ነው። እባክዎ፣ የእርስዎን መሬት ሊሸጡልን ፈቃደኛ ነዎት?» ብለን ጠየቅናቸው።

እርሳቸውም ለመሸጥ ፈቃደኛ ከሆኑ በኋላ፣ ዋጋውን

ስንጠይቃቸው 3,500 ብር እንደሚፈልጉ ገለጹልን። እኛም መልሰን፤ «መሬቱን የምንፈልገው ለጌታ ሥራ ነው፤ ስለዚህ 3300 ብር ይወስዳሉ?» አልናቸው። በመጀመሪያ ዋጋውን ለመቀነስ በፍጹም አልፈለጉም ነበር። እኛ ጫና ስናበዛባቸው ግን ተስማሙ።

በፊርማ ከተዋዋልን በኋላ፤ በ1950 ዓ.ም መሬቱን በወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያን ስም እኔንም ጨምሮ 20 ሽማግሌዎች ገዛን። ስለ አደረገልን ሁሉ እግዚአብሔርን አመሰግንን። መሬቱንም አስቀድመው የተከራዩ ሰዎች ክርስቲያኖች ስለ ነበሩ፤ ለጌታ ሥራ እስከ ሆነ ድረስ ለመልቀቅ ፈቃደኞች ሆኑ።

አንዳንድ ሰዎች ግን ወደ እኔ መጡና፤ «አንተ ሞኝ ነህ። ያንን መሬት ከአማትህ አንተ አትገዛም ነበር? ልጆችህ እያደጉ ስለሚሄዱ ያስፈልግህ ነበር» አሉኝ። እኔም መልሼ፤ «ግድ የለም። ጌታ አስቀድማችሁ የእግዚአብሔርን መንግሥት ጽድቁንም ፈልጉ ሌላው ሁሉ ይጨመርላችኋል ይላል። የእግዚአብሔር ሥራ ይቅደምና ለእኔ የሚያስፈልገኝን ሁሉ እግዚአብሔር ይሰጠኛል» አልኳቸው።

እኛም ጌታ መሬት እንዲሰጠን ጠየቅነውና ጥሩ መሬት ሰጠን። «አሁን እንነሣና ቤቱን የምንሠራበትን ገንዘብ ጌታ እንዲሰጠን እንጠይቀው» ስላቸው፤ ሽማግሌዎዎቹ እርስ በርሳቸው ከተነጋገሩ በኋላ የሚያስፈልገውን ሁሉ ለየቤተ ክርስቲያናቸው ለማቅረብ ሄዱና በአጭር ጊዜ ውስጥ ለጌታ ሥራ ዓላማ የሚውል ገንዘብ ተሰበሰበ።

በዚህን ጊዜ ሚስተር አህማን በኢትዮጵያ የኤስ ኣይ ኤም ዳይሬክተር ሆነው ሥራውን እንዲመሩ በሚስጦኑ ስለ ተመረጡ ሥራውን ለማካሄድ ወደ አዲስ አበባ ተመለሱ።

የሚስተር አህማንን ቦታ ለመተካት ሚስተር ኤድ ራስላፍ በግንቦት ወር 1958 ዓ.ም ወደ ወላይታ መጡ። ሚስተር ራስላፍ ከተሰበሰበው ገንዘብ ቆርቆሮና ሚስማር ገዝተው ቤቱ መገንባት ተጀመረ። ቤቱ የስብሰባ አዳራሽ፤ የመኝታ ክፍሎች፤ የመመገቢያ ክፍልና መጋዘን ያካተተ ነበር። ቀጥሎም ለሽማግሌዎቹ በቅሎዎች ማሰሪያ የሚሆን ጋጣ እና ወ/ሮ ፋንታዬ ለሚባሉ ሴት

ለሽማግሌዎቹ ቡና የሚያፈሉበትን ወጥ ቤት አሠራን። ያንን ሕንፃ ማግኘት ምንኛ በረከት ነበር? ከእንግዲህ ወዲህ ሽማግሌዎች ለወርሐዊ ስብሰባ ሲመጡ ለበቅሎዎቻቸው ማረፊያ አይጨነቁም።

በመኝታ ክፍሎች ውስጥ ለመኝታ የሚሆኑ መደቦች በግራና ቀኝ በተርታ ተዘጋጅተው ደረቅ ሣር ከተነሰነሰባቸው በኋላ፤ በላዩ ላይ ኬሻ ተነጥፎባቸው የተመቸ መኝታ ሆነ። የመኝታ መደቦቹ እስኪተኙ ድረስ እየተያዩ ለማውራት ምቹ ሆነው የተነደፉ ነበሩ። በስብሰባው አዳራሽ ውስጥም ጠረጴዛዎች በምቹ ሁኔታ ተደርድረዋል፤ የሰብሳቢውም መቀመጫ በቦታው ተቀምጧል፤ ጸሐፊና ገንዘብ ያዥም በመካከል እንዲቀመጡ ሆኗል፤ ለውይይትና ውሳኔ ለመስጠት፤ ስብሰባም ለማካሄድ በጣም የተመቸ ነበር።

እግዚአብሔር ይህ ሁሉ እንዲከናወን ያደረገልንን ሥራ ስናስብ ሁላችንም እንደነቅ ነበር። የቤተ ክርስቲያን አስተዳደር ሁሉ በአንድ ቦታ መሥራት ሲችሉ ማየት ትልቅ በረከት ነበር። የጸሎታችን መልስ መሆኑንም በብዙ ምስክሮች አረጋገጥን። ቃሉም፤ «ሁለት ሆናችሁ በምድር ላይ የምትሰማሙት ሁሉ በሰማይ ባለው በአባቴ ዘንድ ይሆንላችኋል። ሁለት ወይም ሦስት ሆናችሁ በሰሜ በምትሰበሰቡበት እኔ ከእናንተ ጋር እሆናለሁ» ይላል (ማቴ. 18፥19-20)። ይህን መግባባትና አንድነት ከብዙ ጸሎት ጋር ስናይ፤ በጌታ ሥራ ላይ ለተሰማሩ ወንድሞች ከዚህ የሚበልጥ አስፈላጊ ነገር የለም።

የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ወደየአካባቢው ብዙ ወንጌላውያንን ልካለች። ከየሄዱበት ግን ቤተሰቦቻቸውን ለመጠየቅ ሲመጡ የሚያርፉበት ቦታ አልነበራቸውም። ስለዚህ ሽማግሌዎች አነስተኛ ቤት ሠርተን ለመቆየት ወሰንን። ሦስት የተለያዩ ቤቶች እያንዳንዱ ሁለት ሁለት ክፍል ያለውንና በየቤቶቹም መካከል የቡና ማፍያ ማዕድ ቤት አያይዘን ሠራን።

ለእረፍት የሚመጡ ወንጌላውያንና ቤተሰቦቻቸው በሚመጡበት ጊዜ እዚያ ያርፉ ነበር። በየጊዜው በምንሰጠው መንፈሳዊ ሴሚናር

ሕይወታቸው ይታደስ ነበር። ሴቶችና ወንዶች በተናጠል እየቀረቡ ትግራቸውን ይገልጹልንና ፍላጎታቸውን በተመለከተ እርዳታ ይደረጋል።

ሴቶች ቸል ይባላሉ ወይ?

በቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ክትትል ሚስ በርግስተን ከወላይታ ወረዳ አብያተ ክርስቲያናት ልጃገረዶችን መርጠው መጽሐፍ ቅዱስና እጅ ሥራ ብዙውን ጊዜ ሹራብ ሥራ እንዲማሩ ተደረገ። ሴቶች ወገባቸውን የሚያስሩበትንና ለልጆቻቸውም ደግሞ ሹራብ ይሠራሉ። ሥልጠና አግኝተው የሚሄዱ ልጃገረዶች በተራቸው ሄደው በቤተ ክርስቲያናቸው የሚገኙትን ሴቶች መጽሐፍ ቅዱስንና የሹራብ ሥራን ያስተምራሉ።

በመደበኛው ረቡዕ ስብሰባ ልጃገረዶች ሴቶችን ወንጌልን ለማሰራጨት የሚሆን ገንዘብ እንዲያዋጡ ያበረታቷቸዋል። ገንዘብ ከሌላቸውም ያላቸውን አዋጥተው እንዲያመጡና ጥጡን ፈትለው በማዳወር በአንገት ዙሪያ የሚለበስ ወይም ለብርድ የሚሆን ቡልኮ እንዲሠሩና ሽጠው ገንዘቡን በማምጣት ለወንጌል ስርጭት እንዲያውሉ ያደርጉ ነበር።

ልጃገረዶች የሰበሰቡትን ገንዘብ ወደ ሚስ በርግስተን ያመጡና እርሳቸው ለቤተ ክርስቲያን ዲያቆናት ከሰጡ በኋላ፣ ለወንጌል አገልግሎት እንዲውል ይደረጋል። የሴቶቹ ሥራ የተሳካ እየሆነ ሲሄድ፣ ሁለት ተጨማሪ ቤቶች ለሴቶች ማረፊያና በማሠልጠኛው ውስጥ ለሚያስተምሩት ለባሎቹ አልማሎ እንደሚያስፈልጉ ተረዳን።

ከዚያም ለሴቶች መኖሪያ የሚሆን አንድ ክፍል፣ ለመሰብሰቢያ የሚሆን አንድ ክፍል፣ እንዲሁም አንድ ቤት ለቤሎቹ መኖሪያ የሚሆን ከማዕድ ቤት ጋር ተያይዞ ተሠራ።

ሚስ በርግስተን በተለያዩ የወላይታ ወረዳዎች ውስጥ ወደሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት በመዘዋወር በአንዳንድ ቦታ ሦስት ወር ሙሉ እየቆዩ ሴቶች በጌታ ሥራ ራሳቸውን ሰጥተው በሰፊው እንዲሳተፉ

ያስተምሩ ነበር። እያንዳንዱ ቤተ ክርስቲያን አራት ጠንካራ ሴቶች እየመረጠ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሴቶች አገልግሎት በጋላፊነት ሰጥተው እንዲመሩና፣ ሴቶችን እያበረታቱ የወጌልን ሥራ በመደገፍ ለባሎቻቸው የሚታዘዙና የሚንከባከቧቸው ሚስቶች እንዲሆኑ፣ እንዲሁም ልጆቻቸውን በእግዚአብሔር ቃል መሠረት እንዲያሳድጉ በማስተማር ይረዱቸው ነበር።

ያላገቡ ልጃገረዶች በወንጌል ሥራ እንዲሳተፉ እያበረታቱ፣ መልካሙን የምስራች ዜና ለማሰራጨትም የሚችሉትን ሁሉ እንዲያደርጉና ጌታ ኢየሱስ ከጋጢአት ባርነት አውጥቶ አዲስ ሕይወት እንደሚሰጥ እንዲያስተምሩ ይነግሯቸው ነበር። የዚህ መሠረታዊ ሥልጠና ሴቶች በበኩላቸው በታማኝነት እንዲያገለግሉ በር በመክፈት እያደገና እየፈካ እስከ ዛሬ አለ። ብዙ ሴቶች በአገልግሎት ባሎቻቸውን ተከትለዋል። ሥራው ከሚወዱት ቤተሰብ አርቆ የሚያስኬድ፣ አስቸጋሪ ስለሆነ ሕክምና ወደማይገኝበት ቦታ የሚያስኬድ፣ በተጨማሪ በየአካባቢው ተቃውሞ የሚያስነሣ ቢሆንም፣ ሥራቸውን ጠበቅ አድርገው በመያዝ ለትልቅ ፍሬና በረከት በቅተዋል።

ሌሎች በጎች

ለረዥም ጊዜያት ሲያልሙና ሲጸልዩበት የነበረው ማዕከላዊ ጽሕፈት ቤት ተጠናቅቆ ሥራ በመጀመሩ፣ ሽማግሌዎች በጣም ተደስተው ጌታን ምን ሌላ መሥራት እንዳለባቸው ጠየቁ። ኢየሱስ ወደ ሰማይ ከማረጉ በፊት፣ «ወደ ዓለም ሁሉ ሂዱና ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ስበኩ» አለ (ማር. 16፥15)። እኛም ሰዎች ከባህር ማዶ መጥተው መልካሙን የምስራች ባይነግሩን አንሰማም ነበር ብለን አስብን። በዚሁ ዓይነት እኛም በየአካባቢያችን ለሚገኙ ጎሳዎች ተመሳሳዩን መልካም ዜና ካልነገርናቸው በፍጹም ሊሰሙ እንደማይችሉ ተገነዘብን።

በብዙ ጸልየን ከሌሎች አማኞች ጋር ግንኙነት በመፍጠር በዚህ አስፈላጊ ጉዳይ ላይ ማተኮር እንደሚገባን አወቅን። አሥራትና ምጽዋት በታማኝነት እየተሰበሰበ ለዚህ አገልግሎት ይዋል ብለን

ደመደምን። በሮሜ 10+14-15 ላይ፤ «እንግዲህ ያላመኑበትን እንዴት አድርገው ይጠሩታል? ባልሰሙትስ እንዴት ያምናሉ? ያለ ሰባኪስ እንዴት ይሰማሉ? መልካሙን የምሥራች የሚያወሩ እግሮቻቸው እንዴት ያማሩ ናቸው ተብሎ እንደ ተጻፈ ካልተላኩ እንዴት ይሰብካሉ» ይላል። ከ1952-1954 ዓ.ም ድረስ ወደ ጎረቤት ክፍለ ሀገሮቻችን ወንጌልን እንዲሰብኩ 120 ሰዎችን ልከን ነበር።

በዚያን ጊዜ ከወላይታ የተላኩት፡-

አቶ ማሔ ጮራሞ	አቶ ኤርጄቦ
አቶ መጃ አዲዶ	አቶ ላቢቦ ላንቶ
አቶ ማና	አቶ ቡናሮ ሴጋ
አቶ ለሌቦ ዌቦ	አቶ አሞቼ ኦኩ
አቶ ባንጫ	አቶ ጊዴና ኬንዲ
አቶ ሳውል ሳልጌዶ	አቶ ናና
አቶ ሳሙኤል ሳሌኒ	አቶ ጣሰው ሄቤና
አቶ ጌታሁን ደሌ	አቶ ባቤሞ ቤኪ
አቶ ቶማስ አጀሮ	አቶ ጳውሎስ አሥራቱ
አቶ ማቴዎስ	አቶ ዳንኤል
አቶ መልካሙ ሻንቆ	አቶ ሳሙኤል ጋላቶ
አቶ ታደሰ	አቶ ሾንጋ ሳዴቦ
አቶ ላቤና	አቶ አምቦሌ አዴሮ
አቶ ታንጋ	አቶ ጋኔቦ
አቶ መና	አቶ ያዕቆብ ላሪቦ
አቶ አሜንታ ሳሳ	አቶ ሰይፉ ጌሩ
አቶ ዶዳ	አቶ አላሮ

አቶ ጪኒሶ

አቶ አንዴ አሣሌ

አቶ ስላሴ ማንጨቆ

ወንጌላውያኖቹ ከመላካቸው በፊት በደንብ ተዘጋጅተው ለመስበክና ሌሎችንም በመንፈሳዊ እድገት ለመምራት እንዲችሉ በሚገባ ማስተማር አስፈላጊ ነው። ያለዚያ እንዴት ሌሎችን ማስተማር ይቻላሉ? ስለዚህ በእያንዳንዱ ወረዳ ውስጥ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለመክፈት ተስማማን። የአራት ዓመት ፕሮግራም ተነደፈ። በዘመኑ በገጠሪቱ ኢትዮጵያ ውስጥ ጥቂት ሰዎች ከሌሎች ተምረው ማንበብና መጻፍ ከሚችሉት በስተቀር መማር የቻሉ አልነበሩም።

ስለዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ጎልማሶች መጻፍና ማንበብ እየተማሩ በዚያውም መጽሐፍ ቅዱስን የሚማሩበት ነው። ቤተ ክርስቲያን በመላው ወላይታ አካባቢዎች ትምህርት ቤቶችን ከፈተች። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ማሳደግ ለሚችሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎችና ለወንጌላውያን፤ እንዲሁም ለልጆቻቸው ከአፀደ ሕፃናት እስከ ስድስተኛ ክፍል ድረስ የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤቶች ተከፈቱ።

ጸሎት ቤቶቹ እሁድ የአምልኮት ቦታ፤ በሌሎች ቀናት ግን ትምህርት ቤት ሆነው ያገለግሉ ነበር። የመምህራኖቹ ደመወዝና ለትምህርት ቤቱ አስፈላጊ ማሟያ የሚሆን ገንዘብ የሚገኘው ተማሪዎች ከሚከፍሉት የመመዝገቢያ ገቢ ነው። ለሁለቱም ዓይነት ትምህርት ቤቶች ተቆጣጣሪዎች ተቀጥረዋል።

ጊዜው በሄደ ቁጥር የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ተማሪዎችን ከወላይታ ብቻ ሳይሆን፤ ከጎረቤት ክፍለ ሀገሮች፤ እንዲሁም ከሩቅ ቦታዎች ከጠምባሮ፤ ከሀመር ባክ፤ ከደብረ ብርሃን፤ ከቁጫ፤ ከቡርጂ፤ ከዳውሮና ከጉፋ ከሌሎች ቦታዎችም ይመጡ ነበር። በዚህ መንገድ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን በወላይታ ደቡባዊ ምዕራብ የአገሪቱ አካባቢዎች መልካሙ የወንጌል ዘር ሥር እንዲሰድ ተሳትፎ አድርጋለች።

የዳልቦ ወጋኔ ቃለ ሕይወት አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን

የወጋኔ ቤተ ክርስቲያን ከመጀመሩ በፊት ጥቂት ሰዎች ቦላ ቃጫ ወደሚገኘው ወደ አቶ ብሩ ዱባሌ ቤተ ክርስቲያን ሄደው ወንጌል ሰምተው አመኑ። ሁለቱም ሰዎች አቶ ብላቴ እና አቶ ሜጋ ሄነሮ ይባላሉ። ከተጠመቁም በኋላ በራሳቸው አካባቢ ቤተ ክርስቲያንን እንዴት መመሥረት እንደሚችሉ ከአቶ ብሩ ጋር ሲወያዩ፣ ያንተ ቤተ ክርስቲያን በጣም ርቆብናል። ቤተሰቦቻችንም ተጉዘው ለመምጣት አይችሉም። ስለዚህ የሚያስተምረንን ሰው እንፈልጋለን የሚል አሳብ አቀረቡ።

ሽማግሌዎችም ቦታ ለማግኘት አሰሱ። ጸሎት ቤቱ በአቶ ሜጋ መሬት ላይ እንዲሠራና አቶ ብላቴም አስተማሪ እንዲሆን ወሰኑ። ያ ስምምነት የሠራው ለጊዜው ብቻ ነበር። አቶ ብላቴ ለተወሰነ ጊዜ እንዳስተማረ፣ በሁለቱ ሰዎች መካከል አለመስማማት ተከሰተ። አቶ ብላቴ ሄዶ በራሱ መሬት ጸሎት ቤት ሠራና የተለያዩ አስተማሪዎች ወደ ሁለቱም ቤተ ክርስቲያኖች እየሄዱ ማስተማር ጀመሩ።

በ1954 ዓ.ም አንድ ቀን አቶ ሜጋ ወደ እኔ መጣና፣ «አባክህ አንዴ ወደ እኛ ቤተ ክርስቲያን መጥተህ የእግዚአብሔርን ቃል አስተምረን?» አለኝ። እኔም እሺ ብዬ ሄጀ አስተማርኩኝ። ጥቂት ጊዜ ቆይቶ በመካከላቸው ሰላም እንደሌለ ነገረኝ። «እኔ ምንም ማድረግ አልችልም፣ አንተ ታርቀህ ሰላም ፈጥረህ አብራችሁ መኖር አለባችሁ» አልኩት።

አቶ ሜጋም ለመታረቅ መንገድ እንዳጣ ነገረኝ። እኔም ዳግመኛ ለማስተማር ሄድኩኝ። እነርሱም በቂ የመጽሐፍ ቅዱስ ዕውቀት ያለውን አስተማሪ እንዳጡ ገልጸው እየሄድኩ ላስተምራቸው እንደሚፈልጉኝ ነገሩኝ። እኔም ሌሎችም የምሠራቸው ሥራዎች ሰላሎች አልችልም አልኳቸው። «እኔ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አስተምራለሁ፣ የሽማግሌዎች ቦርድም ጸሐፊ ነኝ» አልኳቸው።

በሚቀጥለው አሁኑ ወደ ቤት መጥቼ እንደ ተቀመጥኩ፣ የጌታ

መንፈስ ተናገረኝ፡- «ዝም ብለህ እቤት ተቀምጠሃል። ወደ ወጋኔ ቤተ ክርስቲያን ሄደህ ለማስተማር ጊዜ የለኝም ትላለህ። አሁን ምንም ሳታደርግ እቤትህ ከምትቀመጥ ለምን ለእኔ አትሠራም? በእርግጥ ትወደኛለህን?» አለኝ። በእርግጥ መንፈስ ቅዱስ እየተናገረ እንደ ሆነ አወቅሁ። ስለዚህም የእርሱን ሥራ እሠራለሁ። በሚቀጥለው አሁኑ ወደ ወጋኔ ሄድኩና ጌታ ምን እንዳለኝ ለቤተ ክርስቲያን ነግሪ በየሳምንቱ አሁኑ እየመጣሁ እንደማስተምራቸው ነገርኳቸው። እያንዳንዱ ምእመን ተደስተው ወደ እኔ እየቀረቡ አቅፈው ይሰሙኝ ነበር።

አቶ ብላቴም ከደረጃው ዝቅ ብሎ እንደ ሽማግሌ ሆኖ እንደሚያገለግልም ተናገረ። «እንዲህም ከሆነ፣ አንተንና አቶ ሜጋን የምጠይቀው ጥያቄ አለኝ። በሁለታችሁ መካከል ሰላም እንደሌላችሁ ነግራችሁኛል። በእያንዳንዳችሁ ደጃፍ ጸሎት ቤቶች አሉ። ወደ ሁለቱም ቦታዎች እየሄድኩ ማስተማር አልችልም። ሁለቱንም ጸሎት ቤቶች አፍርሰን በሌላ ቦታ አንድ ጸሎት ቤት እንሥራ። በዚህ ትስማማላችሁ?» አልኳቸው፣ እነርሱም በዚህ ተስማሙ።

በዚያን ጊዜ በወጋኔ ብዙ አማኞች ነበሩ፤ ስለዚህ ለሁሉም በሚሆን ማዕከላዊ ቦታ ጸሎት ቤት ለመሥራት ፈለግን። ብዙ የተለያዩ ቦታዎችን ከተመለከትን በኋላ፣ የአቶ ዘካርያስን መሬት መርጠን 25×20 ሜትር የሆነ ቦታ ጸሎት ቤት ለመሥራት ገዛን።

ሰኞ ጠዋት ተሰብስበን ሁለቱንም ጸሎት ቤቶች አፈረስን። አንዳንድ ሰዎች ለመሠረት የሚሆነውን ድንጋይ ከወንገ ዳር ያግዙ ነበር። አንዳንዶች ደግሞ ተመልሰው በሥራ ላይ ሊውሉ የሚችሉትን እንጨቶች ከሁለቱም ጸሎት ቤቶች ፍራሽ ውስጥ ያመጡ ነበር። በመጨረሻም፣ ሁለቱም ጸሎት ቤቶች ፈረሱ።

በቀጣዩ ቀን ደግሞ ጸሎት ቤት የምንሠራበትን ቦታ ቆፍረን ደለደልን። ግድግዳ አቁመን በማገር መታን። በሦስተኛው ቀን ደግሞ ጣራውን በሣር ከደንን። በአንድ ሳምንት ውስጥ ዙሪያውን 32 ሜትር የሆነ ቤት ሠርተን አጠናቀቅን። በየቀኑም ሴቶች ምግብና ቡና እያመጡልን በእኩል ቀን ላይ አረፍ ብለን ትንሽ

እንዝናና ነበር። በሁሉም ሰዎች መካከል ትልቅ ፍቅር ነበር። እሁድ ዕለት ወደ ውስጥ ገብተን አመለክን። ሰዎች ሁሉ ደስተኞች ነበሩ። ብዙ አማኞችም ወደ ቤተ ክርስቲያን ተጨመሩ።

በጸሎት ቤታችን ጥቂት ጊዜ ካሳለፍን በኋላ፤ የቆርቆሮ ክዳን ቤት ለመሥራት ዕቅድ አወጣን። «ትንሽ ትንሽ ገንዘብ እናዋጣ» የሚል አሳብ አቀረብኩላቸው። «የእያንዳንዱን አማኝ መዋጮ ለመመዝገብ መዝገብ እገዛለሁ። በየወሩ የምንችለውን 10-20 ወይም 50 ሳንቲም ወይም አንድ ብር እናዋጣለን። በፍጥነት አሰባስቦን ገንዘብ አግኝተን ለጸሎት ቤቱ ክዳን የሚሆን ቆርቆሮ መግዛት እንደሚቻል ስታዩ ትደነቃላችሁ» አልኳቸው ።

በዚህ ዕቅድ ላይ ሁሉም ተስማሙ። በመጀመሪያው ወር ማለቂያ ላይ ባንክ 10 ብር አስቀመጥን። በሁለተኛው ወር 15 ብር ሆነ። በሦስተኛ ዓመት ገንዘቡን ስንቆጥር ለምንፈልገው ሁሉ ጥቂት ቀረን። የቀረውን ለማሟላት እያንዳንዱን አማኝ ዕርዳታ በጠየቅን ጊዜ፤ ሁሉም በሚችሉት ለመርዳት ደስተኞች ነበሩ። አንዳንዶቹ ከመሬቱ የፈለጋችሁትን እንጨት ውሰዱ አሉ። ከዚያም በሚሸኑ በኩል ቆርቆሮና ሚስማር ከአዲስ አበባ አስመጣን። አቶ ጢኖ እርጉ አናጢው ከእኛ ቤተ ክርስቲያን በሮችና መስኮቶች ሠርቶ ገጠመልን። ደግሞም ጣራውን የለምንም ክፍያ ሠራልን። የወጋኔ ቤተ ክርስቲያን በመስጠት ቀጠለችና በ560 ብር አኮርዲዮን፤ በ300 ብር ደግሞ ጌታር፤ ለመዘምራን ደግሞ ልብስ በ1000 ብር ገዛች። እኛም ከጸሎት ቤቱ በስተኋላ ሁለት ክፍል ማድ ቤት ሠራን። በዚያች ቤተ ክርስቲያን እስከ ዛሬ ድረስ ብዙ መልካም ነገሮች እየተከናወኑ ናቸው። ዲያቆናት ተመርጠው የሴቶች ስብሰባና የእሁድ ትምህርት ተጀምሯል። በሳምንቱ ቀናትም የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት ለልጆች እየተሰጠ ነው። በተጨማሪም በማንበረሰቡ እራሱን ለመርዳት በሚደረጉ ውጥኖች ተሳትፎ በማድረግ ላይ ናቸው።

የዲያቆናቱ ኃላፊነት የእሁድ ትምህርትን ለሕጻናት ማስተማርና ኪየሮችን መምራት ነው። ኪየሩም መሪ ጸሐፊና የመጽሐፍ ቅዱስ አስተማሪ የጌታርና የአኮርዲዮን ተጫዋቾች አሉት። ዲያቆናቱም

የሙዚቃ ክፍልን አዘጋጅተዋል። አዳዲስ መዝሙሮች ያጠናሉ፤ መልሰውም እሁድ ለሕጻናት ያስተምራሉ። ዲያቆናቱ ልጆችን እንደየ ዕድሜያቸው ለሦስት ወይም ለአራት ይከፍሏቸዋል።

የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤት እስከ ሁለተኛ ክፍል ድረስ ጥሩ የሆነ ዕውቀት ለልጆች ያስጨብጣል። በመሠረቱ በወጋኔ ቤተ ክርስቲያን ሁሉ ነገር በመልካም ቢከናወንም፤ «በጥባጭ እያለ ማን ጥሩ ይጠጣል?» እንደሚባለው (የወላይታ ሕዝብ በአካባቢው በሚገኙ ምንጮችና ወራጅ ወንዞች የሚጠቀም ስለሆነ ነው) ታዲያ ዲያቆናት ደካማ ጎን ነበረባቸው፤ ነገር ግን በኋላ ከስሕተታቸው ለመማር ችለዋል።

ሴቶች በየሳምንቱ ረቡዕ ጠዋት ይሰበሰባሉ። አቶ ባልቻ ባቲ ከአንድ «አገሯና ቤቷ» በሚል ርእስ በኤስ ኣይ ኤም ከታተመ መጽሐፍ ላይ ያስተምሯቸው ነበር። የሚሰጡትም ገንዘብ በመሪያቸው በኩል ለወንጌላውያን ይላካል። ሴቶች ጸሎት ቤቱንና በኩሪያ ያሉትን ሴቶች ያጸዳሉ፤ ጌታንም በጣም የሚወዱ ናቸው። በየቤታቸውም በሰላም ይኖራሉ። እንግዳን በጥሩ ሁኔታ እያስተናገዱ አስደስተው ይሾኛሉ።

አንድ ጊዜ ሴቶች ወደ ቤቱ መጥተው በወፍራም ጥጥ የሚሠራ የደጋውን የአገራችንን እየር ለመቋቋም የሚችል ቡልኮ ሰጡት። ክርስቲያን ወንድሞችም በጣም ደጎች ናቸው። በተለይ በእህል አጨዳ ወቅት የሚያሳዩኝን እገዛና ትብብር ሳስብ ውለታቸውን ለመክፈል ከአቅሜ በላይ ይሆንብኛል። ጌታ ኢየሱስ በእኔ ቦታ ሆኖ እንዲከፍላቸው እጸልያለሁ። የእኛ ቤተ ክርስቲያን አምልኮቱን ጠዋት በ1 ሰዓት ጀምሮ በ4 ሰዓት ያበቃል። ከቤተ ክርስቲያን ስብሰባ በኋላ ወንዶች ወደ አንዱ ሽማግሌ ቤት ይሄዱና ሴቶች ያመጡትን ምግብ ይመገባሉ፤ ቡናም ይጠጣሉ። በዚያም እየዘመርን ከቃሉ እንዲላለን። አማኝ ያልሆነ ጎረቤት በዚያ ከተገኘ ከእኛ ጋር እንዲተባበር እንጋብዛለን፤ በዚህም ሁኔታ ቃሉን እናሰራጭ ነበር።

ክርስቲያኖች እንዴት እንደሚዋደዱና በችግራቸው ጊዜ እንዴት

እንደሚረዳዱ ሲመለከቱ የማያምኑ ጎረቤቶች በጣም ይደነቁ ነበር። ከዚህም የተነሣ ብዙዎች በጌታ አምነዋል። ትዝ ይለኛል ወጣት በነበርኩ ጊዜ በጨራቂ አቤታ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ቤታቸው ያረጀባቸው እናት አሮጊት ነበሩ። ከተለያዩ የአካባቢው ቤተ ክርስቲያኖች ጋር ተሰባስበንና ወደ ቤታቸው በመሄድ በአንድ ቀን ቤታቸውን አደስገላቸውና አስረክበናቸው ወደ የቤታችን ተመለስን።

የማኅበረሰብ ራስ አገዝ ድርጅት

የማኅበረሰብ ራስ አገዝ ድርጅትን በተመለከተ የወጋኔ ቤተ ክርስቲያን በጥሩ ሁኔታ በራሱ ሕግ የተደራጀ ነው። ሁለት ዳኞች በአባላት ተመርጠው ሊቀመንበር፣ ጸሐፊና ገንዘብ ያዥ መርጠዋል። አስፈላጊ ቁሳቁሶችም ተሟልተው ተቀምጠዋል። ድንኳን፣ አግዳሚ ወንበሮች፣ በርሜል፣ አካፋዎች፣ ስጋጃ፣ መጋረጃዎች፣ ባልዲዎች፣ ጎድጓዳ ሰሀኖች፣ ኩባያዎች፣ ጭልፋዎች፣ ምጣዶች፣ አክንባሎዎች እና መጥረቢያ የመሳሰሉት ተሟልተዋል።

የዚህ ራስ አገዝ ድርጅት ተግባሩ በቀብር መርዳት ነው። አንድ ክርስቲያን በሚሞትበት ጊዜ ቀድመው የሚገኙት የተመረጡት ዳኞች ናቸው። መቃብር ቦታ ያስቆፍራሉ፣ እንጨት አስፈልጠው ድንኳን ያስተክላሉ። ድርጅቱ ችግሮችን ለማቃለል በሚል ዓላማ የተደራጀ ነው። አማኞች የድርጅቱን ሥራ ተባብረው ሲሠሩ የሚያናድዱና የሚሳለቁባቸው ነበሩ። ክርስቲያኖች ቦርዴ አይጠጡም፣ ውኃ ብቻ ይጠጣሉ፣ ውኃ የሚጠጡትንም ያንቁሽቻቸዋል። በጎዝን ቦታና በቀብር ጊዜ መጮህና መዝለል የወላይታ የጥንት ባህል ነው፤ ከላይ ወደ ታች፣ «ሆ፣ ሆ» እያሉ ይዘልላሉ። እየወደቁ እየተነሡም ያለቅሳሉ። ክርስቲያን ያልሆኑትንም እናንተ ውኃ ጠጪዎች እያሉ ያፌዙባቸዋል። እዚህም ተቀምጠህ የማታለቅስ ከሆነ፣ ሄደህ መቃብር መቆፈር ትችላለህ ይሏቸዋል። ይህ ባሕሪያቸው እየለ መጣና ሥር የሰደደ ልማድ ነበርና ቀስ በቀስ ክርስቲያኖቹ ብቻቸውን መቃብር እንዲቆፍሩ አደረጓቸው።

በመጨረሻም፣ ክርስቲያኖቹ ለምን እኛ የራሳችን ራስ አገዝ ማኅበር አንመሠርትም አሉ። የአካባቢው ቤተ ክርስቲያኖችና የወረዳው ቤተ ክርስቲያኖች ራስ አገዝ ማኅበራት ነበሩ። ሁለቱ ማኅበሮች በብዙ መንገድ ተመሳሳይነት ነበራቸው። ልዩነት ቢኖር፣ የመሬት ግጭት ቢኖርና በውስጥ አለመግባባት ቢፈጠር ማስታረቅና ማስተካከል፣ እንዲሁም በእምነታቸው ምክንያት የታሠሩትን መጠየቅና መንከባከብ ነው። ማኅበራቱ የራሳቸው ዘማሪዎችና የሙዚቃ መሣሪያዎች ስለ ነበራቸው፣ በቀብር ቦታዎችና ጎዝን የደረሰባቸውን ሰዎች እየዘመሩ ያጽናኟቸዋል። ይህን የራስ አገዝ ማኅበር አባላት ወርሐዊ ስብሰባቸውን ከአንድ ቤተ ክርስቲያን ወደ ሌላው ቤተ ክርስቲያን እየተዘዋወሩ ያደርጋሉ። በአካባቢው ቤተ ክርስቲያን ሊፈቱ የማይችሉትን ጉዳዮች ወደ ወረዳው ቤተ ክርስቲያን ያቀርባሉ።

መርኪና በጣም ታመመ

የቤተ ክርስቲያን ሥራ በመልካም ሁኔታ እየተካሄደ እያለ እኔ በኃይለኛ የሆድ ሕመም እሠቃይ ጀመር። ይህ ሕመም አልፎ አልፎ ይነሣብኝ የነበረ ቢሆንም፣ አሁን ግን ለመሞት እስክደርስ ድረስ ታመምኩ። ዶክተር ባርሎው በፍጥነት በአውሮፕላን አዲስ አበባ ወደሚገኘው ልዕልት ፀሐይ ሆስፒታል አደረሰኝ። ዶክተር ቤሪ የሚባሉ እንግሊዛዊ ከመረመሩኝ በኋላ፣ በጥቂት ሳምንቶች ውስጥ ቀዶ ጥገና እንደሚያደርጉልኝ ነገሩኝ። ቅጠላ ቅጠልና ፍራፍሬ እንድመገብ አዘዙኝ። ይሁን እንጂ፣ በሚቀጥለው ቀን ለሞት እስክቀርብ በጠና ታመምኩኝ።

በወቅቱ በአጠገቤ ማንም አልነበረም። አለቀስኩና፣ «ውድ ጌታ ሆይ፣ ለአንተ ብዙ ሥራ አልሠራሁም። አሁን የምሞት ከሆነ፣ የሚጠብቀኝ ሽልማት ያነሠ ይሆናል፤ እባክህ እንዳገለግልህ የበለጠ ጊዜ ስጠኝ» ብዬ ጸልይኩኝ። በመላው ወላይታ የሚገኙ አብያተ ክርስቲያናት ሁሉ ይጸልዩልኝ ነበር። «የተወደድክ ሰማያዊ አባታችን ሆይ፣ መርኪና ለእኛ በጣም ጠቃሚያችን ነውና እባክህ አትውሰድብን» እያሉ ይጸልዩ ነበር።

የገጠር ቤተ ክርስቲያን ኮርሶችና ጉባኤዎች

ዶክተር ቤሪ ቀዶ ጥገናው በአስቸኳይ መካሄድ እንዳለበት አስተዋለ። በኋላም ሲነግሩኝ፤ «የሀሞት ከረጢትህ በጣም በመጥፎ ሁኔታ ላይ ነበር። ልትሞትም ተቃርበህ ነበር» አሉኝ። በእርግጥ እግዚአብሔር ጸሎቴንና የቤተ ክርስቲያኖችን ጸሎት ሰምቶ እንደ ፈወሰኝ ተረዳሁ። በመዝ. 41+1-3 ላይ፤ «ለቸግረኛና ለምስኪን የሚያስብ ምስጉን ነው፤ እግዚአብሔር በክፉ ቀን ያድነዋል። . . . በጠላቶቹም እጅ አያሳልፈውም። እግዚአብሔር በደዌው አልጋ ሳለ ይረዳዋል፤ መኝታውን ሁሉ በበሽታው ጊዜ ያነጥፍለታል» ይላል።

ከመጀመሪያው ጀምሮ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን በጸሎት ታምናለች። በማንኛውም ጊዜ ልጆች ሲታመሙ ወይም አዋቂዎች ሲታመሙ፤ ሌላው ቀርቶ እንስሳት እንኳን ሲታመሙ፤ በቤተ ክርስቲያን የሚገኙ ወንድሞች ለመጸለይ ይሰበሰባሉ። ቤተ ክርስቲያን ስትጸልይላቸውም የታመሙ ሰዎች ይፈወሱ ነበር። ኃጢአት ወደ ዓለም በመግባቱና የጌታ ሥራ እንዳይሠራ ሰይጣን ተቃውሞ ስለሚያስነሣ፤ በሽታና ሕመም ይኖራሉ። ቃሉም እንደሚለው፤ «የጸድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይልን ታደርጋለች፤ የእምነትም ጸሎት ድዊውን ያድናል፤» (ያዕቆብ 5+15-16)።

ጌታ የታመሙትን ሁሉ ፈውሷል፤ ለወደፊትም ይፈውሳል። በእኔ በኩል ግን ጠላት ሰይጣን አንዱን ፈተና በአንዱ ላይ እየደራረበ እያመጣ ለጌታ አገልግሎት ቃል ከገባሁ ጊዜ ጀምሮ እንደሚፈታተኝ አውቃለሁ። ምንም ዓይነት ፈተና ቢመጣኝ፤ እግዚአብሔር ግን የመውጫውን መንገድ እያዘጋጀልኝ በፍጹም ሳልወድቅ አለሁኝ።

በማዕከላዊ ጽሕፈት ቤት አካባቢ ዓመታዊ ጉባኤ ሲካሄድ፤ በወላይታ ለሚገኙ ለአካባቢው አብያተ ክርስቲያናት ትልቅ በረከት ነበር። ሰዎች ከሩቅ ቦታ በእግራቸው ይመጣሉ። የማሠልጠኛ ኮርሶች በየወረዳው ቤተ ክርስቲያኖች መሰጠት እንዳለበት አስተዋልን። በዚያን ጊዜ የራሳቸው ሽማግሌዎች የነበራቸው ብዙ ቤተ ክርስቲያናት ነበሩ። እንዲሁም የሴቶች አገልጋዮችም ነበሯቸው። ከዚያም በኋላ በእያንዳንዱ ወረዳዎች ኮርሶችን በመስጠት ሰዎችም እየተማሩ ነፍሳትን ወደ ጌታ እንዲመልሱ መርዳት ጀመርን።

አብዛኛውን ጊዜ እነዚያን ኮርሶች የሚሰጡት ከማዕከላዊው ጽሕፈት ቤት የሚመጡት ወንጌላውያን ናቸው። ሁልጊዜ ከአንድ አስተማሪ በላይ ሆነው በኮርሱ ይሳተፋሉ ቃሉን ያስተምራሉ። ኮርሱ ከሰዓት በፊትና ከሰዓት በኋላ የሚሰጥ ሲሆን፤ ብዙውን ጊዜ በሦስት ቀናት ይጠናቀቃል። ኮርሶቹ የሚሰጡበት ጊዜ ገንዘብ ይሰበሰባል፤ ከዚያም አንድ ሁለተኛው ወደ ቤተ ክርስቲያን፤ አንድ ሁለተኛው ደግሞ ወደ ቤተ ክርስቲያን ዋናው ቢሮ ይላከና፤ የወንጌላውያንንና የአስተማሪዎችን ወጪ የሚሸፍን ከመሆኑም ሌላ ለአንዳንድ አስፈላጊ ነገሮች መግዣም ይውላል። ያንን ኮርስ የተከታተሉ አንዳንድ ሰዎች በቅሎና በሬ በምሥጋና በመስጠት የበረከት ተካፋዮች ሆነዋል።

በ1956 ዓ.ም የመሪነት ሥልጠና ለገጠር ቤተ ክርስቲያኖች ለመስጠት አቶ አታሎ፤ አቶ ሹንቄ ሻለሞ፤ ሚስተር ሃርዲንግ እና እኔ በሽማግሌዎች ቦርድ ጉባኤ ተመደብን። ወደ ጻሞት ፍላጎ ማኅበር ኮርሱን ለመጀመር በምንሄድበት ጊዜ ከአቶ አታሎ ቤተ ክርስቲያን አንድ ሰው፤ «የት ትሄላችሁ?» ብሎ ጠየቀን። እኛም፤ «ከኮርስ ልናስተምር ነው የመጣነው» ብለን መለስን። ሰውዬውም፤ «በሶዶ ዓመታዊ ጉባኤ የሰጠው ገንዘብ ተልኳል። አሁን ወደ እኛ መንደር ብትመጡ፤ ሌላ ገንዘብ ዳግመኛ የሚሰጣችሁ የለም»

አለን። እኛም መልሰን፤ «እኛ ገንዘብ ለመጠየቅ አልመጣንም፤ የመጣነው የእግዚአብሔርን ቃል ልናስተምር ነው። እንተም መጥተህ የእግዚአብሔርን ቃል ስማ» አልነው።

ወደ ቦታው በደረሰን ጊዜ ጨልሞ ነበር። አስቀድመው ለሚጠባበቁን ምእመናን ቃሉን አነበብንላቸው። በነጋታው ስለሚኖረን ስብሰባ ከጸሐይን በኋላ እራታችንን በልተን ወደ መኝታችን ሄድን። ጧት ቀኑ ብሩህ ነበርና ፊታችንን ታጥብን ቁርሳችንን በላን። በጸሎት ቤት ሰዎች ተሰብስበዋል። ቦታው እንዲሞላ ጸሐይንና ሁለት ሰዎች መዝሙር አቀረቡ። ከቃሉም አነበብንና ደግመን ጸሐይን። ሰዎች ጸሎት ቤቱን ሞሉ። ሁለት ሰዎች አሁንም መዝሙር ካቀረቡ በኋላ፤ ሚስተር ሃርዲንግ ቃሉን ሲሰብኩ እኔ አተረጉም ነበር። ሚስተር ሃርዲንግ ትሑት የጌታ አገልጋይና የቃሉም ዕውቀት ያላቸው ናቸው።

ስጦታ ተሰብስቦ ሰዎችም ለጌታ ሥራ የሚውል ገንዘብ ሰጡ። ገንዘብና ልብስ ለወንጌላውያን ድጋፍ ይሆናል። ከሰዓት በኋላም ቀጣዩ ስብሰባ ተካሄደ። በሁለት ስብሰባዎች ሁለት ሰዎች ከእግዚአብሔር ቃል ስብከው ስጦታ (ገንዘብ) ተሰበሰቡ። በዚሁ ዓይነት ስብሰባው ለሦስት ቀናት ቀጠለ። አንዲት እኔ የማላውቃት ሴት ሁልጊዜም ስብሰባ ላይ የምትገኝ ስትሆን፤ ከፊት ለፊት ተቀምጣለች። እርሷም በወገቧ ያለውን መቀነሷን ፈታችና ገንዘብ አውጥታ ሰጠች። ቀጥላም የአንገት ልብሷን (ነጠላዋን)፤ በቀጣዩ ጊዜም ሻጂን ሰጠች። በመጨረሻም፤ የፈረስ መጋለቢያ ሱሪዋን ሰጠች።

«ገንዘብ የሚሰጥ የለም፤» ይል የነበረው ሰው በየቀኑ በበቅሎው ላይ እየተቀመጠ ይመጣና ስብሰባውን ይካፈል ነበር። በቅሎውንም ከደጅ ሣር በሚበላበት ቦታ ያስረዋል። በኮርሱ መጨረሻ ቀን ተነሥቶ ቆመና፤ «አስቀድሜ የምትሰበሰቡት ገንዘብ ብዬ ነበር አሁን የእግዚአብሔር መንፈስ በቅሎን እንድሰጥ አሳስቦኛል። ከጌታ መንፈስ ጋር መከራከር አልቻልንም በቅሎን ሰጥቻለሁ» አለና አምጥቶ ሰጠ። እኛም ጌታን አመሰግንን።

በዚያ ስብሰባ መጨረሻ ላይ ብዙ ሰዎች ከወትሮው የበለጠ ገንዘባቸውንና ልብሶቻቸውን ሰጥተዋል። የተሰበሰበውም ልብስ ፊት ለፊታችን እንደ ተራራ ተከማቸ። ከፊት ለፊት የተቀመጠችውም ሴትና እጆ ጠባቢን አውልቃ ሰጠች። እኔም ቆምኩና፤ ከእንግዲህ «ተጨማሪ ስጦታ አትሰበስቡ። ሰዎች በፊታችን ራቁታቸውን እየሆኑ ነው። አሁን ይበቃል» አልኩና ስብሰባውን በጸሎት ዘጋን። የእግዚአብሔር ቃል እንደ እሳት፤ እንደ ጎራዴ፤ እንደ መዶሻና እንደ ዘር ነው።

የእግዚአብሔር ቃል በዓለም ዙሪያ የሚገኙትን ሕዝቦች ሕይወት ለመለወጥ ኃይል ያለው ነው። ከዚያ ስብሰባ በኋላ እራት ስዎች ሆነን ሁምቦ ወደሚገኘው አቶ ዳራ ቤተ ክርስቲያን ሄድን። ከሁምቦ ተራራ አካባቢ ከባድ ዝናብ ሊጥል በነበረ ጊዜ ስብሰባውን ለመጀመር እንዘጋጅ ነበር። ምእመናኑ ሁሉ ይዘምሩ ነበርና ቃሉንም የምናስተምርበት ሰዓት ደረሰ።

በዚህ አካባቢ ዝናብ በሚዘንጠበት ጊዜ መብረቁ በጣም የሚያስደነግጥ በመሆኑ ሁላችንም ፍርሃት ነበረብን። በጣም ፈርተን ምን እንደምናደርግ መላው ሲጠፋብን መጸላይ ጀመርን። «ጌታ ሆይ፤ አንተ የሰማይና የምድር ጌታ ነህ። ሁሉንም ነገር መቆጣጠር ትችላለህ። ይህ ዝናብ ስብሰባውን ሊያስተንጉል ነውና ጉባዔውን እንድትጠብቅ እንጠይቅሃለን። በኢየሱስ ክርስቶስ ስም፤ አሜን።» ብለን ጸሐይን። ከዚያም ዝናቡ ተከፋፍሎ ወደ ቀኝና ወደ ግራ አቅጣጫ ተበታተነ። በእኛ አካባቢ ምንም ጉዳት አላደረሰም። ሰዎቹም ተደነቁና ጌታን አመሰገኑ። ኮርሳችንም ቀጠለና ብዙዎችም ሊባረኩ ችለ።

ከዚያ ተነሥተን ወደ አቶ ኤክሶ ኤቤሮ አማት ቤተ ክርስቲያን ፋንጎ ወደ ሚባል ቦታ ደረስን። የሄድነውም ተመሳሳይ ኮርስ እዚያ ለሚገኙት ምእመናን ለመስጠት ነበር። እነዚያ የፋንጎ ሰዎች በአቶና የተካሄደውን ስብሰባ ከቦታ ርቀት የተነሣ ለመካፈል አልቻሉም ነበር። አሁን ብዛት ያላቸው ሰዎች በጎብረት ተሰብስበው ያንን ስብሰባ ያመጣላቸውን አምላክ ያወድሱ ነበር። ብዙ ሰዎች በጌታ ኢየሱስ ሲያምኑ፤ ብዙዎችም ንስሐ እየገቡ ወደ ጌታ

ተመልሰዋል። ለጌታ ሥራ ብዙዎቹም ገንዘባቸውን፣ ልብሳቸውንና ከብቶቻቸውን ሰጥተዋል።

በእነዚያ ሰዎች መካከል አባባ ቦቶ የሚባሉ ሽማግሌ በተደጋጋሚ በሬዎቻቸውን ለጌታ ሥራ ሰጥተዋል። «ወንጌላውያንን ለመደገፍ ተጠቀሙበት። የጌታ ቃል ወደ ዓለም ሁሉ እንዲደርስ እፈልጋለሁ» ይሉ ነበር።

አቶ ኤካሶም፣ «እኔም አንድ ላም አለችኝ። የላሟን ግማሽ ለጌታ ልሰጥ እፈልጋለሁ።» አለ። በሚቀጥለው ቀንም ለሁለተኛ ጊዜ ቆሞ፣ «እኔ የላሟን ወተት ከጌታ ጋር መካፈል አልፈልግም። ላሟን እንዳለች ለጌታ ሰጥቻለሁ» አለ። «ሽጧትና ገንዘቡን ለወንጌላውያን ድጋፍ እንድትሆን አድርጉ» አለና ተቀመጠ። ቀጥሎም እጁን አወጣና፣ «በድጋሚ የረሳሁት ነገር አለ ላሚቷን የምጠብቅበትን በትር ደግሞ ልሰጥ እፈልጋለሁ። በትሩን የገዛሁት ሌባ ላሜን እንዳይሰርቅብኝ ለመከላከል ነበር። አሁን ላሚቷን ከሰጠኳችሁ ሌባው ወደ እኔ የሚመጣበት ምክንያት የለምና በትሩን እንኩ» አለን።

በስብሰባው መጨረሻ ቀን አሁንም አቶ ኤካሶ ተነሥቶ፣ «የወላይታ ቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ቦርድ አባል ከምሆን፣ ወንጌላዊ ሆኜ ለማገልገል ራሴን ሰጥቻለሁ። ጌታ ወደ ላከኝ ቦታ ሁሉ እየሄድኩ ማገልገል የተሻለ ነው። ወንጌላዊ ሆኜ በሕይወቴ ሙሉ ጌታን ለማገልገል ራሴን ሰጥቻለሁ» አለ።

አቶ ኤካሶ ከሽማግሌዎች ቦርድ አባልነት ወርዶ ተራ ወንጌላዊ ለመሆን መወሰኑ ብዙዎችን አስደንቋል። ምክንያቱም የሽማግሌዎች ቦርድ አባል የክብር ቦታ እንደ ሆነ ልክ እንደ ፓርላሚ አባል አድርገው ስለሚገምቱ ነው።

በመሠረቱ የሽማግሌዎች ቦርድ ያን ያህል ክብርና ዝና አልነበራቸውም። ጊዜው እየገፋ ሲሄድ ግን፣ ሰዎች ጉዳያቸውን እንዲፈጽሙላቸው በማለት ልዩ አክብሮትን ይቸገራቸው ነበር። ለምሳሌ፣ ሽማግሌው ሙሉ ጊዜውን በቤተ ክርስቲያን ሥራ ላይ ስለሚያውል የግማሽ ጊዜ ክፍያ ያገኝ ነበር። ብዙ ሥጋዊ ምኞት

የሚያጠቁቸው ክርስቲያኖች የሽማግሌነትን ቦታ ይዘው ገንዘብ ለማግኘት ቢፍጨረጨሩም፣ ያ ደግሞ ቀስ በቀስ ለቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ እቋም ማጣት ምክንያት ይሆናል። ሥጋዊ ምኞት በሚያጠቁቸው አማኞች፣ ሽማግሌዎችና ዘማሪያን ምክንያት ብዙ የጋጢአት ዓይነት ወደ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ገብቷል። በመጨረሻም፣ ስሕተታቸውን ተረድተው በንስሐ ታድሰዋል።

የኅብረት ማጣት አሳዛኝ ውጤት

በጥሩ ጅማራ በወላይታ ቃለ ሕይወት ቤተ ክርስቲያኖች እየተዘዋወርን ኮርሱን ማስተማር ቀጠልን። ቢሆንም፣ ብዙ ሳንቆይ በእኛና በሽማግሌዎች ቦርድ መካከል የአለመግባባት ሁኔታ ተከሰተ።

እኛ ይህ የሚሰበሰበው ስጦታ ወንጌላውያንን ለመርዳት ይዋል ነው የምንለው። በጠቅላላው ለዚህ አገልግሎት ይዋል በምንልበት ጊዜ አንዳንድ ሽማግሌዎች ሲሰማሙ፣ የተቀሩት ግን አሳባችንን ተቃወሙ። ገንዘቡ በሁለት ይከፈልና ግማሹ እንዳላችሁት ለወንጌላውያን ይሁን፣ ግማሹ በማኅበሩ እጅ ይቆይ የሚል አሳብ አመጡ።

እኛም ሚስተር ሃርዲንግ እና አቶ አታሎ ሁነን አጥብቀን ተቃወምናቸው፣ እነርሱ ግን እኛ ወስነናል ብለው ገንዘቡን ወሰዱ። በመጀመሪያው ቃለ ጉባኤያችን የሚሰበሰበው ገንዘብ ሁሉ ለወንጌላውያን ይውላል የሚል ነበር። ስለዚህ ያንን ውሳኔ በጥብቅ በሥራ ላይ እናውላለን ስንላቸው፣ አሳባቸውን ለወጡ። ሚስተር ሃርዲንግ እና እኔ ጉዳዩን የበለጠ ለማብራራት ወደ ሽማግሌዎች ቦርድ ሄድን፣ እነርሱም ከውጭ ቆዩ ብለውን በብርድ ወደ ጌታ እያለቀሰን ቆየን። እነርሱ ግን በውሳኔያቸው ጠካክሩ እንጂ አልተቀበሉንም።

በጌታ ሥራ ውስጥ ኅብረት ማጣት ትልቅ ጭቅጭቅ የሚፈጥርና ማንኛውንም አገልግሎት የሚያሰናክል ነው። አሁንም በማቴ. 18፡19-20 ላይ፣ «ከእናንተ ሁለቱ በምድር በማናቸውም በሚለምኑት ነገር ሁሉ ቢሰማሙ፣ በሰማያት ካለው ከአባቴ ዘንድ

ይደረግላቸዋል። ሁለት ወይም ሦስት በስሜ በሚሰበሰቡበት በዚያ በመካከላቸው አሆናለሁና» ይላል።

ከልጅነቴ ጀምሮ የማውቀው ነገር ቢኖር እግዚአብሔርን ሊያስደስተው የሚችለው ልጆቹ በዓለም ዙሪያ ቃሉን ሲሰብኩ መሆኑን መመስከር እችላለሁ። «የምስራች የሚናገር፣ ሰላምንም የሚያወራ፣ የመልካምንም ወሬ የምስራች የሚናገር፣ መድኃኒትንም የሚያወራ፣ ጽዮንንም፡- አምላክሽ ነግሦአል የሚል ሰው አግሩ በተራሮች ላይ እጅግ ያማረ ነው» (ኢሳ. 52:7)

ታላቁን ተልዕኮ የማታስቀድም ቤተ ክርስቲያን ደካማ ቤተ ክርስቲያን ነች። ቃሉ «ሰጡ ይሰጣችሁማል» ይላል። ያለ ድካም ትርፍ አይኖርም። ፍሬው ተዘርቶ ካልሞተም ምርት ሊገኝ አይችልም። ራስ ወዳድና የራሱን ጥቅም የሚያሳድድ የጌታን ሥራ ከግቡ ሊያደርስ አይችልም።

እግዚአብሔር የሰጠንን ለሌሎች ካካፈለን፣ እኛም እንባረካለን፣ የጌታ መንግሥትም ትስፋፋለች። በአንድነት መራመድና እርስ በርስ ከልብ መዋደድ፣ መንፈስ ቅዱስ በመካከላችን እንዲሠራ ያደርገዋል። የእግዚአብሔር ሥራ የሚሠራው በመተባበር፣ በመስማማትና አብሮ በመጸለይ ነው።

ምዕራፍ አሥር

ከአቶ አባጉሌ ጋር የስብከት አገልግሎት

በአሜሪካና በካናዳ መስበክ

የሆሞት ከረጢት ቀዶ ጥገና ተደርጎልኝ ካገምኩ በኋላ ወደ ሥራዬ ቦታ ወደ ወላይታ ሄድኩኝ። በአጭሩ ኤስ ኣይ ኤም አባጎሌን እና እኔን ወደ አሜሪካና ካናዳ ተጉዘን በኢትዮጵያ ስለሚካሄደው የጌታ ሥራ አጠቃላይ ዘገባ እንድንሰጥ ተጠየቅን።

የመጀመሪያ እርምጃዬ አሳቡን ያለመቀበል ነበር። «ወደ አሜሪካ

ለመሄድና ለእነዚያ በትምህርት ለመጠቀት ሰዎች ንግግር የማደርገው እኔ ማን ነኝ? የእንግሊዝኛ ቋንቋ ችሎታዬም ብቁ እንዳልሆነ አውቃለሁ። ስለዚህ ጌታ ሆይ፣ ከዚህ ኃላፊነት አላቅቀህ ነፃ አድርገኝ። እዚያ ሄደ እንዳልዋረድ እርዳኝ» ብዬ ጸለይኩኝ። ይሁን እንጂ፣ ሚስጦኑ እንድሄድ ገፋፋኝ። በወላይታ አንድ ተረት አለ፣ «ለውየው ለአደን ሄደ ይባላል። ሲሄድ ከዚህ ቀደም አይቶ የማያውቀውን ከርከሮ አየ። ወደ ፊት ሄደ ነፍሴን ላጥፋ ወይንስ ወደ ኋላ ሄደ ዶሮዎቹን ያጥፋ አለ።» በጣምም ተጨነቅሁኝ። አስደናቂውን ዓለም ለመጎብኘት ያገኘሁትን ይህንን ዕድል መጣል አለብኝ? ወይስ የመጣ ይምጣ ብዬ ዝም ብዬ ወደ ፊት ልሂድ?» አሁንም ጸለይኩኝ «ውድ ጌታ ሆይ፣ የምትልከኝ አንተ ነህ ። ለሕዝቡ መናገር የሚገባኝንም አንተ ግልጽ አድርግ። የእንግሊዝኛ ቋንቋ ለማይችሉት ለአባ ጉሌ የማስተረጉም ከሆነ፣ አንተ እርዳኝ። አንተ በቃልህ (ይህ በሰው ዘንድ አይቻልም በእግዚአብሔር ዘንድ ግን ሁሉ ይቻላል።) በሰው ዘንድ የማይቻል በእግዚአብሔር ይቻላል ብለሃል» (ማቴ. 19:26)። ከዚያ በኋላ ጥንካሬና ብርታት አገኘሁ።

አቴንስ፣ ግሪክ

ውድ መንፈሳዊ አባቱ አቶ አባጉሌ እና እኔ ወደ አሜሪካ በ1957 ዓ.ም ጉዞ አደረግን። ከሰዓት በኋላ አውሮፕላኖችን ከአዲስ አበባ ተነሥቶ ወደ ግሪክ ሄደ። የተጓዝነውም ለዓመት ፈቃድ ከሚሄዱ ጥቂት የኤስ ኣይ ኤም ሚስጦናውያን ጋር ነበር።

ሌሊቱን በአቴንስ አሳለፍንና በነበረን ትንሽ ጊዜ አካባቢውን እየተሂዟርን ጎበኝን። መንገዶቹ በጣም ጠባብ ናቸው። በከተማው መካካል የማርስ ኮረብታ አለ። በጥንት ጊዜ በተለይም በሐዋርያው ጳውሎስ ዘመን በግሪካውያን የምትመለከ ልዩ ጣዖት ነበረች። የሐዋ. ሥራ 17:1-34 ላይ ጳውሎስ በዚህ ኮረብታ ላይ መስበኩ ተገልጿል። ጳውሎስ በዘመኑ የነበሩት ሰዎች ከጣዖት ተመልሰው እውነተኛውን እግዚአብሔር እንዲያመልኩ ባስተማረበት ቦታ ቆመን መገኘታችን በጣም አስደሳች ነበር።

አምስተርዳም፣ ሆላንድ

በተከታታይ ቀን ከሆላንድ ወደ አውሮፕላን ጣቢያ በመሄድ ወደ ሆላንድ አምስተርዳም በረርን። አምስተርዳም በአትላንቲክ ውቅያኖስ ዳር የተመሠረተች ከተማ ስትሆን፣ አብዛኛው የባህር ጠረፍ ለጉርፍ መካከያ ተብሎ በተገነባ ግንብ ተከልሏል።

እኛም በጀልባ ላይ ሆነን አስደሳች ቦታዎችን ለመጎብኘት ችለናል። በዚያን ጊዜ ሆላንድ እንደ ኢትዮጵያ አገራችን ውብ ነበረች። በጣም አረንጓዴም ነበረች። እጅግ ብዙም የከብት ርባታ እና እጅግ የበዛ የላም መንጋ አየን።

የአምስተርዳም ሕንፃዎች በብሉኬት እና በጡብ የተገነቡ ሆነው፣ ጣሪያቸው በሽክላ ተሸፍኗል።

አሜሪካ

ከሆላንድ ተነሥተን አትላንቲክ ውቅያኖስን አቋርጠን ከሰባት ሰዓት በረራ በኋላ ኒውዮርክ ከተማ ደረስን። መጀመሪያ የቆምነው በኤስ ኣይ ኤም ቢሮ ሲሆን፣ የምንገዛባቸውን ቦታዎች በተመለከተ እና ዕረፍት ስለምንወስድባቸው ቦታዎች መመሪያ ተሰጠን።

ጥቂት ግዛቶችን ጎብኘን። የኒውዮርክ ከተማ ከትላልቅ ሕንጻዎች ጋር ሲታይ በጣም አስደናቂ ነበር። አንድ መቶ ሁለት ፎቆች ያለውን ኤምፓየር ስቴት ሕንፃ የሚባለውን ጎበኘን። በአሳንሰር ወደ ሕንፃው እናት ወጥተን ወደ መሬት ስንመለከት ከርቀቱ የተነሣ በምድር ያሉት ሰዎች አይታዩም።

ቀልብን የሚሰቡ አይታ ያላቸውን ቤተ መዘክር ጎብኘን፣ ደግሞም በኤሌክትሪክ ኃይል የሚንቀሳቀሱ አስደናቂ ነገሮችን ተመለከትን። አብርሃም ሊንከን ለአሜሪካን ጥሩ ምሳሌ የሆነውና ታላቅ መሪ ጥቂሮችን ከባርነት የታደገው ቆሞ መጽሐፍ እያነበበ ተመልሶ ሲቀመጥ አየን።

በኤሌትሪክ ልብስ ሲተኮስ፣ የባቡር ቅጂ፣ የአውሮፕላን ምስል፣ በኤሌትሪክ ኃይል የሚሠሩም አሻንጉሊቶችን ተመለከትን።

ከወጪ ደግሞ ግዙፍ የሆነ መሬት መቆፈሪያ መኪና መንገዶችን ከባህር በታች ሲሠራ አየን። በኒውዮርክ በቆየንባቸው ጊዜያት እሑድ እሑድ የምንካፈለው በፓስተር እስጢፋኖስ ኦልፍርድ ቤተ ክርስቲያን ነው። ያ ቤተ ክርስቲያናት ጥቂሮች እንዲያመልኩበት የተፈቀደ ነው።

ኦልፍርድ የተባለ እንግሊዛዊ በጣም ጥሩ ሰባኪ ነበር። መዘምራትም ጥሩዎች ናቸው። በዘመኑ በጥቂሮችና በነጮች መካከል በነበረው ጠላትነት የተነሣ በሌሎች ቤተ ክርስቲያናት ጥቂሮች ሄደው እንዲቀላቀሉባቸው አይፈልጉም ነበር። ይህ ልዩነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መታየት አልነበረበትም።

በአሜሪካ የሚገኙ ክርስቲያኖች ለዚህ ችግር መፍትሔ ቢፈልጉ መልካም ነው። ካልሆነ ግን፣ በፍርድ ቀን በክርስቶስ ወንበር ፊት ሲቆሙ ራሳቸው ስለ ራሳቸው መልስ ይሰጣሉ። ገላ. 3:26-28 «በእምነት በኩል ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁና፤ ከክርስቶስ ጋር አንድ ትሆኑ ዘንድ የተጠመቃችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብሳችኋልና። አይሁዳዊ ወይም የግሪክ ሰው የለም፣ ባሪያ ወይም ጨዋ ሰው የለም፣ ወንድም ሴትም የለም ሁላችሁ በክርስቶስ ኢየሱስ አንድ ሰው ናችሁና» ይላል።

በሮሜ 10:12 ላይ ደግሞ፣ «በአይሁዳዊና በግሪክ ሰው መካከል ልዩነት የለምና፤ አንዱ ጌታ የሁሉ ጌታ ነውና፤ ለሚጠሩትም ሁሉ ባለጠጋ ነው፤ የጌታን ስም የሚጠራ ሁሉ ይድናልና» ይላል።

ከኒውዮርክ ተነሥተን ኒውጀርሲ ወደሚገኙት የኤስ ኣይ ኤም ዋና ዳይሬክተር ዶክተር እና ሚስት ላን ሄይ ዘንድ ሌሊቱን አሳለፍን። እነርሱም የሚያመልኩበትን ቤተ ክርስቲያን ለመጎብኘት አጋጣሚ አገኘን። ቀጥለን የምንሄደውም ወደ ሚኒያፖሊስ ሚኒሶታ ሚስተር ዛቤል ወዳዘጋጁት የጎብኝት ስፍራ ነበር። በዚያም የሚስት በርኔስተንን ቤተ ክርስቲያን ለመጎብኘት ዕድል አገኘን። በጀልባ ላይ ሆነን በሚስተር ዛቤል ቤት አጠገብ የሚፈሰሰውን የሚሲሲፒን ወንዝ ተመለከትን።

ቀጣይ ጉዞአችን ደግሞ በባቡር ወደ ቺካጎ ሆኖ የሙዲን

መጽሐፍ ቅዱስ ተቋም ጎበኝተን ነበር። በዊተን ከዶክተር ሺል ዘንድ ጥቂት ቀናት አሳለፍን።

ካሊፎርኒያ እና መንግሥተ ሰማያት

የሚቀጥለው በረራችን ሚስተር ሌዊስን ለመገናኘት ወደ ካሊፎርኒያ የሚወስደን ነው። ብዙ አውሮፕላኖች ለማረፍ እያንገረቡ ስለ ነበሩ፣ የእኛም አውሮፕላን በአየር ላይ ረዘም ላለ ጊዜ ቆየ። ሚስተርና ሚስ ከውስርን ለረዥም ዓመታት ስትረዳቸው የነበረችን ቤተ ክርስቲያን ገብንን። እነ ሚስተር ከውስር በወላይታ አጉራባች በሆነችው በሐዲያ በአቶ አባጎሌ ትውልድ ቦታ አካባቢ ለአያሌ ዓመታት አገልግለዋል።

አንድ ቀን ከሚስተር ሌዊስ ጋር እየነዳን ስንሄድ፣ «ለመሆኑ መንግሥተ ሰማያት እንደ አሜሪካ ውብ ናት?» አልኳቸው። ጥያቄንም ደገምኩላቸው፣ እርሳቸውም፣ «ስማ» አሉኝና። «በመንግሥተ ሰማያት የከብቶች ማደሪያ ካለ፣ ከአሜሪካ የተሻለ ነው። በርግጥ እግዚአብሔር ለሚወዳቸው ያዘጋጀው ስፍራ ከአሜሪካ የበለጠ ውብ ነው? ሐዋርያው ጳውሎስ እንደተናገረው፣ «ዓይን ያሳየችው ጀሮም ያልሰማው በሰውም ልብ ያልታሰበው እግዚአብሔር ግን ለሚወዱት ያዘጋጀው» (1ኛ ቆሮ. 2:9-10 ተብላል)።

በአሜሪካ ያየነው ሁሉ እግዚአብሔር አስቀድሞ ከሠራው ነገር ሰዎች የሠሩትን ነው። እነዚህን ሰዎች የሠራው ደግሞ እግዚአብሔር ነው። እንደዚህ ውብ አድርገው እንዲሠሩ ጥበብንና ቁሳቁስን ሁሉ የሰጣቸውም እግዚአብሔር ነው። ስለዚህ እግዚአብሔር ከእነርሱ የበለጠ አዋቂ ነው።

ሌላው አስደላች ነገር የመስኖ አጠቃቀማቸው ነው። በካሊፎርኒያ ከተራራ የሚወጡትን ምንጮች በቧንቧ በመሰብ በሰፊ መሬት ላይ ቅጠላ ቅጠልና የፍራፍሬ አትክልቶችን በብዛት ለማምረት ችለዋል።

ቀጣዩ ጉዞአችን ወደ ሚችጋን ሲሆን፣ ከዶክተር ዴቪስ ጋር

ለአንድ ሳምንት ለመቆየት ነበር። እርሳቸውና ባለቤታቸው እናታቸውም በወላይታ ይሠሩ ነበርና እኛን ባዩን ጊዜ በጣም ተደሰቱ። ከዚያ በኋላ በባቡር ወደ ካናዳ ቶሮንቶ ተጓዝን።

ጉዞ ወደ ካናዳ

ጉዞ ላይ በነበርን ጊዜ አብሮን ተሳፋሪ የነበረ ሰው ውስኪ ከካካ ኮላ ጋር እየበረዘ ይጠጣ ነበር። ጠጥቶ ወዲያው ወደ አቶ አባጉሌ ይናገር ነበር። እርሳቸው እንግሊዝኛ አይገባቸውም። «ምን እንደምትፈልግ ለእኔ ንገረኝ» አልኩት።

«ገደኛ ለመሆን እየሞከርኩ ነው። ምን ያገባሃል?» በማለት ተቆጥቶ ወደ ቡሩ አቅጣጫ ሄደ። ተመልሶ መጣና በአቶ አባጉሌ ትይዩ ክሦስት ሰዎች ጉን ተቀመጠ። ወደ አንዱ ሰው በኮሌታው ጌሮሮውን አንቆ ይመታው ጀመር። የባቡር ትኬት ቆራጭ ደርሶ ባይገላግለው ኖሮ ይገድለው ነበር። አሁንም ጠቡ ስላላቆመ ባቡሩ ለመቆም ተገደደ። ፖሊሶች መጥተው ጉዳዩን በማጣራት ጠብ አነሣሹን አውጥተው ወደ ፖሊስ ጣቢያ ወሰዱት። ፖሊሱም ሽሚዙ ለተቀደደበት ሰውዬ ሌላ እንደሚተካለት አስታውቆ ጉዞአችንን ቀጠልን።

ከዚያ አስከፊ ግጭት ስላወጣን ጌታን አመሰግንን። የአልኮል መጠጥ ባደጉት አገሮችም ልክ እንደኛው አገር ተመሳሳይ መሆኑን እንድንዘብ አድርገናል። ሰካራሞች ተግባራቸው በየትም አገር ተመሳሳይ ነው።

በባቡር ሙሉ ቀን ከተጓዝን በኋላ ወደ ቶሮንቶ ደረስን። ወዳጆቻችን ተገናኝና ወደ ኤስ ኣይ ኤም ዋና ጽሕፈት ቤት ወሰዱን። ጥቂት ዕረፍት ካደረግን በኋላ፣ ለአንድ ሳምንት የሰብሰባ ኅብረት ወደሚኖረን ቦታ ጉዞ አደረግን። ያ ጊዜ ለእኛ የበረከት ጊዜ ነበር። ወደ ቶሮንቶ ተመልሰንም የኒያጋራ ፏፏቴን ገብንን። በአሜሪካና በካናዳ እንዳየነው ከሆነ ፏፏቴዎች የእግዚአብሔርን ታላቅነት የሚያመለክቱ አስደናቂ ፍጥረት ናቸው።

በምንትሪያል የታወቁ ሰዎችን ልክ በሕይወት እንዳሉ

አስመስለው የሚሠሩትን ሐውልቶች አየን። በጣም ያስደነቀንን አፄ ጋይለ ሥላሴ ተቀምጠው ስናይ በእውኑ ከእኛው ጋር እንዳሉ መስለው ይታያሉ። በአታዋ የፓርላማ ሕንፃ ዓይንን የሚማርክ ሲሆን፤ የካናዳ መንግሥት ማዕከል መሆኑንም ተገነዝብን።

ከቶሮንቶ ወደ ካልጋሪ አልበርታ በረርንና የዶክተር ቶምፕሰን ክፍለ ሀገር ደረስን። እርሱም ተገናኝንና ወደ ሬድ ዲር ቤቱ ወሰደን። በቤታቸውም አንዲት ሴት እንክብካቤ ይደረግላት ነበር። ሴትዋ ከፈረስ ወድቃ በመጉዳት ለ38 ዓመት በአልጋ ላይ ኖራለች። እርሷ በአፋፍ በመያዝ ትጽፋለች። ለጉዞአችን እንዲረዳንም አርባ ዶላር ሰጥታናለች።

እኛም አንቀበልም አልናት። «እግዚአብሔር ባርኮኛል። እናንተ ወንጌላውያን ናችሁ፤ እግዚአብሔር የበለጠ እንዲረዳኝ ከፈለጋችሁ፤ እባካችሁ ተቀበሉኝ» ብላ ገፋፋችን። እኛም ለመቀበል ተቸገርንና፤ «እኛ ጤነኞች ነን። እኛ ላንቺ መስጠት አለብን እንጂ፤ እንዴት ካንቺ እንቀበላለን» አልንና ተቃወምን።

«እግዚአብሔር የሚረዳኝንና የሚንከባከቡኝን አስደናቂ ሰዎችን ሰጥቶኛል። ከእኔ ጋር ተቀምጠው የሹራብ ሥራ ይሠራሉ። ሹራቡንም እሸጠውና ገንዘቡን ለራሴ እጠቀማለሁ፤ ለጌታም እሰጣለሁ። ስለዚህ እባካችሁ ስጦታዬን ተቀበሉኝ» አለችን።

በመጨረሻም፤ ጸሐይንላትና የሰጠችንን ገንዘብ ተቀበልን። እኛ ፍጹም ጤና ያለን ሰዎች ለእግዚአብሔር ሥራ ለመስጠት አንፈልገም። ይህች ሴት ግን አካል ጉዳተኛ ሆና በአልጋ እየኖረች ከእኛ የበለጠ እግዚአብሔርን ስለ ወደደች ያላትን ለእግዚአብሔር ሥራ ትሰጣለች። ለእኛ ለሁለታችን፤ እንዲሁም ለቤተ ክርስቲያናችን ምንኛ ትልቅ ትምህርት ነው!

ከዚያን ጊዜ ወዲህ ስለዚያች ሴት እየጸለይኩላት በሄድኩበት ቦታ ሁሉ ስለ እርሷ ጥሩ ምሳሌነት ደጋግሜ ነግራለሁ። በመጨረሻም፤ እንደ ሰማሁት ያች ሴት ወደ ሰማዩ አባቷ ሄዳለች።

ወደ ቶሮንቶ ተመልሰን ሚሲዮናውያንን ወደ አሜሪካና

ኢትዮጵያ የላከችዋን ቤተ ክርስቲያን ጉብኝተናል። የዶክተር አስዋልድ ስሚዝ ቤተ ክርስቲያን ከመቶ በላይ ሚሲዮናውያንን በገንዘባቸው ደግፈዋል። ለእግዚአብሔር ብዙ መሥዋዕትነት ስለ ከፈሉ፤ እግዚአብሔር ባርኮአቸዋል።

በሚቀጥለው ቀን የኬሪ ፍቅረኛዎች ቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሴሚናር ተካፍለናል። ኬሪ በወላይታ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤታችን አስተምረዋል። ከቃሉ በጣም ጥሩ የሆነ ትምህርት ከመማራችን በላይ፤ ምስክርነታችንን እርስ በርስ ተለዋውጠናል።

ከእነዚያ መሪዎች መካከል የካናዳውያን ቤተ ክርስቲያን መሪዎች በዓለማዊ ነገሮች በመጠመድ ለጌታ ፍቅር ቀዝቅዘው መታየታቸው ነው። እኔም፤ እናንተ ወንጌልን ወደ እኛ የምታመጡት ቀዝቅዛችሁ፤ ዓለምን በወንጌል የማዳረስ ተስፋው ምንድን ነው?» አልኩና ዕንባዬን አፈሰስሁ።

እነርሱም፤ «አንተ የኢትዮጵያ ልጅ ለአገራችን ያለቀስከው፤ ኤርምያስ በእስራኤል ላይ እንዳለቀሰው ነው።» አሉና ስለ መንፈሳዊ ቅዝቃዜያቸው አልቅሰው ንስሐ ገቡ፤ ስለ አገሪቱም ጋጢአት ተናዘዙ።

ከዚያም ተነሥተን ቢል ሃርዲንግ ወደሚቀበሉን ወደ ሰሜን ካሊፎርኒያ ተጓዝን። የቻርለስ አንደርሰን ቤተሰቦችም በቤታቸው ተቀበለውናል። እነዚህ ሁለቱም ቤተሰቦች በኢትዮጵያ ሠርተዋል፤ በወላይታም አስተምረዋል።

ቢል ሃርዲንግ አባቱን ለመጉብኘት ወደ ደጋማው አካባቢ ወሰደን። በቤተ ክርስቲያናቸውም ለመናገር ዕድል አግኝተናል። እዚያ በነበርንበት ጊዜም ቢል ወደ ዶክተር ቢል ግርሃም እናት ወስዶ አስገብኝቶናል።

እዚያ አሜሪካ በነበርንበት ጊዜ ዳግመኛ የጥቁርና የነጭ ልዩነት ተነሣ። ልጆቻቸው በተመሳሳይ ትምህርት ቤት አይማሩም፤ በጸሎት ቤት ውስጥ በአንድነት አይቀመጡም፤ በአንድ አውቶሰም አብረው አይሳፈሩም። ይህ የእግዚአብሔርን ቃል የሚጻረርና ማንም የማይክደው ሃቅ ነው።

በአሜሪካ በቆየሁበት ጊዜ የተመለከትኩት አንድ ደካማ ነጥብና በአዕምሮዬ ለተፈጠረብኝ ጥያቄ መልስ ያጣሁበት ቢኖር የቆዳ ልዩነት ጉዳይ ነበር። «ዓለማውያኖች ደስ የሚላቸውን ያድርጉ፤ ነገር ግን ክርስቲያኖች ለምን በጌታ ቃል ላይ አይቆሙም? «የክርስቶስንና የክርስቲያንን ፈለግ ለምን አይከተሉም? ክርስቶስ ራስ ሲሆን፤ እኛ ብልቶቹ ነን። ልዩነት የለም የአሜሪካ ክርስቲያኖች ይህን ማሰብ ይገባቸዋል።»

ናይጀሪያ

ከአፍሪካ ሰፊ አገር ወደ ሆነችውና እግዚአብሔር ብዙ አብያተ ክርስቲያናት ወደ መሠረተበት አገር ወደ ናይጀሪያ አንድ ወር ለመቆየት በረርን። ከቦታ ወደ ቦታ በመዘዋወር ሥራቸውን ተመልክተናል። እንደ ሰሜን አሜሪካ ክርስቲያኖች ናይጀሪያውያንም የሚችሉትን ለእኛ አድርገውልናል። ለአቶ አባጉሌ እና ለአኔ የአገራቸውን ባህላዊ ልብስ ሰጥተውናል። ረጅምና ነጭ ልብስ ሆኖ፤ እንደ ቀሚስ የሚጠለቅ ነው። በተጨማሪም፤ መርዛማ አባብ ረግጠን እንዳንደፍ አያበራን እንድንሄድ ለሁለታችንም ባትሪ ሰጥተውናል። የአየሩ ጠባይም በጣም ሞቃት ሆኖ አግኝተነዋል።

በጣም ያስደነቀን ነገር ቢኖር፤ ብዛት ያላቸው መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶችና በደንብ የተማሩ የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች መኖራቸው ነው። ብዙዎቻቸው በእንግሊዝ እና በአሜሪካ ኮሌጆች ተምረው ዲግሪያቸውን ያገኙ ናቸው። ወደ ሥራ ቦታ የሚሄዱበትና ወደ ቤታቸው የሚመለሱበት መኪና አላቸው።

ክርስቲያኖችም ልጆቻቸውን ለማስተማር የሚችሉበት ብዙ አማራጭ ትምህርት ቤቶች አሏቸው። ብዙ የናይጀሪያ ክርስቲያኖች ብዙ የአቅም ደካማ ልጆችን በጉዲፈቻነት እያሳደጉ በጌታ እንዲያድጉ አድርገዋል። ወርሐዊ ክርስቲያናዊ መጽሔት ጋዜጣም ነበራቸው። ናይጀሪያውያን በኢትዮጵያ ካለነው በጣም ርቀው የሄዱ ይመስላሉ።

በዋና ከተማቸው በሌጉስ ውስጥ ሰዎች በተጠጋጉ ቤቶችና

በታጠሩ ግቢዎች ውስጥ እንደሚኖሩ አስተዋልን። የባሕር ላይ ወንበዴዎች ከዘመናት በፊት በአትላንቲክ ውቅያኖስ ላይ እየተንቀሳቀሱና ወደዚያ እየመጡ ሕፃናትን እየሰረቁ በባርነት ይሸጧቸው ነበር። በዚህ ተለምዶ ምክንያት ለብቻው የነበረ ቤት የለም። ለጥበቃ እንዲመቻቸው አጠጋግተው ሠርተው አሁንም በዚያው ልማድ ቀጥለዋል።

ከናይጀሪያ በሌሊት በሰሃራ በረሃ እየበረርን ወደ ካርቱም የሱዳን ዋና ከተማ አቀናን። ከጥቂት ቀናት በኋላ ወደ አገር ቤት በረራ አድርገን በጧቱ ገባን።

ስለ ጉዞአችን የእኔ ግንዛቤ (አስተያየት)

በሰሜን አሜሪካ ያስደነቀኝ ነገር ቢኖር በብዙ ቤተ ክርስቲያን ያየሁት የአሐድ ትምህርት ቤት ፕሮግራም ነው። ወደ ወላይታ በተመለስኩኝ ጊዜ አስተማሪዎችና እኔ ተወያይተን የማስተማሪያ መርጃ ለማዘጋጀት እስቴንስል እየቀረጽን ትምህርት ማዘጋጀት ጀመርን። ይህንንም ለወላይታ ሁሉ አዳረስን።

እነዚህን የትምህርት መርጃ መሣሪያዎች በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤታችን አስተማርንና እነርሱም በወላይታ በየቤተ ክርስቲያናቸው እየሄዱ ያስተምሩ ነበር። ወጣቶችንና ጉልማሶችን ከየቤተ ክርስቲያናቱ ሰብስበን የመጽሐፍ ቅዱስ ሥልጠና ሰጥተን እየሄዱ የሚያስተምሩበትን ዘዴ እናስተምራቸዋለን። እነዚህ ቡድኖች የመጀመሪያ ናቸው። ከዚያም ኤስ ካይ ኤም እንዲረዳን ጠየቅን። ሚስተርና ሚስ ኮልማን የማስተማሪያ መጽሐፍትንና የመምህሩ መመሪያ አመጡልን።

እነዚህ መመሪያዎች ሌሎችን የአካባቢ መምህራን ለማሰልጠን የሚጠቅሙ ናቸው። ሌላውም ለዓመት የሚሆነውን የየላምንት ትምህርት ያመጡልን ነበር። እነርሱም መምህራንን አሠልጥነው መጽሐፎቹን እንዴት እንደሚጠቀሙ ይገልጹላቸዋል። በእነዚህ ምርጥ በሆኑ መምህራን የእሑድ ትምህርት ቤት በሁሉም ወረዳዎች ተስፋፋ።

በካናዳ የተመለከትኩትና በጣም የተደነቅኩበት ነገር ቢኖር፤ አንድ መቶ ሚሊዮናውያንን የላከች ቤተ ክርስቲያን የእነዚያን ፍላጎት አሟልታ መጠበቁ ነው።

እግዚአብሔር በእውነቱ በሃብት ባርኳቸዋል። ጌታንም በፍጹም ልብ አምነው ለእርሱም ከልባቸው ሠርተዋል። ከዚህም የተነሣ እግዚአብሔር በአጥፍ ባርኳቸዋል።

«ለው እግዚአብሔርን ይሰርቃልን? እናንተ ግን እኔን ሰርቃችኋል። እናንተም፡- የሰረቅንህ በምንድን ነው? ብላችኋል። በአሥራትና በበኩራት ነው። እናንተ፤ ይህ ሕዝብ ሁሉ፤ እኔን ሰርቃችኋልና በእርግማን ርጉሞች ናችሁ። በቤቴ ውስጥ መብል እንዲሆን አሥራቱን ሁሉ ወደ ጉተራ አግቦ የሰማይንም መስኮት ባልከፍትላችሁ፤ በረከትንም አትረፍርፌ ባላፈስሰላችሁ በዚህ ፈትነኝ፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። ስለ እናንተ ነቀዙን እገሥዳለሁ፤ የምድራችሁንም ፍሬ አያጠፋም፤ በእርሻችሁም ያለው ወይን ፍሬውን አያረግፍም፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር። የተድላ ምድር ትሆናላችሁና አሕዛብ ሁሉ ብፁዓን ብለው ይጠሯችኋል፤ ይላል የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» (ትንቢተ ሚልኪያስ 3:8-12)።

ምዕራፍ አሥራ አንድ

ተስፋ አስቆራጭ እና ጉጂ ለውጦች

ከትንሽ ጊዜ በኋላ ሚስተር ሆጀስ ሚስተር አህማንን ተክተው፤ ሚስተር አህማን የኤስ ኣይ ኤም ዳይሬክተር ሆነው ወደ ወላይታ ተመለሱ። ይህ መልካም መሆኑን ብንረዳም፤ ወዲያው ደግሞ ሚስተር አህማን በፈረስ ተቀምጠው በወላይታ ወረዳዎች ሁሉ እየተዘዋወሩ ቤተ ክርስቲያኖችን መጉብኘት እንደሚገባቸው አስተዋልን።

በዚህ ታላቅ አገልግሎት በመስማራታቸው ሚስተር አህማንን

ሊረዳ የሚችል ተጨማሪ የወንጌል መልእክተኛ እንዲላክልን ወደ ኤስ ኣይ ኤም ደብዳቤ ጻፍን። ቢሆንም፤ ሚስተር አህማን የእኛን ፍላጎት በተሳሳተ መልኩ ተረድተውኑ ኖሮ ተቀየሙን።

እርሳቸውም የቦርዱ ሽማግሌዎች እንዳልተቀበሏቸው በመገመት ለአውራጃው ተወካይ ደብዳቤ ጻፉ። ሥራ መልቀቁን እወቁልኝ አሏቸው። በየቦታው ያሉ የሽማግሌዎች ቦርድም ተቆጥተው፤ «እኛ ሚሊዮናውያንን እንዲያሰናብቱ ተወካይ አድርገን አልመረጥናቸውም። ለምን እርሱ ወደ እኛ አይመጣም?» አሉ።

የአውራጃው ተወካዮች ሚስተር አህማንን ወደ አዲስ አበባ መለሷቸው። በመጨረሻም፤ እነርሱ፤ «ሚስተር ሆጀስ ከአዲስ አበባ ወላይታን ለመጉብኘት እየመጡ ነው» አሉ። ሚስተር ሆጀስ ወደ ኦቶና በደረሱ ጊዜ የሽማግሌዎች ቦርድ፤ ማረፊያና ምግብ አዘጋጅቶ ይጠብቃቸው ነበር። ይሁን እንጂ፤ እርሳቸውም ከእኛ ጋር ከመሰብሰብ ይልቅ ከአውራጃው ተወካዮች ጋር ተሰበሰቡ። ከስብሰባቸውም በኋላ ሚስተር ሆጀስ አንድ ወጣት መልእክተኛ ወደ ሽማግሌዎች ቦርድ ልከው፤ የሽማግሌዎች ቦርድ «ሁላችሁም ኑ» አሉን። እኛም መልሰን፤ «እየጠበቅንዎት ነውና እርስዎ ኑ» ብለን ላክንባቸው። እርሳቸውም መልሰው፤ «እኔ ወደ እናንተ መምጣት አልፈልግም፤ እናንተ ኑ» ብለው ላኩብን።

ከዚያም ዳኛ መጃ፤ አቶ ቦንጋ እና እኔ ሆነን ከቢሮ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ሄድን። የተቀሩት የቦርዱ ሽማግሌዎች በቤተ ክርስቲያን ቢሮ ውስጥ ቀሩ። ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት በደረስን ጊዜ ሚስተር ሆጀስ እና የአውራጃው ተወካዮች እየጠበቁን ነበር። ሚስተር ሆጀስም፤ «እናንተ ሰዎዎች የቦርዱ ሽማግሌዎች ከሥልጣናችሁ ወርዳችሁ ከሥራ ተወግዳችኋል። እነዚህ የወረዳው ተወካዮች በእናንተ ቦታ ይተካሉ። ስለዚህ ቁልፎቹን ለእነርሱ ታስረክባላችሁ» አሉን።

«ለዚህ አጣዳፊ ለውጥ ያደረሳችሁ ምንድን ነው? ምንስ ስሕተት አገኛችሁብን? ንገሩን» አሉና ዳኛ መጃ ጠየቁ። «ምንም የለም። ይህ ከአውራጃ አብያተ ክርስቲያናት ተወካዮች የተወሰነ ውሳኔ ነው» ብለው መለሱ። «ታዲያ እንዴት ያለ ምክንያት ከሥልጣናችን

እንወርዳለን?» አለና አቶ ቦንጋ ጠየቀ። አሁንም መልሱ፣ «የማኅበሩ ተወካዮች ወስነዋል» የሚል ነበር። «ፍትሕ የለም? ኃጢአታችንን ንገሩንና ፍረዱብን» አሉ አቶ ቦንጋ።

«ፍርድ የለም፤» ብለው ተናገሩ። አቶ ቦንጋም መልሶ፣ «እንዲህ ከሆነ፣ እኛ የእግዚአብሔርን ሥራ ለማበላሸት አንፈልገም። እግዚአብሔር ግን ይፍረድ። ሰማይና ምድር ይፍረዱ። እሺ፣ ቁልፉን ውሰዱ» አለ።

ከዚህ በኋላ ሚስተር ሆጀስ ወደ አዲስ አበባ ተመለሱ። ቁልፎቹን ለማኅበር ተወካዮች አስረክቦን ወደየቤታችን ሄድን። ተወካዮችን ለመምረጥ ምርጫ ተካሄደ። የቀድሞዎቹ አንዳንድ ሽማግሌዎች ተመረጡ። ዳሩ ግን በመካከላቸው ኅብረት አልነበረም። ልባቸው አንዱ ለአንዱ የተከፈተ አልነበረም። የመከፋፈል መንፈስ ስለ ተጠናቀቀው፣ በመካከላቸው መተማመን አልነበረም። ይህ ሁኔታ ሐሜትንና ጥላቻን እያሳደገ መጣ።

በአጭሩ ሚስተር አህማን በነበረባቸው የልብ ችግር ወደ አሜሪካ ተመለሱ። ሚስተር ሆጀስ ደግሞ በተለያዩ ምክንያቶች ሥልጣናቸውን ለቅቀው እርሳቸውም ወደ ካናዳ ሄዱ። ቀስ በቀስ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን እየደከመች ሄደች።

ለወላይታ አብያተ ክርስቲያናት ድክመቱ ያን ጊዜ ጀምሯል ብዬ እገምታለሁ። ብዙ መንፈሳዊና የልማት ሥራዎች በምእመናን ይሠሩ ነበር። በብዙ መንደሮች ብዙ ኮርሶችና ዓመታዊ ጉባኤዎች ይካሄዱ ነበር።

ብዙ ሰዎች ደግሞ በዓመታዊ ጉባኤ ጊዜ ከሰዎች ዕውቅና ለማግኘት ሲሉ አሥራት ይሰጡ ነበር። ብዙዎች አስተማሪዎችና የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ለመሆን ይፍጨረጨራሉ፣ ነገር ግን ያ ሁሉ ጥረት ሥጋዊ ጥቅምን ለማግኘት ነበር።

የእምነትን ምሥጢር ሳይገነዘቡ ብዙ ሰዎች ተጠምደዋል። ከዓለማዊ ሕይወት ያልተለየና ዳግመኛ ልደት ምን እንደ ሆነ ያልተረዱ ነበሩ። በተጠመቁ ጊዜ ደግሞ ተራ ሳይጠብቁ ሁሉም

በጅምላ ውኃ ውስጥ ይገባሉ። ሽማግሌዎች ቢያግዟቸውም እንኳን፣ እነርሱ ዘልለው ውኃ ውስጥ በመግባት ለመጠመቅ ይሸቀዳረሙ ነበር።

መሪዎቻቸውን የመረጡት በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በ1ኛ ጢሞ. 3 እና በቲቶ 1-5 በተጻፈው መሠረት አልነበረም። ነገር ግን በሥጋዊነት ለራሳቸው ለመመረጥ ቅስቀሳ በማድረግ የተመረጡ በርካታዎች ነበሩ።

ቤተ ክርስቲያን የእግዚአብሔር ቃል፣ «ጌታ አምላክህን በፍጹም ልብህ በፍጹም ነፍስህና በፍጹም አሳብህም ውደድ። . . . ባልንጀራህንም እንደ ነፍስህ ውደድ» (ማቴ. 22:27-39) ከሚለው ትእዛዝ በጣም ርቃ ነበር። የቤተ ክርስቲያን አጠቃላይ መንፈሳዊ ሕይወት በቃሉ ላይ የተመሠረተ ሳይሆን፣ በሥርዓት የታሠረ ነበር።

ከቀሩት ሽማግሌዎች ጋር ከቢሯችን ከተገለልን ወዲህ ስለ ሁኔታው ምንም ማድረግ አልቻልኩም። በእኔም ቦታ አዲስ ጸሐፊ ተመርጠ፣ ዋና ሥራዬ አሁን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤትን መምራትና እዚያው ማስተማር ነበር። በእኔ አካባቢ የቤተ ክርስቲያን ሰዎችን አስተምራለሁ። በወረዳችንም ወደምጋባዝበት ቤተ ክርስቲያን እየሄድኩ አስተምራለሁ።

እየተከናወነ የነበረውን ብልሹ አሠራር በማይበት ጊዜ በጣም አዝን ነበር። በጸሐፊውና በሽማግሌዎች መካከል ግጭቶች ነበሩ። በአንዳንድ ወረዳዎች ማጉረምረምና ቅናት፣ እንዲሁም ጥላቻ በክርስቶስ አካሎች ውስጥ ይታይ ነበር።

ለይጣን በቀድሞዎቹ ሽማግሌዎችና በአዳዲሶቹ ሽማግሌዎች መካከል ኅብረትን አጥፍቶ የጥላቻ ግድግዳ ይገነባ እንደ ነበረ በግልጽ ይታይ ነበር። አዳዲሶቹ ሽማግሌዎች የቀድሞዎቹን ይከስሳሉ። በሌላ በኩል ደግሞ የቀድሞ ሽማግሌዎች የጌታን ሥራ ይደግፋሉ። ነገር ግን ለአዳዲሶቹ ሽማግሌዎች አይጸልዩላቸውም። እንደ ቃሉ ከሆነ፣ አዳዲሶቹ ሽማግሌዎች ሕይወታቸውን ለጌታ ሰጥተው ሥራቸውን በሚገባ ያከናውኑትን የቀድሞዎቹን ሽማግሌዎች መንከባከብ ይገባቸው ነበር። ይህ ዓለማዊ የሥልጣን

ሽሚያ ትልቅ ችግሮችን ፈጥሯል።

ይህን የችግር ጊዜ ደጋግመን ስናይ ከሚሰዩናውያን በኩል የተከሰተ ችግር መሆኑን አስተዋልን። ሚስተር አህማን ለቤተ ክርስቲያን ከመጻፋቸው በፊትና ሚስተር ሆጀስን ከማስጠራታቸው በፊት፣ ወደ ሽማግሌዎች ቦርድ ቀርበው እኛን መጠየቅ ነበረባቸው።

ተቆጥተው በራሳቸው መንገድ ከመሄዳቸው በፊት፣ እንዲሁም በአብያተ ክርስቲያናት የተመረጡትን ሽማግሌዎች ከማግለል ይልቅ፣ «ልጆቼ የችግሩ መነሻ ምንድን ነው?» ማለት ነበረባቸው። የወሰዱት እርምጃ ፍትሐዊ አልነበረም። የኤስ ኣይ ኤም ዳይሬክተር የነበሩት ሚስተር ሆጀስ ሚስተር አህማንን አቀዝቅዘው ነገሩን በጥንቃቄ ማጥናት ነበረባቸው። የአንድን ወገን አቤቱታ ሰምተው የወሰዱት እርምጃ በጣም የተሳሳተ ነበር። ጊዜው እየገፋ ሲሄድ ግን ጌታ የሰይጣንን የጥል ግድግዳ ቀድዶታል። ክብር ለእርሱ ይሁን።

የበለጠ የችግር ወቅት

ሰይጣን እንደገና ሌላ ክስ አስቀሰቀሰብኝ። የክሱ ነጥብ አባቴ ከቤተ ክርስቲያን ገንዘብ አሥራ ሁለት ሺህ ብር እንደ ወሰደና እኔ ስምንት ሺህ ብር እንደ ወሰድኩ ተገልጾ ለአውራጃው የቤተ ክርስቲያን መሪዎች በጽሑፍ ቀርቧል። ይህ ክስ በእርግጥ ሰማችንንና ዝናችንን የሚያጎድፍ ነበር።

ክሱን የቀሰቀሱ ሰዎች የቀለም ተማሪዎቹን አስተባብረው ባንዲራ በማስያዝ ክሱን ወደ ሶዶ አውራጃ የመንግሥት ቢሮ አቀረቡ። እኔም እጅግ ተናድጀ ወደ ሽማግሌዎች ቦርድ ተቆናጥራ በመግባት፣ በመሆን ላይ ስላለው ነገር ጠየቅኳቸው። «ዝናችን እየጉደፈ ነው። ምን ዓይነት እርምጃ እንውሰድ?» ስላቸው «ጉዳዩ በቤተ ክርስቲያን በኩል መፍትሔ አግኝቷል። ይሁን እንጂ፣ ክሱ ግን ወደ መንግሥት ባለ ሥልጣናት ቀርቧል። ይህን ያደረጉት ተማሪዎች ስለሆኑ፣ እኛ ምንም ማድረግ አንችልም። አንተ ግን ለባለሥልጣናቹ ማመልከቻህን ጽፈህ መከላከል አለብህ» አሉኝ።

እኔም በጣም ተቆጣሁ። ሦስት ሰዎችን በወንጀል ከሰበኳቸው።

እነርሱም የቤተ ክርስቲያኒቷ አባላት ሲሆኑ፣ የከሰበኳቸውም በወሰዱብኝ እርምጃ ነበር። ያቀረብኳቸው የክስ ሰነዶች በሁለት ምስክር የተደገፉ ነበሩ። የወላይታ ፖሊስ አዛዥ ጉዳዩን ከመረመሩ በኋላ የምስክሮችን ቃል ተቀብለው ሦስቱ ሰዎች እንዲታሠሩ ትእዛዝ ሰጡ። ፖሊሶቹም ወደ አቶና አቅንተው ሰዎቻቸው በትምህርት ቤት ቢሮ ከተሰበሰቡበት ወስደው አሠሯቸው። እነርሱም በፖሊስ ጣቢያ አንድ ቀን አሳለፉ። ነገሩ እየተበላሸ እንደሚሄድ ጌታ ከተናገረኝ በኋላ፣ ወደ ፖሊስ ጣቢያ ሄጀ፣ «በእነዚህ ሦስት ሰዎች ላይ የመሠረትኩትን ክስ አንሥቻለሁ፣ እባካችሁ ፍቷቸው» አልኳቸው።

ስለ ጉዳዩ ከሽማግሌዎች ጋር ለመወያየት ሄድን። ሽማግሌዎቹ ሁሉንም ነገር ሰምተው ኖሮ፣ ከዚህ ነገር የተነሣ ፖሊስ ጣቢያ ለመመለስ 110 ብር ወጪ አድርገዋል። «አንተ ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አስተማሪ ነህ፣ እነርሱ በአንተ ላይ ስሕተት ቢሠሩ እንኳን፣ መታገስ ነበረብህ እንጂ ማሳሰር አልነበረብህም። ስለዚህ እነርሱ ያወጡትን 110 ብር ለእነርሱ መልሰህ መክፈል አለብህ። ከማስተማር ሥራህም ለ3 ወር አግደንሃል። ሦስቱ ወር እስኪያልቅ ድርስ ደግሞ የጌታን እራት (ቅዱስ ቁርባን) እንድትወስድ አይፈቀድልህም። ይህ ቅጣት በአንተ ላይ እንዲፈጸም ቤተ ክርስቲያን ወስናለች» አሉኝ።

እኔም ጉዳዩን ደግሜ አስረዳሁአቸው። «ምንም ስሕተት አልፈጸምኩም። እነርሱስ የአባቴንና የእኔን ስም እያጠፉ የሐሰት ወራ ማሰራጨታቸው ትክክል ነው? የቤተ ክርስቲያንን ገንዘብ ወስደዋል ብለው ከሰሰውናል። ተማሪዎቹንም አስተባብረው እኔን በመቃወም ሰላማዊ ሰልፍ እንዲወጡ አድርገዋል። እኔን ወንጀለኛ ብታደርጉ፣ ፍርዳችሁን አልስማማም አልኳቸው።» በመጨረሻም፣ ሚስተር ፌሎው ወደ እኔ መጥተው፣ «ግድ የለም፣ ገንዘቡን ክፈል» አሉኝና ገንዘቡን ወስጄ ክፈልኳቸው። ሚስተር ፌሎው ስለ አባታዊ ምክራቸውና በዚያ ክፉ ጊዜ ሲጸልዩልኝ ስለ ነበረ አመሰግናቸዋለሁ። እርሳቸው ላደረጉልኝ ውሳኔ ከአቅሜ በላይ ስለ ሆነ ለመክፈል አልችልም። ነገር ግን በእኔ ምትክ እግዚአብሔር

እንዲሸልማቸው እጸልያለሁ፡፡

የእኔ ቤተ ክርስቲያን ሰዎች፤ «ምን ስሕተት እንደ ሠራ ስለማናውቅ፤ ልንቀጣው አንችልም፡፡ ስለዚህ በቤተ ክርስቲያን እንዲያስተምር ፈቅደናል» አሉና ፈቀዱልኝ፡፡

ቅጣቱ ለእኔ ጠንክር ያለ ነበር፡፡ 110 ብር መልሼ ከፍቻቸዋለሁ፡፡ ከመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት የሚከፈለኝን የ3 ወር ደመወዝ አጥቻለሁ፡፡ በተጨማሪም ቅዱስ ቁርባን እናዳልወስድ ታግጃለሁ፡፡ ለሦስት ወር ሙሉ ስለ ጉዳቱ ሳስብ ከቆየሁ በኋላ እግዚአብሔር በልቤ ተናገረኝ፡፡ የተናገረኝም በእርጋታና በጥብቅ ነበር፡፡ «በአንተ ላይ ክፉ ቢሠሩም እንኳን፤ አንተ እነርሱን መክሰስ አልነበረብህም፡፡ ሊገድሉህ ቢመጡ እንኳን፤ መታገሥ ነበረብህ፡፡ በቁጣ ተነሣሥተህ እነርሱን መክሰስህ ትክክል አልነበረም፡፡ በአንተ ላይ የተፈጸመብህ ቅጣት ተገቢነት ያለው ነው፤ እኔን አላከበርክምና» አለኝ፡፡

ከዚህ በኋላ ጌታንና ሰዎቹን ይቅርታ እንዲያደርጉልኝ ለመንኳቸው፡፡ በራሴ ጥንካሬ ተዋግቼ ጥሩ ውጤት ባለማግኘቴ ከስሕተቴ ጠለቅ ያለ ትምህርት አገኘሁ፡፡ ክርስቶስ ለእኔ ያደረገልኝ ያንን አልነበረም፡፡ በ1ኛ ቆሮ. 6:1-8 እንደሚናገረው ክርስቶስ ያስተማረውን ምሳሌነት አልተከተልኩም ነበር፡፡ የእኛን ጉዳይ ወደ ዓለማውያን ፍርድ ቤት እንዳንወስድ ያስጠነቅቀናል፡፡ የእኛ የቤተ ክርስቲያን ጉዳይ ማለቅ ያለበት በቅዱሳን ፊት እንጂ በዓለማውያን ዘንድ አይደለም፡፡

በችግር ላይ ችግር ሲደራረብ

ከላይ የተጠቀሱት ችግሮች ሳያበቁ፤ ባለቤቱ መታመም ጀመረች፡፡ በሽታዋም ከጭንቀት የተነሣ የተፈጠረባት የእእምሮ ችግር ነበር፡፡ ትንሿን ልጃችንን ፍቅርተን ከወለደች በኋላ ወደ ሚስጦኑ ሆስፒታል ወደ ሶዶ ብወስዳትም፤ ሊረዷት አልቻሉም፡፡ ነገር ግን፤ ወደ አዲስ አበባ አማኑኤል ሆስፒታል እንድወስዳት ጽፋልኝ፡፡ የእርሷን ሁኔታ ስመለከት፤ ወደ አዲስ አበባ ልወስዳት የማይቻለኝ ነበር፡፡

ዶክተር አዶልፍ የሚስጦኑ ዶክተር በራሳቸው መኪና

ሲወስዱልኝ፤ ፔርል ጋይት የሚባሉት ደግሞ የእንቅልፍ መርፌ ሰጥተዋት የሰድስት ሰዓት ጉዞ ስናደርግ በፀጥታ እንቅልፍ ውስጥ ነበረች፡፡ ዶክተር አዶልፍ ከሆስፒታሉ ዳይሬክተር ጋር ከተወያዩ በኋላ እንድትተኛ ተደረገ፡፡ እኔ ባለቤቱን ማስታመም ስለ ነበረብኝ የተወለደችውን ሕፃን ከውድ ጓደኛችን ወ/ሮ ባሎቴ ዘንድ ትተናታል፡፡

ታናሽ ወንድሜ ሙሉ መጃ የፓርላማ አባል ሆኖ ተመርጦ ስለ ነበር፤ በአማኑኤል ሆስፒታል አካባቢ ይኖር ነበር፡፡ ውድ ባለቤቱ ሽታዬም ባለቤቱን በየቀኑ የተመጣጠነ ምግብ እየወሰደች ትጠይቃት ነበር፡፡ ታናሽ ወንድሜ ሙሉ ባለቤቱን ሃያ አልጋ ካለበትና ጫጫታ ከበዛበት ክፍል በማስወጣት አንድ አልጋ ወዳለበት ክፍል እንድትዛወር አደረገ፡፡

ከሁለት ሳምንት በኋላ ከሆስፒታል ወጥታ ከሙሉና ከሽታዬ ጋር ለመሆን ቢቃች፡፡ እነርሱ ዘንድ መሆኗ ደግሞ እረፍት ስለሰገኘ ልኝ፤ ወደ ወላይታ ተመልሼ ልጆቼ እንዴት እንደ ነበሩ ለማየትና ወደ ሥራዬም ለመግባት ቻልኩ፡፡

ባለቤቱ በታመመችብኝ ጊዜ በጣም ተጨንቄና ተረብሼ ነበር፡፡ ይሁን እንጂ፤ በዚያ ችግሮቼ መካከል እግዚአብሔር ከእኔ ጋር መሆኑን በመረዳቴና ችግሮቼን ተቋቁሜ እንዳልፍ ስለ ረዳኝ፤ ልቤ በምስጋና የተሞላ ነበር፡፡

በእርግጥ ጥንካሬ አግኝቼ የነበረው በ1ኛ ቆሮ. 10:13 ላይ፤ «ሰው ሁሉ ከሚሆነው በቀር ምንም ፈተና አልደረሰባችሁም፤ ነገር ግን ከሚቻላችሁ መጠን ይልቅ ትፈተኑ ዘንድ የማይፈቅድ እግዚአብሔር የታመነ ነው፤ ትታገሡም ዘንድ እንድትችሉ ከፈተናው ጋር መውጫውን ደግሞ ያደርግላችኋል» በሚለው ቃል ነበር፡፡

አንድ ወር ሙሉ በሆስፒታል እየተረዳች ከወንድሜ ጋር ከቆየች በኋላ፤ ባለቤቱ ወደ ቤቷ ወደ ወላይታ ተመለሰች፡፡ ሁላችንም በአንድነት ወደ ቤታችን ገባን፡፡

ሕፃኗን ፍቅርተም ከወ/ሮ ባሎቴ ዘንድ ተቀብለናት የቤተሰቡ ኅብረታችን ቀጠለ፡፡ በእነዚያ ጊዜያት ብዙ ነገሮች ተፈጥረዋል፡፡

እኔም ወደ ማስተማር ሥራዬ በነጻነት ተመለስኩኝ። ባለቤቴ በታመመች ጊዜ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ተማሪዎች ብዙ ረድተውናል። እነርሱም እግዚአብሔር ጣልቃ ገብቶ ስለ ፈወሳት እግዚአብሔርን እጅግ አመሰገኑ። ብዙ ክርስቲያኖች ይጸልዩልን እንደ ነበርም የሚታወቅ ነው።

በርካታ ለውጦች

በ1965 ዓ.ም ሚስተር ማርሳ ዳይ ከወላይታ በስተ ሰሜን ከሚገኘው ከምባታ የኤስ አይ ኤም ማዕከል በአቶና ሥራ መሪ ሆነው ተዛወሩ።

በወታደራዊ መኮንኖች የአፄ ኃይለ ሥላሴን መንግሥት በመቃወም በተነሣው ዐመፅ የአፄ ኃይለ ሥላሴ መንግሥት ከሥልጣን በተወገደበትና ወታደራዊውም መንግሥት በጉልበቱ ሥልጣን በያዘበት ወቅት እኛ በግብረት እየሠራን ኖረናል።

መንግሥት የሚስቶችን ሆስፒታልና ትምህርት ቤቶች ወስዶ ሚስቶናውያኑ ከሰዶ በተባረሩ ጊዜ ከሠራተኞቹ ጋር የውስጥ ብጥብጥ ነበረባቸው። ያ ጊዜ ለእኛ በጣም አስቸጋሪ ጊዜ ነበር። ቤተ ክርስቲያን ትምህርት ቤቱን ለመረከብ ባልተዘጋጀችበት ወቅት የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ኃላፊነት በወላይታ ቤተ ክርስቲያን ላይ ወደቀ። አዲሱ ወታደራዊ መንግሥት በሰዶ አቶና የሚገኘውን ሆስፒታልና የመጀመሪያ ደረጃ ትምህርት ቤትን ከነሠራተኞቻቸው ወሰደ። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ግን ያለምንም በጀት በቤተ ክርስቲያን ጫንቃ ላይ ወደቀ።

በአጭሩ የትምህርት ሚኒስቴር ትምህርት ቤቱን ከወሰደ በኋላ በትምህርት ቤቱ ርእሰ መምህር በአቶ ዘብዴዎስ ጨማ በኩል ለቤተ ክርስቲያኑ፤ «አሁን መለስተኛ 2ኛ ደረጃ ትምህርት ቤት ከ7ኛ-8ኛ ክፍል እየከፈትን ስለሆነ ቦታና ክፍሎች አስፈልገውናል። ስለዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤታችሁን ለዚህ ጉዳይ ክፍት እንድታደርጉልን እንጠይቃችኋለን» የሚል ደብዳቤ ደረሰን።

አዲሱን መንግሥት የምንቃወምበት ኃይል ስለሌለን፤ ለዚህ

ጉዳይ ምን መደረግ አለበት ብዬ ለመጠየቅ ወደ ሽማግሌዎች ሄድኩኝ። እነርሱም፤ «አቶ ባላ አንጀሎና አንተ ከቤተ ክርስቲያኑ አካባቢ እንጨት ሰበስቡና ለአዳሪ ትምህርት ቤት መሥሪያ አውሉ። ለመሥሪያ የሚሆነውን ማለትም ለቆርቆሮና ለሚስማር የሚሆን ገንዘብ እኛ እንሰጣችኋለን» አሉን።

አቶ ባላ እና እኔ በአካባቢው ወደሚገኙና አስቀድመን ቃሉን አስተምረን ወደ መለስናቸውና የባህር ዛፎች ወዳጋቸው ክርስቲያኖች ሄድን እና ለጠርብና ለሳንቃ የሚሆኑትንና እኛ ይሆኑናል ብለን የምንመርጣቸውን እንጨቶች ለመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት መሥሪያ እንዲሰጡን ጠየቅናቸው። እነርሱም በደስታ የምንፈልገውን እንጨት እንድንቆርጥ ፈቀዱልን። የባህር ዛፍ ቋሚና ወራጅ እንጨቶችን ቆርጠን ካሳሳሰብን በኋላ፤ በክርስቲያኖች ደጃፍ አከማቸን። አቶ ጢኖ ኤርጉ አራት ክፍሎችን የያዘ ቤት ሠርቶ አስረከበ።

ኋላም በሚስተር አሌክስ ፌሎስ በኩል ኤስ አይ ኤም አራት ክፍል የሆነ ቤት ለቢሮና ለመጋዘን የሚሆኑ ክፍሎችን በብሎኬት ሠሩልን። በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት የሽመና ሥራ ተማሪዎቹ እንዲማሩ ይደረግ ነበር። ይህም ተማሪዎቹ በቂ ክር እንዲያገኙ የሚረዳቸው ከመሆኑም በላይ፤ በወደ ፊት አገልግሎታቸውም ራሳቸውን በራሳቸው እንዲረዱ ያደርጋቸዋል። ይህንንም ጠቃሚ ሥልጠና አሁን እንዴት መቀጠል እንደምንችል አስፈላጊነቱን ለሽማግሌዎች አወያየን። ሽማግሌዎቹም ጉዳዩን ለኤስ አይ ኤም አቅርበው በሚስተር ፖውል ባልስኪ የበላይ ተጠባባቂነት የእጅ ሥራው ሕገግ እንዲሠራ ተወሰነ።

የአናጢ መሣሪያዎች ተገዙ፤ ሥልጠናውም ለአስተማሪዎች ተሰጥቶ በተለያዩ የእጅ ሙያዎች እንዲያሠለጥኑ ተደረገ። ሦስት ሰዎች ለማሠልጠን ሄዱና በውጤቱም አቶ አርባ ጠልታሞ የሽመና፤ አቶ ፍሻሎ ሚልካኖ የሳሙና ሥራና የቆዳ ሥራ፤ እንዲሁም አቶ ማርቆስ ሄባና አናጢነትን ያስተምሩ ነበር። በዚያ አስቸጋሪ ወቅት ሚስተር ባልስኪ የወላይታን የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት ለመርዳት ያደረጉትን ክፍተኛ አስተዋጽኦ የወላይታ

ቤተ ክርስቲያን የምትረሳው አይደለም።

የጊዜው መንፈስ

በ1973 ዓ. ም መጨረሻ የትምህርት ዓመት አስቀድሜ አይቺ የማላውቀውን ነገር አየሁ። የዓመቱ ትምህርት ተጠናቅቆ ስለ ነበረ አብረውኝ ለሚሠሩት መምህራን ለራሴም ጭምር የሳምንት ጊዜ በመስጠት ፈተናውን እንዲያርሙና የፈተናውን ውጤት እንዲመልሱ አደረግሁኝ።

ሪፖርት ካርዱን ሞልተን ካጠናቀቅን በኋላ የምንሰጣቸውን ዲፕሎማ አዘጋጀን። ከአንደኛ እስከ ሦስተኛ ለወጡት ተማሪዎችም የሚሰጠው ሽልማት ተዘጋጀ። ተማሪዎቹም ፈተናቸውን ስላጠናቀቁ ወደየቤታቸው እንዲሄዱና ለምረቃቸው በተወሰነ ቀን ልክ በ7:00 ሰዓት እንዲገኙ ተነግሯቸዋል። ሚስተር ፌሎስ በምረቃው ቀን ከእግዚአብሔር ቃል መልእክት እንዲያዘጋጁ ተጠየቁ። ቡናና ሻይ ተገዛ፤ ሁሉም ነገር በሥነ ሥርዓት ተዘጋጀ። በአቶ ጃልዱ ሳጋሮ ቤተ ክርስቲያን አቶ ቀልሶ የተባሉት አንድ ክርስቲያን ሽማግሌ ሞቱ። ከእኔ ጋር የሚሠሩ አስተማሪዎች በገዝቡ ቦታ መላላክና ማስተናገድ ይዘዋል።

በተማሪዎቻችን ምረቃ ቀን ወደ ቀብሩ ቦታ ሄጄ የጌታን ቃል እንዳስተምር ጠየቁኝ። የቀብሩ ትክክለኛ ሰዓት ከሰዓት በኋላ ይሆናል። ምረቃውም በምሽት እንዲሆን ተደረገ። በትምህርት ቤት ሁሉ ነገር ከተዘጋጀ በኋላ ለመምህራኖች የመጨረሻውን መመሪያ ሰጠሁ። ከእንግዲህ ወዲህ ችግር የለም ብለን ተስማማን።

በትምህርት ቤት ሁሉ ነገር መስተካከሉን አረጋገጥኩ። ለሁሉም የት እንደምሄድ ነግራለቸው ቶሎ እንደምመለስም ነገርኳቸውና ወደ ለቅሶ ቤት ሄድኩኝ። እኔ ከሄድኩኝ በኋላ ከመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች አንዳንዶቹ ደርሰው እኔ የት እንደ ሄድኩ ጠየቁቸው።

አስተማሪዎቼም፤ «ከጎረቤታቸው ሰው ስለ ሞተ፤ ወደዚያ ሄደዋል፤ ቶሎ ይመለሳሉ» አሏቸው። እነርሱም መልሰው፤ «ዛሬ ትምህርት ቤት የሚዘጋበት ቀን ነው ብሎ ነግሮናል። እኛን ቀጥሮ እርሱ ወደ ቤቱ ሄደ፤ ይህንን ሄደን ለሽማግሌዎች ቦርድ እንነግራለን» ብለው ተንጫፌ። ደብዳቤም ጽፈው ለሽማግሌዎች

ቦርድ ሰጡ። ከሽማግሌዎች ቦርድ የተላከ ደብዳቤ ይዘው አምስት ተማሪዎች ወደ እኔ መጡ። ደብዳቤውም፤ «በፍጥነት ወደ እኛ እንድትመጡ» የሚል ነው። ተማሪዎቹ የት እንደ ነበርኩ ጠየቁ። በጎረቤቱ ሰው ሞቶ ለመስበክ ሄዷል ቶሎ ይመለሳል» ብለው መለሱላቸው። ተማሪዎቼም፤ «ውሸት ነው ስንመጣ በመንገድ ሰዎች በጠየቁን ጊዜ፤ እቤቱ እንዳለ ነግረውናል። እኛን ስንመጣ አይቶ ተደብቋል» አሉ። ልጆቼም ተቆጥተው፤ «አባታችን እናንተን ይፈራል? እንኳን እናንተ እና ፖሊስ ቢመጣ አይደበቅም።» ሌሎች ልጆቼም፤ «እርሱ ወደ ለቅሶ ቤት ሄዷል። እርሱን ፈልጋችሁ ከሆነ፤ ወደዚያ ሂዱ» ብለው መንገዱን አመለከቷቸው።

እነርሱም እዚያ እንደ ደረሱ መዝሙር፤ እየተዘመረ እኔም ቃሉን ለመስበክ እየተዘጋጀሁ ነበር። ተማሪዎቼም የተላከውን ወረቀት ሰጥተውኝ አብራላቸው እንድሄድ ጠየቁኝ። እኔም፤ «አሁን ቃሉን ለመስበክ እየተዘጋጀሁ ነው። እንደ ጨረሰኩ ቶሎ እመጣለሁ። እናንተም ተቀመጡና ቃሉን ስሙ፤ ስጩኸ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት አብረን እንሄዳለን» አልኳቸው። እነርሱም፤ «እኛ እንቸኩላለን። ቃሉን ለመስማት አንቀመጥም። ከእኛ ጋር ለመሄድ ካልፈለግክ የራሱ ጉዳይ ነው ብለው ሕዝቡ እየዘመረ ተነሥተው ሄዱ። ቃሉን ካስተማርኩኝ በኋላ ሰዎች ወደ ቀብር ቦታ ሲያቀኑ፤ እኔ ወደ ሽማግሌዎች ቦርድ አቀናሁ። ወደ ሽማግሌዎች በደረስኩኝ ጊዜ፤ «ዛሬ ለተማሪዎች ዲፕሎማ ለመስጠት የቀጠርክበት ቀን ነው። እውነት ነው?» አሉኝ። አዎን፤ ለዛሬ፤ ቀጥራላቸዋለሁ።» አልኳቸው። «አሁን ተማሪዎቹ ምንም ገንዘብ የለንም ብለዋል። ሌሊቱን እዚህ የሚያድሩ ከሆነ እራታቸውን ምን ይበላሉ? ምንም ያዘጋጃላቸው ነገር እስከሌለ ወጪያቸውን አንተ መክፈል አለብህ» አሉ።

እኔም ደንገጠኩኝ። ሽማግሌዎቹ ለተማሪዎቹ የቆሙ ይመስላሉ። እኔም፤ «ወጪያቸውን አልከፍልም። ዲፕሎማቸውና ካርዳቸው ተዘጋጅቷል። አሁኑኑ እስጣቸዋለሁ። ተቀብለው መሄድ ይችላሉ» አልኳቸው።

እኔም ተቆጥቼ፤ «በሕይወቴ ሙሉ እንደዚህ ዓይነት የመጽሐፍ ቅዱስ ተማሪዎች አይቺ አላውቅም። እኔ የማውቃቸው ተማሪዎች

ትምህርታቸውን አጠናቅቀው ሲሄዱ፤ <በዚህ ትምህርት ቤት አዲስና የተለወጠ ሕይወት አግኝቻለሁ። ይህም ቃሉን ከማጥናት የተነሣ ነው። ቃሉ አድሰኛል> በማለት መታደላቸውንም በሚያሳዩት ተግባር ያሳዩ ነበር። እነዚህ የአሁኖቹ ተማሪዎች ግን፤ የእግዚአብሔርን ቃል አያከብሩም፤ ያስተማሯቸውን አስተማሪዎች ይከሰሳሉ። እግዚአብሔር ምን እንዳዘጋጀልኝ ባላውቅም፤ ከዛሬ ጀምሮ ግን የዚህ ትምህርት ቤት አገልግሎት የመጨረሻ ይሆናል። ወረቀታቸውን ይውሰዱና ይሂዱ።» አንዱን አስተማሪ፤ «የተዘጋጀውን ዲፕሎማና ካርድ አምጣ» አልኩት። እዚያው ከተማሪዎቹ ጋር ተሰብስበን ወረቀታቸውን ሰጥተን እንዲሄዱ አደረግን።

አንዳንድ ነባር ተማሪዎች፤ «እኛ የጠበቅነው እንዳስታወቃችሁን ፕሮግራሙ በምሽት እንደሚካሄድና የምረቃው ሥነ ሥርዓት ተካሂዶ ወደየቤታችን ለመሄድ ነበረ። ያመፁት ተማሪዎች በራሳቸው መንገድ ሄደዋል። የታየው ባሕሪ የሁሉም ተማሪዎች አይደለምና ይቅርታ አድርጉላቸው፤ ጸልዩልንና ባርካችሁ ሸችን። እንዴት ሳትባርኩንና ሳትጸልዩልን ዲፕሎማችንን እና ካርዳችንን ወስደን እንሄዳለን። ልባችሁን አክብሩትሁ እያለ መሄድ አንፈልግም» አሉ።

ከአስተማሪዎቹ ጋር አሳባቸውን ከግምት አስገባን። ለሰይጣን ዕድል ፈንታ እየሰጠን መሆናችንን አስተዋልን (ኤፌ. 4:27)። ስለ መልካም ተማሪዎች ስንል ፕሮግራሙን አስተካክልን። በዕቅዳችን መሠረት ከእግዚአብሔር ቃል አካፍለን ካርዳቸውንና ዲፕሎማቸውን፤ እንዲሁም ከአንደኛ እስከ ሦስተኛ ደረጃ ለወጡት ሽልማታቸውን ሰጠናቸው። በጸሎት አጠናቅቀን ተማሪዎቹ ወደየቤታቸው እንዲሄዱ አደረግን።

በአዲሱ የኮሚኒስት መንግሥት ጠንካራ የፍልስፍና ማሳመኛ መሠረት ሁሉም የሚያስበው ስለ ጥቅምና ስለ መብት መከራከር ነው። ከላይ እንደ ተገለጸው፤ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤትና ንብረቱ ያለምንም ተተኪ ነገር በማስገደድ ተወስዷል። ያን ጊዜ ለሁሉም ሰው አስቸጋሪ ነበር። በተለይም ወጣቶች ለመውጣትና

ለመግባት ነጻነት ከማጣታቸው የተነሣ ተቃራኒ ባሕሪን ያንጸባርቁ ነበር።

የሥራ ቅጥር ለውጥ

ከወር በኋላ የወላይታ ቤተ ክርስቲያን የሽማግሌዎች ቦርድ በስብሰባቸው ላይ እንድንኝ ጠርተውኝ፡- «ከዛሬ ጀምሮ ያንተ ሥራ በወላይታ የመጽሐፍ ቅዱስ ትርጉም ሥራ ላይ ይሆናል። ደመወዝህንም ከዚያ ታገኛለህ። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤትን በተመለከተ ሥራ መሪና አስተማሪ ሆኖ አንተን የሚተካ ሰው እንፈልጋለን» አሉኝ።

እኔ አስቀድሜ ሳላውቅ የተነበይኩት፤ ላደርገውም የምፈልገው ጉዳይ ስለ ነበር፤ መጽሐፍ ቅዱስን በመተርጎም አገልግሎት ልሠራ በጣም ደስተኛ ነበርኩ። አንድ ነገር አለ፤ «እኔን የሚተካ ሰው ስትመርጡ፤ ለመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት የእኛን ትምህርት የሚደግፈውን ሰው ምረጡ» በዚህም አምናችኋለሁ አልኳቸው።

እኛም አቶ ስምዖን ዳናን መርጠናል አሉኝ። «በጣም ጥሩ ነው። ስምዖንን በመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤታችን እኔ አስተምራለሁ። እርሱም በትምህርታችን የተስማማ ነው» አልኳቸው።